

பொருளடக்கம்

சிலந்தி
வலைபிடி

சந்தனைக்
கூடு
முறும்மது நடு (ஸல்) வாழ்கைக்குரியது

لا تحزن
ان الله
مع الصابرين

பின்னாலே ஆசீர்வாதம்

R. P. M. கல் B.A., B.L.,

TELEGRAM

PDFஇஸ்லாமிடWEB

பெருளடக்கம்

சிலந்தி வலையில்
சிந்தனைக் கூடு

ஆசிரியர் :

R. P. M. കുറുപ്പ് B.A.B.L.,

விற்பனை உரிமை :

போன் : 35529

ஞர் ஆன்வாரிப், இஸ்லாமியர்கள்
மொத்தமாகவும், சிவ்லாபர்களும் வந்து சிறந்த இ

சலிமா புக் டிபார்ட்மென்ட்

75 தந்திரன் தாண்டவராயர்: ௫ ௫௯௪: ௧௯௭௭: 71

முஸ்லிம் தெரு,

M. சாவடி,

தஞ்சாவூர் - 613 001.

TELEGRAM

PDFஇஸ்லாம்WEB

பெருளடக்கம்

ச ம ர் ப் ப ண ம்

தென்காசி சின்ன முதலாளி ஜனாப் அல் ஹாஜ் மு. ந. முஹம்மது சாஹிப் அவர்கள் பாரம்பரியத் தாலும், குணத்தாலும், சேவையாலும் மக்கள் மதிப்பைப் பெற்றவர்கள். முதன் முதலில் 'திருநபி சரிதை'யைச் சிறந்த முறையில், பூரணமாகத் தமிழில் எழுதிய பெரியார் அவர்கள். எளிய தமிழ் என்பதே எண்ணிப்பார்க்க இயலாததாக இருந்த காலையில்——சுமார் முப்பத்து மூன்று ஆண்டுகளுக்குமுன்——தங்கள் மிக எளிய இனிய தமிழ் நடை மூலம் யாவருடைய மனத்தையும் கவர்ந்தவர்கள். இன்றும், இனி வரவிருக்கும் தலைமுறைகள் பலவற்றுக்கும் மிகச் சிறந்த நபி சரிதை நூலை வழங்கிய பெருமைக்கு உரியவர்கள். இடையறாத சன்மார்க்கச் சேவையிலும், சமூகத் தொண்டிலும், ஏழை அனாதைகளின் துயர் துடைத்து அவர்களுடைய வருங்கால நல்வாழ்வுக்கு வழிவகுக்கும் பணியிலும் திழைத்துக்கொண்டிருக்கும் மகான் அவர்கள் தங்களைப் பணி செய்வதற்கே அர்ப்பணமாக்கிக் கொண்ட இறைவனின் நேயர்களும் ஒருவராகவே அவர்களைக் காண்கிறேன். இந்தப்பெருந்தகையாளர். ஜனாப் அல்ஹாஜ் மு. ந. முஹம்மது சாஹிப் அவர்களுக்கு இதைச் சமர்ப்பிக்கிறேன்.

ஆர். பி. எம். கனி

நமது இருலோக ரக்ஷகர் முஹம்மது நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வ ஸல்லம் அவர்கள் மீதும், அவர்களுடைய தோழர்கள், கிளையார்கள். அவர்கள் வழியொற்றி நடந்தோர் அனைவர் மீதும் அல்லாஹுத் தஆலாவின் ஆசியுண்டாவதாக!

எம்பெருமானாரைப் பற்றி எத்தனையோ நூல்கள் வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றன. நாம் நூல்கள் வெளியிடும் அடிப்படையில் பெருமானாரைப்பற்றியும் நூல் ஒன்று வெளியாக்க வேண்டும் என்ற ஆவல் நீண்ட நாட்களாக இருந்து வந்தது. அதன் பயனால் உருவானதுதான் ‘சிலந்தி வலையில் சிந்தனைக் கூடு’.

மௌலானா ருமி (ரஹ்) அவர்கள் தங்கள் டஸ்தவீயில் (கிதாப் ஒன்று: பாடல்கள் 2046 முதல் 2051 வரை) ஹதீஸ் ஒன்றைக் குறிப்பிட்டுவிட்டு, இவ்விதம் எழுதுகிறார்கள்; “ஹதீஸ் விளக்கக்காரர்கள் இந்தத் திரு மொழியின் புற அர்த்தத்தைச் சொன்னார்கள்! அத்துடன் திருப்தியடைந்து விட்டார்கள். இவ்வகையானோர் உயிரைப்பற்றிய ஞானமற்றவர்களாவர். அவர்கள் மலையைக் கண்டனர்; ஆனால் மலையினுள் புதைந்திருந்த தங்கச் சுரங்கத்தைக் காணவில்லை.”

புற விஷயங்களில் மட்டும் கவனஞ் செலுத்திவிட்டு அக விஷயங்களைக் கவனியாதவர்களைப் பற்றித் தான்

மௌலானா அவர்கள் இவ்விதம் பகர்த்தார்கள். இந்த நூலை எழுதுங்கால் இந்தப் பாடலின் கருத்து மனத்தோடு ஒட்டிக் கொண்டது.

இது நபிபெருமானாருடைய ஜீவிய சரிதை நூலல்ல. எனவே, சரித்திர நூல்களில் வருவது போல் சம்பவங்கள் ஓர் ஒழுங்குமுறையுடன் வரவில்லையே, எத்தனையோ சரித்திரச் சம்பவங்கள் பிரஸ்தாபிக்கப்படவில்லையே என்று யாரும் குறைபடக்கூடாது. இது ரஸூலுல்லாஹ்வின் அகமியத்தையும், அவர்கள் வாழ்வே ஓர் அற்புதமாக அமைந்ததையும் சுட்டிக்காட்டும் நூலாகும். அத்துடன் இவையாவுமே ஆதாரப்பூர்வமான தகவல்களைக் கொண்டு தொகுக்கப்பட்டவையுமாகும். நபிபெருமானாரின் ஜீவிதமே ஒரு காரணம்தான்; அவர்களே காரண புருஷர்தாம். அவர்களுடைய காரணங்களிலும், அவர்களுடைய விண்ணுலக யாத்திரையிலும் சற்றுமே ஐயத்துக்கு இடம்பாடற்ற நம்பிக்கை கொள்ளவேண்டியது அவசியமாகும்.

இது ஒருவருடைய இதயத்தைப் பொறுத்த விஷயம்தான். எனினும், கிடைத்தவரை விபரங்களைக் கொடுப்பது கொண்டு நம் சகோதரர்கள் பலருடைய ஐயங்களை அகற்ற முயன்றுள்ளேன். மேல்நாட்டு விஞ்ஞானிகளும், சிந்தனையாளர்களும் இன்று இத்தகைய சாதனைகள் சாத்தியமே என்று கூறுகின்றனர். எனினும், நமக்கு இவர்களுடைய ஆதாரம் தேவையில்லை. நமக்குத் தேவையான ஆதாரங்கள் நம்மிடமே நிறைய உண்டு. அவற்றுள் சிலவற்றை இதில் படிக்கலாம்.

இந்த நூல் பெரும்பாலில் திருஞர்ஆன் வசனங்களைக் கொண்டு பொதியப்பட்டதாக ஆக்கப்பட்டுள்ளது. இதில் எடுத்தாளப்பட்டுள்ள வசனங்கள் அவற்றின் கருத்தைக் காட்டுவனவேயன்றி அவற்றின் நேரடியான மொழி பெயர்ப்பல்ல. அவற்றுக்கான விளக்கங்கள் பெரும்பாலில் ஞான நாதர்களுடையவை திருஞர்ஆனுக்கு ஆங்கிலத்தில்லுள்ள விரிவுரை நூற்கள் இரண்டிலிருந்தும் சிற்சில இடங்களில் வியாக்கியானங்கள் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளன.

இந்த நூல் முழுவதையும் படித்துப் பல சிறந்தயோசனைகளைச் சொன்ன எனது இனிய நண்பர் மஹ்முதுபந்தர் ஜனாப் இ. ஜி. முஹிய்யித்தீன் அவர்களுக்கு எனது நன்றி உரித்தாகுக.

இதில் காணப்படக்கூடிய தவறுகள், எழுத்துப் பிழைகள் ஆகியவற்றை அறிஞர்கள் எடுத்துக் காட்டினால், இன்ஷா அல்லாஹ், அடுத்த பதிப்பில் திருத்திக்கொள்ளலாம்.

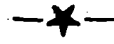
இந்த நூல் தமிழ் அறிந்த முஸ்லிம்கள் அனைவரையும் எட்டுமாறு கிருபை செய்ய எல்லாம் வல்ல ரப்பில் ஆலமீனை இறைஞ்சுகிறேன்.

ஆர். பி. எம். கனி

பொருளடக்கம்

பொருளடக்கம்

	பக்கம்
வருணனை	9
முஹம்மதின் ஜோதி	12
அருட்கொடையானவர்கள்	24
அகதியாய்	30
மக்கா வெற்றி	41
வின்னூலக யாத்திரை	46
காரணங்கள்	68
நிருபங்கள்	87
நற்குண நாயகர்	93
அருள் மொழிகள்	121
அருட்குடரை அடையப்பெற	128

பொருளடக்கம்

வெளிவந்துவிட்டது!

நபி மொழிகள் (அல்ஹதீஸ்)

ஸிஹாஹ் ஸித்தா என்ற புகழ்பெற்ற நபி மொழிக் கிரந்தங்களான 'புகாரீ, முஸ்லிம், திர்மிதீ, நஸயீ, அபூதாலுத், இப்னுமாஜா' என்ற நபிமொழி நூல்களிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நபிமொழிகளைத் தொகுத்து அவற்றை தலைப்பு வாரியாகப் பிரித்து ஒவ்வொரு நபிமொழிக்கும் எத்தனை நூல்களின் ஆதாரம் என்பதையும் விளக்கி பல உலமாக்களால் சரிபார்க்கப்பட்டு வெளியான அபூர்வமான நூல். எந்தப் பிரச்சனைக்கும் இந்த நூலிலிருந்து ஆதாரம் எடுத்துக் காட்டக் கூடிய அளவில் அமைந்துள்ளதால் ஒவ்வொரு முஸ்லிமின் இல்லந்தோறும் அவசியம் இருக்க வேண்டிய அரிய நூல்.

— பன்னூல் ஆசிரியர் அல்ஹாஜ் குலாம் ரதூல்

திக் பைண்டிங் ஹதியா ரூ. 65-00 தபால் செலவு ரூ. 2-00 பதிவு தபால் செலவு ரூ. 8-00.

நபிமார்களின் சரிதை	ரூ. 120-00
அண்ணல் முஹம்மது நபி (ஸல்) சரிதை	ரூ. 75-00
இந்தியாவை ஆண்ட முஸ்லிம் மன்னர்கள்	ரூ. 125-00
இறைவழங்கும் இனிய மருந்து	ரூ. 50-00

காஜியார் புக் டிப்போ

முஸ்லிம் தெரு தஞ்சாவூர் 613 001. போன்; 35529

கிளை: ஜும்ஆ பள்ளிவாசல்

நுழைவாயில் அருகில் தஞ்சாவூர் போன்: 31263

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

வருணனை

கோடானு கோடி மறையாலும்
வருணிக்க முடியாத கருணை வடிவே
ஹூலாஇலாஹ இல்லல்லாஹ் என்பதற்கு
உரிய மஹ்முது நபியே!

—மஸ்தான் சாஹிபு.

முஹம்மது நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்கள் எப்படித் தோற்றமளித்தார்கள் என்பது ஆதாரப் பூர்வமான ஹதீஸ் கிரந்தங்களில் தரப்பட்டுள்ளது. அதில் முக்கியமான விபரங்கள் இங்கே தொகுக்கப்பட்டுள்ளன.

முஹம்மது நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹிவஸல்லம் அவர்கள் அதிக உயரமுமல்ல; அதிக குட்டையுமல்ல; குள்ளமாக இருக்க மாட்டார்கள். அவர்கள் தாங்கள் மட்டும் நடந்து செல்லுங்கால் அவர்கள் குட்டையாகத் தோன்றுவதாக ஜனங்கள் பேசிக்கொள்வதுண்டு. ஆனால், அவர்களோடு யாரும் நடந்து செல்கையில், தம்மோடு வருபவரை விட உயரமாகவே இருப்பார்கள். அதிக உயரமும் அதிகக் குட்டையுமல்லாத நடுத்தர உயரமே சிறந்தது என்பது அவர்களுடைய அபிப்பிராயமாகும்.

அவர்கள் வர்ணம் நல்ல வெண்மையானது; அதில் கோதுமையின் நிறமோ, வெள்ளை வெளேர் என்ற வெளிரிய நிறமோ, மஞ்சள், சிகப்புப் போன்ற நிறங்களோ கலந்திருக்க வில்லை.

சில-2

அவர்கள் செவ்வல நிறமானவர்கள் என்று சிலர் கூறியுள்ளனர். இதற்குக் காரணம் வெயில் படுங் இடங்களான முகம், கழுத்து, காதுகள் முதலியவை வெயிலால்—செந்நிறமாய் ஆகியிருந்ததால் இருக்கலாம். உடை மறைத்திருந்த பகுதிகள் அப்பழுக்கற்ற வெண்மை நிறமுள்ளவையாகவே விளங்கின.

அவர்களுடைய கேசம் சுருள் சுருளானதாக இருந்தது, தலை ~~மேல்~~ அதிகமாகக்கீழே தொங்காமலும், அதிக அடர்த்தியோ, சடையோ இல்லாமலும் இருந்தது. அதைச் சீவி விட்டால் அதில் நெளி நெளியாகச் சுருள்கள் தெரியும். அவர்களுடைய தோள்பட்டைவரை கேசம் தொங்கிற்று என்பாருமுண்டு. காதுச் சோணையின் பின்பக்கத்தைத் தொடும் அளவுக்கே அவர்கள் தலையில் கேசமிருந்தது என்பாருமுண்டு. தங்கள் கேசத்தை அவர்கள் நடுவில் வகிடு எடுத்து இரண்டு பக்கங்களிலும் கிடக்குமாறு போட்டிருப்பதும் உண்டு. சிலசமயம் காதுகளுக்கு மேலாகக் கேசம் நிற்கும் படி சீவியிருப்பதும் உண்டு. அப்போது அவர்களுடைய கழுத்து வெளியில் தெரியும்.

17

அவர்களுடைய தாடியிலும் தலையிலும் மொத்தம் பதினேழு நரை மயிர்களே இருந்தன. என்றுமே அதற்கு அதிகமான நரை மயிர்கள் இருந்ததில்லை. அவர்களுடைய வதனம் மற்ற யாருடையதையும் விட அழகானதாய் இருந்தது. அதை வருணிப்பவர்கள் முழு மதிக்கே அதை ஒப்பிடுவது வழக்கம்.

அவர்களுடைய சருமம் வெண்ணிறமானதாய் இருந்ததால் அவர்களுடைய கோபத்தையும், மகிழ்ச்சியையும் முகபாவம் லகுவாகக் காட்டுவதாக இருந்தது.

எம்பெருமான் நெற்றி அகன்றதாய் இருந்தது. புருவங்கள் ஒடுங்கியவையாய் இருந்தன. அவற்றில் மயிர் அடர்ந்திருந்தது. இரண்டு புருவங்களுக்குமிடையில் — நெற்றிப்

பொட்டில்—வெள்ளியின் மினுமினுப்பைப் போன்ற பிரகாசம்
சுடர் விட்டுக்கொண்டிருந்தது.

அவர்களுடைய கண்கள் பெரியவை; கரியவை; ஆழ
மானவை. அவற்றில் இலேசாகச் செவ்வரி படர்ந்திருக்கும்.
கண்ணிமைகள் நீண்டவையாயும், இதோ சந்தித்து விடப்
போகின்றன என்று சதாவும் எண்ணும்படியாக அடர்த்தியான
வையாகவும் இருந்தன. மூக்கும், அதற்கேற்ப நீளவாட்டில்
எடுப்பானதாக இருந்தது. அவர்களுடைய பற்கள் ஒழுங்
கானவையாகவும், இடையிடையே ஒரே சீராகச் சிறிய இடை
வெளியுள்ளவையாகவும் விளங்கின. அவர்கள் சிரித்தால்
பற்களின் ஒளி மின்னலைப் பழிப்பதாய் பளிச்சென்று வெளிப்
படும். அவர்களுடைய கன்னக் கதுப்புகள் மெல்லியவையாய்
இன்றி, சற்று கடினமானவையாய் இருந்தன. அவர்கள்
திருவதனம் வட்டவடிவமாகவோ, நீண்டோ இருக்காமல்
உருண்டையாய் இருக்கும். அவர்களுடைய தாடியில் மயிர்
அடர்ந்திருந்தது. அதை அவர்கள் கத்தரித்துக் கொள்வ
தில்லை; மீசை மட்டும் கத்தரித்துக் கொள்வார்கள்.
அவர்களுடைய பிடரி வேறு யாருடையதையும்விட அழகான
தாய் இருந்தது. பிடரியில் வெளியில் தெரியும் பகுதி கலசம்
போல் தோன்றிற்று.

துவேஷமறியா அவர்கள் நெஞ்சம் பரந்து விரிந்திருந்தது.
அவர்கள் மார்பு சகல இடத்திலும் ஒரே விதமாகச் சதைப்
பற்றுடன் விளங்கிற்று. மார்பின் நடுவிலிருந்து தொப்புள்
வரை மெல்லிய கோடு போன்று வளர்ந்திருந்தது.
அவர்களுடைய இரண்டு தோட்களும் அகன்றிருந்தன. அவற்
றின்மீது மயிர் அடர்த்தியாக வளர்ந்திருந்தது. அவர்களு
டைய தோள்பட்டைகளும், கணுக்கால்களும், கைமுலங்களும்
சதைப் பற்றுள்ளவையாய் இருந்தன. முதுகு விரிந்ததாய்
இருந்தது. முதுகில் வலப் பக்கத் தோள் பொருத்துக்கு அரு
கில் முத்திரை போன்ற அடையாளமிருந்தது. அதன் நடுவில்
மஞ்சள் கலந்த கறுப்பு மச்சம் ஒன்றிருந்தது. அந்த மச்சத்
தைச் சுற்றி ஒன்றிரண்டு மயிர்கள் வளர்ந்திருந்தன.

அவர்களுடைய இரண்டு கரங்களும், புஜங்களும் சதைப் பற்றுள்ளவை. கணுக்கைகள் நீண்டிருந்தன. உள்ளங்கைகள் அகலமாயிருந்தன, கால்களும், பாதங்களும் நீளமானவையாகவும், அகன்றுமிருந்தன. அவர்களுடைய விரல்கள் யாவும் வெள்ளியாலானவை போன்றிருந்தன. அவர்களுடைய உள்ளங்கை பட்டுப்போன்று மிருதுவாய் இருந்தது. அதிலிருந்து இனிய நறுமணம் சதாவும் கமழ்ந்துகொண்டிருந்தது.

அவர்களுடைய தொடைகளும், கெண்டைக் கால்களும் சதைப்பற்றுள்ளவைகளாய் இருந்தன. அவர்களுடைய உடல் மத்திமமான தாட்டிகமுள்ளதாய் இருந்தது. அவர்களுடைய முதுமையில் அவர்கள் சதை அன்றே பிறந்த சிசுவின் சதையைப்போன்று மென்மையானதாய் இருந்தது.

அவர்களுடைய நடையில் உறுதி தொனித்தது. அவர்கள் நிதானமாகக் காலடி எடுத்து வைத்து நடப்பார்கள். நடக்கும்போது சற்றே முன்னால் குனிந்தவர்களாக, நடையை எட்டிப்போடாமல், ஒரு காலுக்கும் மறு காலுக்கும் இடையில் அதிகத் தூரம் இல்லாத முறையில் நடந்துசெல்வார்கள். பிறருடன் தங்களை ஒப்பிடுகையில் தாங்கள் ஆதி பிதா ஆதம் அலைஹிஸ் ஸலாம் அவர்களை அதிகமும் ஒத்திருப்பதாகவும், ஒழுக்கத்திலும், தேக அமைப்பிலும் பிதா இப்ராஹீம் அலைஹிஸ்ஸலாம் அவர்களை ஒத்திருப்பதாகவும் அவர்கள் தெரிவித்துள்ளார்கள்,

முஹம்மதின் ஜோதி

“கலைமறை முஹம்மது என்னுங்
காரணம் இல்லையாகில்
உலகு, விண், இரவி, திங்கள்
ஒளிர் உடுக்கணம், சுவர்க்கம்,

மலை, கடல், நதி, பாதாளம்,
வானவர் முதலாய் உம்மை
நிலையுறப் படைப்பதில்லை'' என
இறை நிகழ்த்தினானே!

— உமரூப் புலவரின் சீறாப் புராணம்

நாமங் கொண்டு அறுஷும், குறுஷும்,
நரகும், சொர்க்கமும், வான் புனியும்,
கோமான் அமரரும், ஹூருல் ஈனும்,
குத்ரத்(து) எனும் கடல், மனுவும், ஜின்னும்,
ஆம மனுவாதம் உயிர் எவையும்
அஃதுக்(கு) அஃதாகப் படைப் புண்டான(து)
ஏமம் எழுவகைத் தோற்றமெல்லாம்
இரகூல் நபியைக் கொண்டு ஆனதுவே!
— நூஹு ஒலியுல்லாஹ்வின் வேத புராணம்

நபியோ, நபிகள் திருநாயகமோ, நம்மிறஸூல் சபியா
ஆதமுல்லாஹ் தலைமகனோ—புனியோர்கள் பெற்றெடுத்த
பாலகனோ. பெரியவன் ஈன்றானோ மறை? கற்றுணர்ந்தோர்
சொல்வீர் களித்து!

(முச்சுடரில் நடுநாயகமாக உதித்த நபிபெருமானார்
வேதம் இறங்கப் பெற்ற நுபுவ்வத்தின் தீர்க்கதரிசியாகவும்
இருக்கிறார்கள். நபிமார்கள், ரஸூல்மார்கள் அனைவருக்
கும் குருவாகவும் இருக்கிறார்கள். மேலும், ஆதம் அலைஹிஸ்
ஸலாம் அவர்களுக்கு முந்நிலையான மகனாகவும் இருக்கி
றார்கள். மேலும், மானிட உடலுடன் பிறந்ததில் மானிட
இனத்தைச் சேர்ந்த அப்துல்லாஹ் அவர்களுக்கும் உலக
மாதாவாகிய ஆமினாவுக்கும் திருப்புதல்வராகவும் இருக்கி
றார்கள். ஜீவிதத்தின் புறத்தால் அல்லாஹ்வின் ரகசியத்தி
லிருந்து (ஸிர்ரிலிருந்து) வெளியானவர்களாயும் இருக்கிறார்
கள். இதில் எவ்விதம் அந்த ஒளியைத் திட்டப்படுத்துவீர்
கள். வேதங்களை ஆராய்ந்த அறிஞர்களே, சொல்லுங்கள்?)

— தக்கலை பீர்முஹம்மது ஒலியுல்லாஹ்வின்
ஞானமணிமாலை (தாத்தபரிய உரை)

ஹஜ்ரத் ஜாபிர் ரலியல்லாஹுத் தஆலா சொல்கிறார்கள்: “முதன் முதலாக சிருஷ்டிக்கப்பட்டது எது?” என்று நான் நபிபெருமானாரிடம் கேட்டேன். அதற்கு அவர்கள், “முதலாவதாக, உமது நபியின் ஒளியை அல்லாஹு தஆலா தன் ஒளியிலிருந்து சிருஷ்டித்தான். அதன்பின், அந்த ஒளியைத் தன் சந்நிதியில் ஆயிரக் கணக்கான ஆண்டுகள் இருக்கச் செய்தான். அல்லாஹ் சிருஷ்டிகளை வெளியாக்க நாடிய போது, அவன் என் ஒளியை நான்கு பாகங்களாகப் பிரித்தான், முதலாவதிலிருந்து கலத்தையும், இரண்டாவதிலிருந்து லௌஹையும், மூன்றாவதிலிருந்து அர்ஷையும் படைத்தான். நான்காவதை நான்கு பாகங்களாகப் பிரித்து அவற்றிலிருந்து குர்ஸி, அமார்கள், வானங்கள், பூமி, சொர்க்கம், நரகம் ஆகியவற்றை உண்டாக்கினான்” என பதிலருளினார்கள். ۞

“அல்லாஹு தஆலா எதையும் சிருஷ்டிக்குமுன் உமது நபியின் ஒளியைத் தன் ஒளியிலிருந்து படைத்தான்” என்றும் அவர்கள் அருளியுள்ளார்கள்.

“நான் அல்லாஹ்வின் ஒளி (நூர்) யிலிருந்து வெளிப்பட்டவன்; சிருஷ்டிகள் யாவும் என் ஒளியிலிருந்தே வெளியாயின. அல்லாஹ் முதலில் என் ஒளியை (நூரை)யே சிருஷ்டித்தான்” என்றும் அவர்கள் திருவுளமானார்கள்,

“அல்லாஹு தஆலா தன் சாத்துவீகச் சுடரொளி (நூரே-ஜமால்) யிலிருந்து முஹம்மது ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்களுடைய ஜீவனை உண்டாக்கினான்.” ۞۞۞

“அல்லாஹு தஆலா ஆதியில் தான் தானே தனித்திருந்தான். பிறகு தன் நூரிலிருந்து வேறொரு நூரைச் சிருஷ்டித்

۞ இமாம் பைஹக்கியின் ‘தலாயிலுந் நுபுவ்வத்’

۞۞۞ ஹஜ்ரத் கௌதுல் அஃலமின் ‘ஸிர்ருல் அஸ்ரார்’

தான். அது காதல்—காதலி—காதலன் ஆக மிளிர்ந்தது நூரிலிருந்து நூரே-முஹம்மதியைத் தனியாக்கித் தன் நாட்டத்தால் சகல சிருஷ்டிகளையும் சமைத்தான். ॥

“நான் மறைந்த பொருளாய் இருந்தேன். நான் அறியப்படுவதை நாடினேன். எனவே, மனிதனைச் சிருஷ்டித்தேன்” என்று இறைவன் அருளியுள்ளதாக ஹதீஸ் குத்ஸியில் வந்துள்ளதுபற்றி ஷைகுல் அக்பர் முஹம்மியத்தின் இப்னுல் அரபி (ரஹ்) சொல்வதாவது:

“அல்லாஹு தஆலா தான் அறியப்படுவதை நாடியதும் அவனிலிருந்து சுவாசம் உண்டாயிற்று. அந்தச் சுவாசம் அவன் தன்னைக்கொண்டு உண்டாக்கிய ரஹ்மத்துத்தான். அவனிலிருந்து வெளியானது வேறொன்றுமல்ல, அவனுடைய ரஹ்மத்துத்தான். உண்டாகியுள்ள ஆலங்கள், இனிமேலுண்டாகவிருக்கும் ஆலங்கள் சகலவற்றையும் அது சூழ்ந்திருக்கும். அந்தச் சுவாசம் ஒப்புக்கொண்ட தலத்துக்கு ‘அமா’ என்று பெயர். ஹக்குத் தஆலாவின் ஜீவிதத்துக்கு (உஜுதுக்கு) இது ஒரு பண்டமாகிவிட்டது. இது குறித்தே நபிபெருமானார் சிருஷ்டிகளைப் படைக்கு முன் இறைவன் ‘அமா’விலிருந்தான்’ என அருளியுள்ளார்கள். ॥ ॥ ॥

“அமாவிலுள்ள மூலப்பொருள் ரூஹின் படிவங்களை ஒப்புக்கொண்டது. அவைகளுக்கு முஹம்மியாவென்று சொல்லப்படும். இந்த ஜீவன்களில் ஒன்று ரூஹு எனப்படும். சிருஷ்டிக்கப்பட்டவைகளுக்கெல்லாம் இது சத்தியம் (ஹக்கு) என்றும், முஹம்மதின் யதார்த்தம் (ஹகீகத்தெ-முஹம்மதீ) என்றும் ஞானியர் கூறுவர். இறைவன் இந்த அமரரைத் தான் தன் ஒளியிலிருந்து சிருஷ்டித்தான். மற்ற சிருஷ்டிகளை அதன் ஒளியிலிருந்து உண்டாக்கினான்; மேலும் இறைவன் தன் அஸ்மாக்களைக்கொண்டு அதன் வழியாகப்

॥ காஜா முயீனுத்தின் சிஷ்தி (தலாயிலுல் ஆரீபீன்.)

॥ ॥ புத்தூஹாத்துல் மக்கிய்யா.

பார்ப்பதாக ஆக்கிக்கொண்டான். சிருஷ்டிகள் யாவிலும் அதை உன்னதமானதாகவும், தன்னை அண்மித்தவைகளின் (முகர்ரபீன்களின்) நாயகமாகவும் ஆக்கி, இல்லியின்கள் என்ற அமரர்கள், பஞ்ச பூதங்களைக்கொண்டு உண்டான அமரர்கள் ஆகிய சகல அமரர்களையும் இந்த அமரரைக் கொண்டு சிருஷ்டித்தான். இந்த அமரரைக்கொண்டு படைக்கப்பட்ட அமரர்கள் மழைத் துளிகள் போலாவர். இந்த அமரரின் சம்பூரணத்துவம் 'ஹகீசத்தை-முஹம்மதீ'யில் வெளியாயிற்று. அதனால்தான், முஹம்மது ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்கள் சிருஷ்டிகளில் சிரேஷ்டமானவர்களாக இருக்கிறார்கள்.' ★

அல்லாஹு தஆலாவின் நூரையும் நாம் வெளிச்சம் என்ற பதத்தாலேயே குறிப்பிடுகிறோமாயினும், அவனுடைய நூருக்கு உவமையானது எதுவுமில்லை. சூரியன், சந்திரன் போன்ற சிருஷ்டிப் பொருள்களின் நூரைப் போன்ற தன்று இது. இந்த நூரைப்பற்றி அவன் தன் திருமறையில் இவ்விதம் விவரித்துள்ளான்: “அல்லாஹ் வானங்களுடைய வும், பூமியுடையவும் ஒளியாவான்; அவனுடைய நூருக்கு உவமை மாடக் குழியொன்றிலிருக்கும் விளக்காகும். அந்த விளக்கு ஒரு பளிங்குக் கண்ணாடியுள் இருக்கிறது. அந்தக் கண்ணாடி முத்துப்போன்ற விண்மீன்போல் தோன்றுகிறது. பாக்கியம் பெற்ற ஒரு மரத்திலிருந்து - கிழக்கையோ மேற்கையோ சேராத ஜைத்தான் மரம் ஒன்றிலிருந்து - எடுக்கப்பட்ட எண்ணெயில் அஃது எரிகிறது. அந்த எண்ணெய் நெருப்புப்படாமலே வெளிச்சத் தருகிறது. வெளிச்சத்துக்கு மேலே வெளிச்சம் (நூருன்-அலா-நூர்). அல்லாஹ், தான் விரும்புவோர்க்குத் தன் ஒளியின் பாதையைப் போதிக்கிறான்” (அத்தியாயம் 24: ஆயத் 35, 36)

“அல்லாஹ்விடமிருந்து உங்களுக்கு ஒளியும் (நூர் - நபி பெருமானார்) மாபெரும் கிதாபும் (திருகுர்ஆனும்) வந்துள்ளன” (அத்தியாயம் 5: ஆயத் 15.)

★ அப்துல் கரீம் ஜீலியின் 'இன்ஸானுல் காமில்'.

“மேலும், நபியே, நீர் அல்லாஹ்வின் ஆணைப்படி (ஜனங்களை) அவன் பக்கல் அழைப்பவராகவும், ஒளிபொருந்திய விளக்காகவும் இருக்கிறீர்” (அத்தியாயம் 33; ஆயத் 46).

அல்லாஹு ஸுப்ஹானஹு வ தஆலா நம் பெருமானாரைத் தன் உள்ளமையின் ஒளியிலிருந்து (நூரெ-தாத்திலிருந்து) சிருஷ்டித்தான். மற்ற நபிமார்களைத் தன் உள்ளமையின் திருநாமங்களின் ஒளியிலிருந்து (நூரெ-அஸ்மாயெ-தாத்திலிருந்து) சிருஷ்டித்தான். தன் நேயர்களை (ஒலியுல்லாக்களை) தன் கல்யாண குணங்களின் ஒளியிலிருந்து சிருஷ்டித்தான். ஏனைய சிருஷ்டிகள் அனைவரையும் தன்செயல் சக்தியின் ஒளியிலிருந்து (நூரெ-சிபத்தெ-பஃலியாவிலிருந்து) சிருஷ்டித்தான்ஃ

அல்லாஹ் எதையும் சிருஷ்டிக்க நாடினால் ‘குன்’ (ஆகுக!) என்கிறான்; உடனே அது உண்டாகி விடுகிறது. (அத் 40: ஆயத் 68).

அல்லாஹுத் தஆலாவின் நூரெ-ஸிபாத்து (கல்யாண குணங்களின் ஒளி) அவன் நூரெ-தாத்திலிருந்து (உள்ளமையின் ஒளியிலிருந்து) தனியானதல்ல. அவனுடைய கல்யாண குணங்கள் அவனுக்கு மட்டுமே உரியவை; அவற்றுக்கு முரணான குணங்கள் எவையும் அவனைக் குறிக்கமாட்டா. அறிவு, சித்தம், சக்தி, பார்வை, கேள்வி, ஆசை முதலியன அல்லாஹ்வின் உள்ளமைக்கே உரியவை.ஃஃஃ

மனிதர்கள் செய்யும் யாவையும் அவன் காண்கிறான்; பேசும் யாவையும் அவன் கேட்கிறான்; சகலவற்றையும் அறிந்தவன் அவன். அவன் உண்பதுமில்லை. உறங்குவதுமில்லை. சோர்வோ, அசதியோ அவனை அண்டாது.

ஃ மௌலவி அப்துல் ஹக் தெஹ்லவீயின்

‘மதாரீஜானெ நுபுவ்வத்;

ஃஃஃ ஹுதாயிகெ-நாதிய்யா.

அவனை வழிதவறச் செய்ய யாராலும் முடியாது. அவனுக்கு மறதியில்லை. தன் சிருஷ்டிகளை அனாவசியமாக கொடுமைப்படுத்த மாட்டான். சகல சிருஷ்டிகளும் அவன் உதவியையே நாடியுள்ளன; அவனோ யார் உதவியும் தேவையற்றவன். உருவம், வடிவம், சடலம், பரிமாணம். குறைகள், தேவைகள்—இப்படி எவையும் அவனுக்கு இல்லை. ஆதியில் எப்படியிருந்தானோ அப்படியேதான் இப்போதும் இருக்கிறான்; என்றும் இப்படியேதான் இருப்பான். அவயவங்கள் உயரம், நீளம், அகலம், கனம், அளவு, பெரிதான், சிறிதான் தன்மை பருத்த அல்லது மெலிந்த தன்மை—இப்படி எதுவும் அவனுக்கு இல்லை. அவன் வலத்திலுள்ளான், அல்லது இடத்திலுள்ளான், அல்லது முன்னாலுள்ளான் அல்லது பின்னாலுள்ளான் என்று எந்த ஒரு திசையையும் சுட்டி அவனுக்கு வரம்பு கட்டமுடியாது. எழுவது, அமர்வது. ஏறுதல், இறங்குதல், ஓடுதல், நடத்தல் போன்ற உடல் சம்பந்தமான எந்தவேலையையும் அவன்மீது சாட்டமுடியாது. “ஒரு கயிற்றின் உதவியால் யாரையேனும் பூமிக்கு அடியில் ஏழாம் பாதாளத்துக்கு அனுப்புவீர்களாயின் அவன் அங்கும் அல்லாஹுத் தஆலாவையே அடைவான்” என்று நபிபெருமானார் அருளியுள்ளார்கள்.

(ஜாமிஉத் திர்மதி)

அர்ஷ் 1, குர்ஷ் 2, லௌஹ் 3, சூரத் (தோற்றம்) 4, யாத் (கை) 5, அர்ரஹ்மானு அல்ல அர்ஷிஸ்தவா (கருணையாளன் அர்ஷை ஆக்யாபித்தவனாக உள்ளான்) என்பன போன்று திருகுர்ஆனிலும், ஹதீஸ் களிலும் வரும் பதப் பிரயோகங்கள் யாவும் சங்கேதமானவை; மானிடர் அறியாதவற்றை, அவர்கள் அறிந்த பதங்களைக் கொண்டு விளக்கு

1. அத் 7: ஆயத் 54, 2. அத் 2: ஆயத் 255.

3. அத் 85: ஆயத் 22

4. “நான் ரப்பை சிறந்த தோற்றத்தில் கண்டேன்” மிஃராஜ்பற்றிய ஹதீஸ். 5. அத் 48: ஆயத் 10

வதற்காகக் கையாளப்படுபவை. அல்லாஹுத் தஆலாவின் மாட்சியை விளக்கும் தனிப்பொருள் இவற்றுக்குப் பொருந்தா..

எனவேதான், “அல்லாஹ்வின் அத்தாட்சிகளைப்பற்றி எண்ணிப்பாருங்கள், அவன் உள்ளமையைப்பற்றி எண்ணிப் பார்க்க வேண்டாம்” என்று நபிபெருமானார் கட்டளையிட்டுள்ளார்கள்.

ஆதம் அலைஹிஸ்ஸலாமை எம்பெருமானாரின் நூரைத் தங்கள் நெற்றியில் கொண்டவர்களாக அல்லாஹு ஸுப்ஹானஹு வதஆலா சிருஷ்டித்தான். “அவரைச் சிருஷ்டித்து அவரில் என் ஜீவனை ஊதியபோது...” (அத் 15: ஆயத் 29) என்றும், “ஜீவன் அல்லாஹ்வின் அம்ரை (உத்தரவை)ச் சேர்ந்தது” (அத் 17: ஆயத் 85) என்றும் அவன் தெரிவித்துள்ள நிலையில் அவர்கள் சிருஷ்டிக்கப்பட்டபின், அவர்கள் தும்மியவர்களாகத் தலையை உயர்த்தினார்கள். அர்ஷெமஜீதின்மீது, “லாஇலாஹ இல்லல்லாஹு முஹம்மதுர் ரஸுலுல்லாஹ்” (அல்லாஹ்வைத்தவிர வேறு தெய்வமில்லை; முஹம்மது அவன் தூதர்) என்ற வாசகம் நூராலான எழுத்துக்களால் எழுதப்பட்டிருப்பதைப் படித்தார்கள். அப்போது அவர்கள் அல்லாஹ்வின் பெயரோடு சம்பந்தப்பட்டதாக இருக்கும் ‘முஹம்மது’ என்பது யாருடைய பெயர் என்று அல்லாஹ்விடம் வினவினார்கள். “ஆதமே, முஹம்மது மட்டும் இல்லையாயின் நான் உம்மையோ, பூமியையோ வானத்தையோ சிருஷ்டித்திருக்கமாட்டேன்” என்று அல்லாஹு ஸுப்ஹானஹு வ தஆலா பதிலளித்தான்”ஃபின்னார், இறைவன் அமரர்களை ஆதமுக்கு அடியணியச் சொன்னான். ஷைத்தானையன்றி மற்ற அனைவரும் அடிபணிந்தனர். அதற்கு இணங்க மறுத்த ஷைத்தான் நிராகரிப்பவன் ஆனான். இவ்விதம் ஹஜ்ரத் ஆதமுக்கு அமரர்களை ‘சஜ்தா’ச் செய்யும்படி உத்திரவிட்டது. வணக்கத்தைப் போன்றன்று, மரியாதையைக் காட்டும் முகத்தான்தான். அதுவும்

ஃ திப்ரானிக் கபூர்.

ஹஜ்ரத் ஆதமுக்கன்று, அவர்களுடைய நெற்றியில் வைக்கப் பட்டிருந்த நம்பெருமானாரின் நூருக்காகத்தான்.ஃ

ஆதம் அலைஹிஸ்ஸாமின் வலக்கர விரல்களில் நபிபெருமானாரின் நூர் ஒளிவிடக் கண்டதும் அதற்கு மரியாதை காட்டுவதற்காக ஹஜ்ரத் ஆதம் தங்கள் கரங்களை மேலே தூக்கித் தங்கள் ஆட்காட்டி விரல்களை முத்தமிட்டு, அவற்றைத் தங்கள் கண்களில் ஒற்றிக் கொண்டார்கள்.

ஹஜ்ரத் ஆதமின் தனிமையைப் போக்க இறைவன் அவர்கள் நித்திரையிலாழ்ந்திருந்த போது அவர்கள் விலா எலும்புகளில் உயரே உள்ளதிலிருந்து ஹஜ்ரத் ஹவ்வாவைப் படைத்தான். அவன் அனுமதியோடு அவர்கள் ஹஜ்ரத் ஹவ்வாவை மணந்து கொண்டார்கள். சொர்க்கலோகத்தின் செளபாக்கியங்கள் அனைத்தையும் துய்க்க அவர்களிருவருக்கும் அனுமதியளித்த இறைவன் அவர்களை அங்கே இருந்த மரம் ஒன்றைமட்டும் நெருங்கவேண்டாம் என்று கட்டளையிட்டான். அந்த மரம் தீமை தரும் மரமாகும். சபிக்கப்பட்ட ஷைத்தானின் தூண்டுதலுக்குப் பலியாகி, அவர்கள் இருவரும் அந்த மரத்தை அணுகினார்கள். அவன் அது அமரத்துவத்தைத்தரும் விருஷம் என்றுகூறி அவர்களை ஏமாற்றி விட்டான்.ஃஃஃ அதை நெருங்கியதால் அவர்கள் இறைவனின் முனிவுக்கு ஆளானார்கள். மரணமும் பிணியும், மறதியுமுள்ள பூமிக்கு அனுப்பப்பட்டார்கள்.

“வாக்குறுதியையும் ஒப்பந்தத்தையும் பற்றிய நினைவை மறதி இருள் கெளவியதால், ஹஜ்ரத் ஆதம் அலைஹிஸ்ஸலாமின் ஆத்மீக நிலையின் தெளிவு மறைவுண்டது...அவர்கள் சித்தம் இறைவன் சித்தத்தோடு மோதுண்டது. அவர் சித்தம் உடைந்து நொறுங்கிற்று. அதுவரை அவர்கள்

ஃ இயாம் பக்ருத்தீன் ராஜி தப்ஸீர்-கபீரி.

ஃஃஃ மௌலவி முஹம்மது அலீயின் தப்ஸீர்.

(அத் 2: ஆயத் 35.)

இருந்த உன்னதமான நிலைமாரிற்று. அதுவரையிருந்த அல்லாஹ்வுக்கு அருகிலான நிலையும் போய் விட்டது.... அவர்களுடைய தஃறு அவர்களுக்கு நினைவூட்டப்பட்டது. தங்கள் பாவத்தை உணர்ந்து, பாவமீட்சி வேண்டுமாறு போதிக்கப்பட்டது. உடனே (தங்கள் தவறை உணர்ந்து பச்சாதாபப்பட்ட) ஹஜ்ரத் ஆதம் அலைஹிஸ்ஸலாம், “எங்கள் இறைவா, நாங்கள் எங்கள் ஆத்மாவுக்கே அநியாயம் செய்து கொண்டோம். நீ எங்களை மன்னித்து எங்களிடம் கருணை காட்டாவிட்டால் நாங்கள் நஷ்டவாளிகளாவது திண்ணம்” (திருகுர்ஆன். அத் 7; ஆயத் 23) என்று ‘தௌபாச்’ செய்தார்கள். அதன்பின், அவர்களுக்கு வழிகாட்டும் ஒளியும், பச்சாதாப ஞானமும் உண்டாயின. அல்லாஹ் கருணைக்கண் கொண்டு நோக்கியதால் அவர்கள் பச்சாதாபப்பட முடிந்தது. அவர்களுக்கு விலாயத்தின் உயர்ந்த ஸ்தான மளிக்கப்பட்டது. இவ்வுலகம் அவர்களுக்கும், அவர்களின் வழித்தோன்றல்களுக்கும் வசிக்குமிடமாகவும் மறு உலகம் அவர்கள் திரும்பிப்போய் நிரந்தரமாகத் தங்குமிடமாகவும் ஆகிவிட்டன.ஃ

ஹஜ்ரத் ஆதம் இவ்வுலகுக்கு வந்ததுடன், நபி பெருமானாரின் நூரும் இங்கே வந்தது. பின்னர் அது அவர்கள் காலமானதும் அவர்கள் புதல்வரான ஷீது அலைஹிஸ்ஸலாமிடம் இறங்கிற்று. “அல்லாஹு தஆலா என்னை (என் நூரை) ஆதமிலிருந்து தலைமுறை தலைமுறையாக சிரேஷ்டமானவர்களில் நகர்த்திக்கொண்டே வந்தான். நான் என் தாய் வயிற்றிலிருந்து வெளிப்படும் வரை என்னை ஒரு நபியிலிருந்து இன்னொரு நபிக்கு நகர்த்திக்கொண்டே வந்தான். ஆதம் அலைஹிஸ்ஸலாம் மண்ணும் தண்ணீருமாக இருந்தபோது நான் நபியாக இருந்தேன். ஆதத்தோடு இறைவன் என்னை இம்மண்ணுலகுக்கு அனுப்பினான். ஹஜ்ரத் நூஹுடன் அவர்கள் கப்பலில் இருந்தேன். நம்ருது எழுப்பிய நெருப்புக்

ஃ ஹஜ்ரத் கௌதுல் அஃலமின் ‘புதாஹுல் கைப்’

குண்டத்தில் ஹஜ்ரத் இப்ராஹீம் அலைஹிஸ் ஸலாம் எறியப் பட்ட போது நானும் அவர்களோடு எறியப்பட்டேன்.”

“(தனக்கு) ஸஜ்தாச் செய்யும் முஸ்லிம்களில் நீர் சுற்றி வருவதை (அல்லாஹ் காண்கிறான்)” (தகல்லுபக பிஸ்ஸாஜி தீன் அத் 26. ஆயத் 219) என்ற திருவசனம் நபிபெருமானார் ஹஜ்ரத் ஆதம், ஹஜ்ரத் ஹவ்வா ஆகிய இருவர் தொட்டு, தங்கள் பெற்றோரான ஹஜ்ரத் அப்துல்லாஹ் ஹஜ்ரத் ஆமினாவரையுள்ள மூதாதையரில் வழித்தோன்றலாகச் சுற்றி வந்த பரம்பரையைத்தான் குறிக்கிறது என்கிறார் தப்ஸீர் ஆசிரியர் ஒருவர் ூஂஂஂ தங்கள் ஆதித் தந்தை தாய்தொட்டுத்தங் கள் சொந்தத் தந்தை தாய் வரை நபிபெருமானாரின் நூர் இறங்கி வந்த தலைமுறையினர் அனைவருமே முஸ்லிம்களா கவே—ஏகனான அல்லாஹ்வுக்கே வழிபட்டவர்களாகவே— இருந்துள்ளனர்.

நபிபெருமானாரின் தலைமுற்றையினரின் விபரத்தைச் சரித்திராசிரியர்கள் இவ்வாறு தந்துள்ளனர்:

1. நபி ஆதம், 2. நபிஷீது, 3. அனுஷ், 4. கைனன்.
5. மஹலைல், 6. பர்த், 7. உக்னுக் (நபி இதரீஸ்),
8. முதஉசலக், 9. லமக், 10. நபி நூஹ், 11. சாஅம்,
12. அர்பக்ஷத், 13. அமீர், 14. ஷாலிக், 15. பாலிக்,
16. ரயூ, 17. ஷருஹ், 18. நஹு, 19. தாருக்,
20. நபி இப்ராஹீம், 21. நபி இஸ்மாயீல், 22. கைதர்,
23. சபீத், 24. யஷ்ஹப், 25. யாஅரப், 26. யர்ஜ்,
27. நகர், 28. முகனீம், 29. உவத், 30. உஅத்
31. அத்நான், 32. மஆது, 33. நஜாஅர், 34. முஜர்,
35. இலைஸ், 36. முத்ரிகா, 37. குஸைமா, 38. கினானா,

ஂ மஸ்னது இப்னு ஹன்பல்.

ஂஂஂ தப்ஸீர் மதாரிகத்துல் தன்ஜீல்.

39. நஜர், 40. மாலிக், 41. பெஹர், 42. காலிப்
43. லுவை, 44. காஅப், 45. முர்ரா.
46. கெலப்

47. குஸை,	ஜொஹ்ரா
48. அப்து மனாப்	அப்து முனாப்
49. ஹாஷீம்	வஹ்ஹாப்
50. அப்துல் முத்தலிப்	
51. அப்துல்லாஹ்	ஆமினா

முஹம்மது ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம்

11, 12-ம் எண்களும் 28 முதல் 30 வரையுள்ள எண்களும் குறிப்பவர்களின் பெயரில் சரித்திராசிரியர்களுக்கு ஐயமுண்டு.

(ஹஜ்ரத் முஹம்மது ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் ரபீயுல் அவ்வல் பிறை பன்னிரண்டில் திங்கட்கிழமையன்று கிழக்கு வெளுக்கும் நேரத்தில் இப்பூவுகில் ஜனனமானார்கள். (கி. பி. 571 ஏப்ரல் 20-ல் பிறந்தார்கள்) ஃ சரித்திராசிரியர்களின் உத்தேசமான கணக்குப்படி நபிபெருமானார் ஹஜ்ரத் ஈஸா நபிக்கு ஐநூற்று எழுபத்தோர் ஆண்டுகளுக்கு பின்னும் ஹஜ்ரத் முஸா நபிக்கு இரண்டாயிரத்து முன்னூறு ஆண்டுகளுக்குப் பின்னும், ஹஜ்ரத் இப்ராஹீம் நபிக்கு மூவாயிரத்து எழுபது ஆண்டுகளுக்குப் பின்னும், ஹஜ்ரத் நூஹ் நபியின் கால ஜலப் பிரளயத்துக்கு நாலாயிரத்து நானூற்றுத் தொண்ணூறு ஆண்டுகளுக்குப் பின்னும், ஹஜ்ரத் ஆதம் நபிக்கு ஆறாயிரத்து எழுநூற்றைம்பது ஆண்டுகளுக்குப் பின்னும் அவதரித்தார்கள்.

ஃ அல்லாமா ஷிப்லீயின் 'ஸிரத்துந் நபி'

பொருளடக்கம்

அருட்கொடையானவர்கள்

முஹம்மதுன் ஸையி துல்

கௌனைனி வத் தக்லைனி
வல் பரீகைனி மின் உர்பின்
வன்மின் உஜுமி

முஹம்மது (ஸல்) அவர்கள்

ஈருலகுக்கும்,

மனு, ஜின்னு கூட்டத்துக்கும்,

அரபி...அஜமிகளான (மானிடர்)

அனைவருக்கும்

சற்குருவாயுள்ளார்கள்.

— இமாம் பூஸிரியின் புர்தா ஷரீப்

பூத உடலுடன் இருந்த முஹம்மது ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வ ஸல்லம் அவர்கள் நூர் ஆனவர்களாக இருப்பது எப்படிச் சாத்தியமாகும் என்ற ஐயம் எழலாம். அல்லாஹு தஆலா தன் திருமறையில் தனது அன்பரான நபி பெருமானாரை ‘நூர்’ என்றே அழைத்துள்ளான். ‘‘நிச்சயமாக, அல்லாஹ்விடமிருந்து உங்களுக்கு ‘நூர்’ வந்துள்ளது’’ (அத் 5: ஆயத் 15) என்று இறைவன் கூறியுள்ளது ‘நூர்’ என்பது நபிபெருமானாரையே குறிக்கிறது. ॥

நபிபெருமானாரின் ‘நூர்’ சூரிய, சந்திர ஒளிகளை மிகைத்தது என்று ஞானிகள் அருளியுள்ளனர். நபி பெருமானார் அடிக்கடி கேட்கும் இந்தப் பிரார்த்தனையைப் பாருங்கள்: ‘‘என் ரகஷகா, என் கல்பில் நூரை உண்டாக்கு, என் கண்களில், என் சதையில், என் குருதியில், என் சருமத்தில், என் எலும்புகளில், என் உடலின் மேலும் கீழும், எனக்கு

॥ மௌலவி முஹம்மது அலீயின் தப்ஸீர்

முன்னாலும், பின்னாலும், என் வலமும் இடமும் இவை யாவற்றிலும் நூரை உண்டாக்கு! என்னையே 'நூர்' ஆக ஆக்கியருள்!" இவ்விதம் அவர்கள் பிரார்த்திக்கும்போது அவர்கள் உடல் பூரணச் சந்திரன்போல் பிரகாசிக்கும்.

(புகாரீ)

தங்கள் உடலிலும் அவயவங்களிலும் நூர் பிரகாசிக்க வேண்டும் என்று அவர்கள் பிரார்த்தித்ததால் பெருமானார் அவர்கள் அதற்கு முன் நூர் ஆக இருக்கவில்லை என்றோ, அதனால் தான் தங்களை நூர் ஆக ஆக்கும்படி பிரார்த்தித் தார்கள் என்றோ யாரும் பொருள் கொள்ளக்கூடாது. பாவ மற்றவர்களான ரஸுலுல்லாஹ் தினமும் ஆயிரக்கணக்கான தடவைகள் இஸ்திஃபார் ஒதியதைப்போன்ற காரியம்தான் இதுவும் என்பதை மறந்துவிடக் கூடாது. இந்தப் பிரார்த் தனை அவர்கள் சடலம் முழுவதும் நூராக இருந்ததைத் தெளி வாக்கும் முகத்தான் செய்ததுதான்.★ இப்படி அவர்கள் பிரார்த்தித்ததும் அவர்கள் உடல் நூரால் ஜொலித்தது குறிப் பிடத்தக்கதாகும்.

“அவர்கள் பேசும்போது அவர்களுடைய பற்களிலிருந்து நூர் வெளியாகிக் கொண்டிருந்தது” என்று ஹஜ்ரத் இப்னு அப்பாஸ் தெரிவிக்கிறார்கள். “நபி பெருமானார் முகத்தில் சூரியப் பிரகாசம் போன்ற ஒளி சுடர்விடும்; அவர்கள் சிரித் தால் அதனால் எதிரிலுள்ள சுவர்களில் ஒளிவீசும்” என்று அபூஹுரைரா அறிவித்துள்ளார்கள். இதனால்தான், அல்லாஹுத் தஆலா அவர்களை, “வெளிப்படையான ஒளி” (நூருன் முபீனன், அத் 4: ஆயத் 174)★ என்றும் “ஒளி பொருந்திய விளக்கு” (ஸிராஜும் முனீரா அத் 33: ஆயத் 46) என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளான்.

★ இப்னு ஹஜரின் ‘அபுஜலுல் குப்ரா’

★ அப்துல்லாஹ் யூஸுப் அலீயின் தப்ஸீர்.

சில-3

எனினும், மானிடர்க்குப் பூரணமாக வழிகாட்டியருள வேண்டியதிருந்த வள்ளல் நபி மனிதரில் ஒருவராக அவர்களிடையில் வாழ்ந்து தீரவேண்டிய அவசியமிருந்தது. சொல் வீராக, நான் உங்களைப்போன்ற ஒரு மனிதனே உங்கள் இறைவன் ஏகனான் அல்லாஹ் தான் என்று எனக்கு 'வஹி' அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது என்று" (அத் 18. ஆயத் 110) இவ் விதம் இறைவன் கட்டளையிட்டுள்ளான். நபிபெருமானாருக்கு முன்னர் பல்வேறு கூட்டத்தாருக்கும் அனுப்பப்பட்ட நபிமார்களை அந்தக் கூட்டங்களைச் சேர்ந்த வழிதவறியவர்கள் ஒப்புக்கொள்ள மறுத்ததையும் இறைவன் நினைவூட்டுகிறான்.

நூஹு நபியிடம் அவர்கள் சொன்னார்கள்: "நீர் எங்களைப்போன்ற மனிதனாகத்தானே இருக்கிறீர்; எங்களை விடச் சிறந்த அம்சம் உம்மிடம் இருக்கக் காணாமே!" என்று "(அவர்களுடைய தலைவன் அந்த வழிதவறிய ஜனங்களிடம் சொன்னான்.) அவர் (நூஹு நபி) உங்களைப்போன்ற ஒரு மனிதரேதான்,' என்று. நிராகரிப்பவர்கள் ஹுது நபியை நோக்கி, "உம்மை எங்களைப்போன்ற ஒரு மனிதராகவே காண்கிறோம். உம்மை ஒரு பொய்யராகவே மதிக்கிறோம்" என்று கூறினர். செல்வர்கள் தங்கள் கூட்டத்தாரை நோக்கி, "அவர் (ஹுது நபி) நீங்கள் உண்பதையே உண்கிறார்: நீங்கள் குடிப்பதையே குடிக்கிறார்" என்று கூறினர்.★ எனவே "உங்களைப்போன்ற ஒரு மனிதனே" என்று நபி பெருமானாரையே சொல்ல வைத்த இறைவன் அதுகொண்டு அவர்கள் பகைவர்களின் வாயை அடைத்துவிட்டான். முந்திய நபிமார்களைப் பற்றி அந்தக் கூட்டங்களைச் சேர்ந்த வழிகேடர்கள் கேட்டதுபோல் நபிபெருமானாரைப்பற்றிக் கேட்க இடமில்லாது செய்துவிட்டான்.

நபிபெருமானார் எழுத்துத் தெரியாத 'உம்மி' யாக இருந்தார்கள். "நபியே, நீர் இதற்கு முன்னர் (திருகுர்ஆன்

★திருகுர்ஆன் அத் 11: ஆயத் 28, அத் 23; ஆயத் 23 33 பார்க்க

இறைவனால் அருளப்படுவதற்கு முன்னர்) எந்த வேதத்தையும் ஒதி அறிந்தவருமல்லர்'' (அத் 29: ஆயத் 48) என்று அல்லாஹு தஆலாவின் திருவசனமே இதை அறிவிக்கிறது★ எனினும் அல்லாஹ்வே அவர்களின் ஆசானாக இருந்து சகல ஞானங்களையும் அவர்களுக்கு அறிவித்துக் கொடுத்துள்ளான். “சக்தியில் மகா வல்லமையாளனான (இறைவன்) ஏகன் அவருக்குக் கற்றுக்கொடுத்தான்” (அத் 53; ஆயத் 5) என்று திருமறையே எடுத்துக் காட்டுகிறது.

இம்மைக்கும், மறுமைக்கும் தேவையான ஆத்மீக, மார்க்க, லௌகீக விஷயங்கள் யாவும்பற்றிய சகல போதனைகளுமே அவர்களுக்குப் பூரணமாக அருளப்பட்டு, அவர்கள் மூலம் உலகினருக்கு வெளியிடப்பட்டு விட்டன. சன்மார்க்கம் அவர்கள் மூலம் சம்பூரணத்துவம் பெற்றுவிட்டது. “இன்று நான் (—அல்லாஹ்) உமக்காக உமது சன்மார்க்கத்தைச் சம்

★‘வஹி’ இறங்க ஆரம்பித்தபின்னும், அவர்கள் எழுதப் படிக்கத் தெரியாத ‘உம்மியாக’ இருந்தார்களா என்பதுபற்றி சிலருக்கு ஐயப்பாடு உண்டு. ஹிஜர் ஆறில் ஹுதைய்யா உடன்படிக்கை நடந்தபோது அந்த உடன்படிக்கைப் பத்திரத்தில் தங்கள் பெயருடன் ‘அல்லாஹ்வின் தூதர்’ என்று எழுதப்பட்டிருந்ததை குறைஷிக் காபிர்கள் ஆட்சேபித்தபோது, அதை எழுதிய ஹஜ்ரத் அலீ அவர்களை அதை அடித்துவிடும் படி நபிபெருமானார் கூறினார்கள். ஹஜ்ரத் அலீ (நபிபெருமானார்) அல்லாஹ்வின் தூதர் என்பதைத் தங்கள் கையால் அடிக்கத் தயாராய் இல்லை, எனவே நபிபெருமானார் பேனாவைத் தங்கள் கையில் வாங்கிக்கொண்டு அந்த வாசகமிருந்ததைத் தங்களுக்குக் காட்டச் சொன்னார்கள். அது சுட்டிக்காட்டப்பட்டதும், அதைத் தங்கள் கையாலேயே அடித்துவிட்டார்கள். இவ்விதம் அதைக் காட்டுமாறு சொன்னது அப்போதும் அவர்கள் ‘உம்மி’யாக இருந்ததையே காட்டுகிறது. (மு. ந. ஹாஜி முஹம்மது சாஹிப் எழுதிய ‘திருநபி சரித்திரம்’ 204-ம் பக்கம் பார்க்க.)

பூரணமாள்தாக ஆக்கி, உம்மீது நான் கொண்டுள்ள அனுக் கிரஹத்தையும் பூர்த்தி செய்து உமக்காக இஸ்லாத்தைச் சன்மார்க்கமாகத் தேர்ந்துள்ளேன்'' (அத் 5: ஆயத் 3) என்று இறைவனே அருளியுள்ளான். ''நான் முஹம்மது ஆவேன்: நான் அஹ்மது ஆவேன்; நான் கருணை நபியா வேன்; பாவமீட்சியின் (தௌபாவின்) நபியுமாவேன்: நான் இறுதி நபியாவேன்; நியாயத் தீர்ப்பு வழங்கப்படும் நாளில் நான் பாவமன்னிப்புத் தேடுவோனாவேன்; தான் சன்மார்க் கப் போர்கள் நிகழ்த்தும் நபியுமாவேன்'' என்று நபிபெரு மானார் அருளியுள்ளார்கள் (புகாரி).

அதற்குமுன் தோன்றிய - வேதமருளப்பட்ட, வேதமரு ளப்படாத - ஒரு லக்ஷத்து இருபத்து நான்காயிரம் நபிமார்க ளும் தத்தம் கூட்டத்தாருக்கோ, பிரிவினருக்கோ மட்டும் நபியாய் இருக்க எம்பெருமானார் அகிலம் அனைத்துக்குமே

திருகுர்ஆன் அத். 7: வசனம் 157-க்கு வியாக்கியானம் தரவந்த மௌலவி முஹம்மது அலீ, (வஹி வரத் தொடங்கிய பின்) அவர்கள் எழுத்தைப் படிக்கக்கூடியவர்களாக இருந்தார்க ள் என்பதற்கு முகாந்திரங்களுண்டாயினும், தங்கள் நிரூபங் களை அவர்கள் மற்றோரைக் கொண்டே எழுதினார்கள் என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். ஆனால் இதே மௌலவி சாஹி பின் பெருமானார் சரிதைபற்றிய ஆங்கில நூலில் நபிபெருமா ருக்குப் பிரஸ்தாப ஹுதைபிய்யா உடன்படிக்கையில் இந்த இடம் சுட்டிக்காட்டப்பட்டு அதை அவர்கள் தங்கள் கையா லேயே அடித்தார்கள் என்று கூறியுள்ளார்.

ஹுதைபிய்யாவில் பிரஸ்தாப உடன்படிக்கையில், 'முஹம்மதுர் ரஸூலுல்லாஹ்' என்பதை அடித்துவிட்டு, 'முஹம்மது இப்னு அப்துல்லாஹ்' என்று நபிபெருமானாரே எழுதினார்கள் என்றும், 'உம்மி'யான அவர்கள் அவ்விதம் எழுதியது அவர்களுடைய அற்புதங்களில் ஒன்று என்றும் ஆஷிகீன்கள் சிலர் கருத்துத் தெரிவித்துள்ளனர்.

திருத்தாதராக அவதரித்தார்கள். மனித இனம் மட்டுமின்றி ஜின்னு இனம், அமரரினம் ஆகிய யாவுக்குமே அவர்கள் நபியாக இருக்கிறார்கள். “சிருஷ்டிக்கப்பட்ட சகலவற்றுக்குமே நான் நபியாய் அனுப்பப்பட்டுள்ளேன்” என்று அவர்கள் அருளியுள்ளார்கள். (முஸ்லிம்) சிருஷ்டிக்கப்பட்டவற்றுள் மனித இனம், ஜின்னு இனம், அமரரினம் ஆகியவை அடங்கும்.”★

“மானிட இனம் அனைத்துக்குமே நற்செய்தி அருள்பவராகவும், அச்சமூட்டி எச்சரிப்பவராகவும் உம்மை அனுப்பினோமேயன்றி வேறல்ல; பலர் இதை அறிந்திருக்கவில்லை” (அத் 34: ஆயத் 28) “நான் உங்கள் அனைவருக்கும் சகலருக்கும் அல்லாஹ்வின் ரஸூலாயுள்ளேன்” என்று (நபியே) நீர் சொல்லீராக!! (அத் 7: ஆயத் 158) “சிருஷ்டிகள் அனைத்தையும் அச்சமூட்டி எச்சரிப்பதற்காகத் தனது அடியாருக்கு (நபிபெருமானாருக்கு) புர்கானை இறக்கியருளியவன் (இறைவன்) பாக்கியமுடையவன்” (அத் 25: ஆயத் 1).

(“நபியே) நாம் உம்மைச் சாட்சியங் கூறுபவராகவும், நற்செய்தி அறிவிப்பவராகவும், எச்சரிப்பவராகவும் அனுப்பியுள்ளோம். (மனிதர்களே,) நீங்கள் இறைவனிடமும், அவன் தூதரிடமும் நம்பிக்கை வைத்து அவருடன் ஒத்துழைத்து அவருக்கு மரியாதை காட்டி அவன் (இறைவன்) புகழைக் காலையிலும் மாலையிலும் போற்றித் துதிப்பீர்களாக,” (அத் 48: ஆயத் 8, 9.)

நம்பெருமானார் தோன்றிய பின்னர், இதற்கு முந்திய நபிமார்களைப் பின்பற்றிய கூட்டத்தைச் சேர்ந்த யாரும் இவர்களை இறுதி நபியாக—தங்கள் நபியாக—ஏற்று விஸ்வாசங் கொள்ளாதவரை இஸ்லாத்தில் சேராதவர்களாகவே ஆகிவிடுகின்றனர். இதைத் திருகுர்ஆன் பல இடங்களில் வெகு தெளிவாகப் பிரகடனப்படுத்தியுள்ளது.

★ அல்லாமா அபுஸ்கலானீயின் மவாஹிபெலதுன்னியா

“உம்மை நாம் அகிலங்கள் அனைத்துக்கும்—பிரபஞ்சம் முழுமைக்கும்—அருட்கொடையாகவே அன்றி (வேறு எவ்விதமாகவும்) அனுப்பவில்லை” (அத் 21: ஆயத் 107) மனித இனம், ஜின்னு இனம், அமரர்கள் இனம் ஆகிய சிருஷ்டிக்கப்பட்ட யாவுக்குமே நபிபெருமானார் அருட்கொடையாக விளங்கியதை அவர்கள் சரிதையின் ஒவ்வோர் ஏடும் எடுத்து இயம்பிக்கொண்டிருக்கிறது.

அகதியாய்

தவநபி முஹம்மதுவைத் தீவினையிருளைத்
துடைத்திடும் நறுஞ்சுடர் மணியை,
கவலுதற்கு அரிய கொலைசெய நினைத்துக்
காபிர்கள் வளைந்(து) அவணிருப்பப்
புவனமும் விசும்பும் செறிந்(து) இருட்படலம்
போர்த்த(து) அவ்விரவீனில் துமி(ல்) ஒன்(று)
அவரவர் கருத்தும் கண்களும் மயங்கத்
தலைகுழைத்(து) அசைப்ப வந்(து). அடுத்த.

— உமருப் புலவரின் சீறாப்புராணம்

விகாயத் துல்லாஹி அக்னத் அன் முளா அபதின்
மினத் துருஇ வஅன் ஆலின் மினல் உதுமி
(சிலந்தி நூற்ற வலையாலும்,
புறா கட்டிய கூட்டாலும்)
அல்லாஹ் உண்டாக்கிய பாதுகாவல்
உருக்குச் சட்டைகளையும்,
உயரிய கோட்டையையுமே
தேவையற்ற தாக்கிவிட்டது.

— இமாம் பூஸிரியின் புர்தா ஷரீப்:

மக்காவில் குறைஷிக் காபிர்களின் கொடுமைகள் வரம்பு மீறவே, குறைந்த தொகையினரான முஸ்லிம்களின் உதன் மையை நாடி அவர்களை நபிபெருமானார் மக்காவிலிருந்து வெளியேறி விட்டார்கள். ஹஜ்ரத் அபூபக்கர், ஹஜ்ரத் அலீ ஆகிய இருவர் மட்டுமே நபிபெருமானாரோடு மக்காவிலிருந்தனர். இதை அறிந்த குறைஷிக் காபிர்கள் திகிலடைந்து விட்டனர். நபிபெருமானாருக்கு மக்காவுக்கு வெளியிலும் ஆதரவு உண்டாகி, அவர்களுடைய நற்றோழர்கள் அங்கெல்லாம் நிலைபெற்றுவிட்டால் தங்களுடைய வாழ்வும், கொள்கையும் நாசமாகிவிடும் என்று கலக்கமடைந்தனர். எனவே அவர்கள் யாவரும் இதுபற்றி என்ன செய்வது என்று முடிவெடுப்பதற்காக குலை இப்னு கிலாப் என்பாரின் வீட்டிலிருந்த ஆலோசனை மண்டபத்தில் (தாருந் நத்வாவில்) ரகசிய ஆலோசனைக்காகக் குழுமினர். இப்படிக்குழுமியவர்களில், உத்பா இப்னு ராபிஆ, ஷைபா இப்னு ராபிஆ, அபூஸுப்யான் இப்னு ஹர்ப் (இம்முவரும் பனூ அப்துஷ் ஷம்ஸ் கோத்திரத்தவர்), துஹைமா இப்னு ஆதி, ஜுபைரிப்னு முத்அம் ஹாரிஸிப்னு ஆமிர் (பனூ நௌபல் இப்னு அப்துல் மனாப் கோத்திரத்தவர்கள்). அந்நளரிப்னு ஹாரிஸ் (பனூ அப்துத் தாரிப்னு குலை கோத்திரத்தவர்), அபுல் புக்தாரிப்னு ஹிஷாம், ஜமா இப்னுல் அஸ்வத், ஹாக்கி மிப்னு ஹிஷாம் (பனூ அஸதுப்னு அப்துல் உஜ்ஜா கோத்திரத்தினர்), அபூ ஜஹல் இப்னு ஹிஷாம் (பனூமக்ஜூம் கோத்திரத்தவன்). ஹஜ்ஜாஜின் இரண்டு புதல்வர்களான நுபாயா, முனப்பிஹ் (பனூ சஹ்ம்கோத்திரத்தவர்), உமைய்யா இப்னு கலாப் (பனூ ஜுமாக் கோத்திரம்)— இவர்கள் முக்கியமானவர்களாவர். கதவை முடிக்கொண்டு இவர்கள் ஆலோசனை கலந்தனர்.

பெருமானாரை ஓர் அறையில் அடைத்துப் பட்டினிபோட்டு விடலாம் என்றும், அதன் மூலம் அவர்கள் ஜுகைர், நபீகா போன்ற கவிஞர்கள் அடைந்த முடிவை அடைந்துவிடுவார்கள் எனவும் அபுல் புக்தாரி யோசனை கூறினான். மக்காவைச் சுற்றிலுமுள்ள பெருமானாரின் குடும்பத்தவர்களான பனூ

ஹாஷிம்கள் இதைக் கேள்விப்பட்டதும் ஒன்று திரண்டு வந்து அவர்களோடு சண்டையிட்டு, பெருமானாரை மீட்டுக் கொண்டு போய்விடுவார்கள். அதனால் இந்த யோசனை சரியல்ல என்று காபிர்கள் இதை ஒதுக்கி விட்டனர். அவர்களை ஒட்டகத்தின்மீது ஏற்றி வைத்து மக்காவுக்கு வெளியில் விரட்டிவிடலாம். அவர்கள் எப்படியும் போகட்டும் என்று இருந்துவிடலாம் என்று ஹஷ்ஷாம் இப்னு உமரு என்பான் யோசனை சொன்னான். நபிபெருமானார் இனிய மொழியும், பேச்சு சாதுரியமும் உடையவர்கள் என்றும், சுற்றுப்புறங்களிலுள்ள கூட்டத்தார்களைத் தம்பக்கல் சேர்த்துப் பல முடையவர்களாகிவிடுவார்கள்; அதனால் தங்களுக்கு ஆபத்துண்டாகும் என்று இதையும் காபிர்கள் புறக்கணித்துவிட்டனர். பின்னர் (தன் கூட்டத்தாரால் அபுல் ஹிக்கம்—அறிவின் தந்தை—என்றும் அழைக்கப்பட்டவனான) அபூஜஹல் ஒரு யோசனை கூறினான். நபிபெருமானாரை அன்று நள்ளிரவில் தீர்த்துக்கட்டிவிடுவது; இதைத் தங்களில் யாராவது ஒரு கூட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் செய்தால் நபிபெருமானாரின் கூட்டத்தினரான பனூ ஹாஷிம்களின் பழிக்குப் பழி வாங்குதலுக்கு இலக்காக நேரும். எனவே, தங்கள் குடும்பங்கள் அத்தனையும் அவர்களைக் கொல்லுவதற்காக ஒவ்வொரு பிரதிநிதியை அனுப்பவேண்டும். யாவரும் அவர்கள் வீட்டைச் சுற்றி நின்றனாகொண்டு தக்க தருணம் பார்த்து, அவர்களுடைய படுக்கையைச் சுற்றி வளைந்துகொண்டு அந்தனை பேரும் ஒரே சமயத்தில் வாளை வீசி அவர்களைக் கொலை செய்யவேண்டும். இதன் மூலம் அத்தனை கூட்டத்தாரோடும் மோத இயலாமல் பனூ ஹாஷிம்களும் பெருமானாரின் உயிருக்கான நஷ்ட ஈட்டுத் தொகையைப் பெற்றுக்கொள்ள இணங்கிவிடுவர். இந்த யோசனையைக் காபிர்கள் அனைவரும் மிகச் சிறந்தது என்று உவந்து ஏற்றனர்.

இதே சமயத்தில் ஹஜ்ரத் ஜிப்ரயீல் அலைஹிஸ் ஸலாம் இந்த வஹியுடன் நபிபெருமானாரிடம் வந்தார்கள். “அவர்

கள் (குறைஷிக் காபிர்கள்) உம்மைச் சிறையிலடைக்கவோ, கொலை செய்யவோ, வெளியேற்றவோ சூட்சி செய்துகொண்டிருந்தபோது அவர்கள் (தங்கள் அறிவுப்படி) திட்டம் தீட்டிக் கொண்டிருந்தனர்—அல்லாஹ் ரகசிய ஏற்பாடுகளைச் செய்து கொண்டிருக்கிறான். அல்லாஹ்வின் ரகசிய ஏற்பாடு சிரேஷ்டமானதாகும்'' (அத் 8: ஆயத் 30) குறைஷிக் காபிர்கள் செய்துள்ள முடிவை விபரமாக ஜிப்ரயீல் பெருமானாரிடம் எடுத்துச் சொல்லிச் சென்றார்கள். உடனே தாங்கள் மக்காவை விட்டுப் புறப்படுவதற்காக ஒட்டகங்கள் வாங்குமாறு நபிபெருமானார் ஹஜ்ரத் அபூபக்கரிடம் தெரிவித்தார்கள். அதன்பின் ஹஜ்ரத் ஜிப்ரயீல் மீண்டும் 'வஹியுடன் வந்தார்கள். 'சொல்வீராக, இறைவா சத்தியமயமான வாயில் வழியாக நான் நுழையவும், சத்தியமயமான வாயில் வழியாக நான் வெளியாகவும் கிருபை செய்வாயாக! உன் சந்நிதியிலிருந்து எனக்கு உதவியான வழிகாட்டுதலை அளித்தருள்வாயாக' என்று சொல்லீராக.

'சத்தியம் வந்து விட்டது; பொய்மை அழிந்துவிட்டது. பொய்மை அழிந்தே தீரும் என்று'' (அத் 17: ஆயத் 80, 81) மக்காவை விட்டுக் கிளம்புவதற்கான உத்தரவாகவே இறைவன் இந்தத் திருவசனங்களை அனுப்பினான். யதார்த்தத்தில் அவர்கள் மக்கா காபிர்களுக்கு அஞ்சிக் கொண்டுதான் அங்கிருந்து கிளம்ப நேர்ந்ததோ என்று எண்ணற்க! அவர்கள் அங்கேயே இருப்பது இறைவன் நாட்டமாய் இருந்திருப்பின், அவர்களை எதிரிகளின் கொலைவாளிலிருந்து தப்ப வைத்த ரப்பில் ஆலமீன் அதற்கும் ஒரு சிறு உபாயத்தை உண்டாக்கியிருக்கத்தானே முடியும்! இந்த ஆயத்தின் மூலம், எம்பெருமானார் மக்காவை விட்டு வெளிக் கிளம்புவது சத்தியத்துக்காகவும், ஆத்மீகக் கண்ணியத்துக்காகவும் தான்; மக்கா மீதோ, அங்கிருந்த காபிர்கள் மீதோ கோபங்கொண்டல்ல; அவர்கள் பாதத்தடியில் சகலவற்றையும் தத்தம் செய்ய ஆயத்தமாகவிருந்த மதீனாவின் ஆட்சி கிடைக்கப்போகிறதே என்ற அவாவினாலுமன்று'' ★ இந்தத்

★ அப்துல்லாஹ் யூஸுப் அலீயின் தப்ஸீர்

திருவசனம் எவ்விதம் மாபெரும் தீர்க்க தரிசனமாக விளங்கிற்று என்பதை அடுத்த அத்தியாயத்தில் குறிப்பிடுவோம்.

அந்த இரவில் அவர்கள் விழித்திருக்க வேண்டும். தாங்கள் வழக்கமாகப் படுக்கும் படுக்கையில் படுக்கக் கூடாது. தக்க தருணத்தில் அங்கிருந்து வெளியாகி விடவேண்டும் என்றும் ஹஜ்ரத் ஜிப்ரயீல் செய்தி சொல்லிப் போனார்கள். அதன்படி ஹஜ்ரத் அலீ அவர்களைத் தங்கள் படுக்கையில் படுத்துத் தங்கள் பச்சைப் போர்வையால் போர்த்துக்கொள்ளச் செய்து விட்டு நடு நிசியில்—நள்ளிரவில் எம்பெருமானார் வெளிக்கிளம்பினார்கள்.

இதற்கிடையில் அபுஜஹல், அபு லஹப், உபைஇப்னு கலப், அவர் இரண்டு புதல்வர்கள், நஜர் இப்னு ஹாரிஸ், அஸ்பா இப்னு உபை, முகீஸ்போன்ற குறைஷிக் காபிர்களின் தலைவர்கள் வாட்கள் சகிதம் நபிபெருமானாரின் வீட்டைச் சுற்றி வளைந்துகொண்டிருந்தனர். நள்ளிரவில் அவர்களைக் கொல்லவேண்டும் என்பது காபிர்களின் திட்டம்.

வீட்டை விட்டு வெளியில் வந்த நபிபெருமானார் கொஞ்சம் மண்ணை எடுத்து அதில் 'யாஸீன்' ஸூராவிலிருந்து முதல் ஒன்பது ஆயத்துக்களை ஒதி ஊதி வெளியில் சுற்றி நின்றவர்கள் மீது வீசினார்கள். அவ்வளவுதான், காபிர்கள் அத்தனைபேரும் ஆழ்ந்த தூக்கத்தில் அமிழ்ந்து விட்டனர்.

நெடு நேரத்துக்குப் பிறகே அவர்கள் விழித்துக்கொண்டனர். கதவின் இடுக்கு வழியாக அவர்கள் நபிபெருமானாரின் வீட்டினுள் பார்த்தனர். கட்டிலின்மீது பச்சைப் போர்வை போர்த்தியவாறு படுத்திருந்தது நபிபெருமானார்தான் என்று எண்ணியவர்களாக வீட்டினுள் நுழைந்தனர். அவர்கள் வருவதைக்கண்ட ஹஜ்ரத் அலீ தாங்கள் போர்த்திக்கொண்டிருந்த கம்பளியை அகற்றிவிட்டுத் தீரத்தோடு எழுந்து நின்று, எதிரிகளை உறுத்துப் பார்த்தார்கள், நபிபெருமானாரைக்

கொலை செய்ய வந்த காபிர்களுக்கு அவர்களைக் காணாமல் ஹஜ்ரத் அலீயைக் கண்டதும் ஏமாற்றமும் திடுக்கழும் உண்டாயின. “முஹம்மது எங்கே?” என்று அவர்களில் ஒருவன் கேட்டான். “அதைச் சொல்ல நான் நீங்கள் வைத்த ஆளல்ல” என்று ஹஜ்ரத் அலீ பதிலிறுத்தார்கள். இதனால் துங்கோபமடைந்த ஒருவன் அவர்களைத் தாக்க வாளைத் தூக்கினான். உடனே அபூ லஹப் (தன் சகோதரர் மகனான இளைஞர் அலீக்குப் பரிந்துகொண்டு) அந்தக் காபிரைத் தடுத்து நிறுத்திவிட்டான். எனினும் அவர்களை அடித்து இழுத்துச் சென்று கஃபாவில் அடைத்து வைத்திருந்தனர். இரண்டரை நாழிகைக்குப்பின் அவர்களை விடுதலை செய்து விட்டு பெருமானாரைத் தேடும் முயற்சியில் ஈடுபடலாயினர். பெருமானாருக்காக — அல்லாஹ்வின் பிரீதியை அடைவதற்காக ஹஜ்ரத் அலீ எதிரிகளின் கொலை வாட்களுக்கும் அஞ்சாமல் படுக்கையில் படுத்திருந்ததை இறைவனே பாராட்டினான். “தன் உயிரைப் பணயம் வைத்து, உங்களில் அல்லாஹ்வின் பிரீதியை விலைக்கு வாங்குபவர் யார்? அல்லாஹ் (இத்தகைய) தன் அடியார்மீது மிகவும் கருணையுள்ளவன்” (அத் 2; ஆயத் 207) என்ற திருவசனம் ஹஜ்ரத் அலீ அவர்களின் பொருட்டாலேயே இறங்கியது என்று சொல்லப்படுகிறது.

ஸபர் மாதம் 28-ல் திங்கட்கிழமையன்று நபிபெருமானார் தங்கள் வீட்டை விட்டுக் கிளம்பினார்கள்.★ ஹஜ்ரத் அபூ பக்கரின் வீட்டை அடைந்தார்கள்.

ஏற்கனவே பெருமானார் முஸ்லிம்கள் பலரையும் மக்காவை விட்டு வெளியேற்றிக்கொண்டிருந்தபோது அவர்களோடு தாமும் செல்ல ஹஜ்ரத் அபூபக்கர் பெருமானாரின் அனுமதியைக் கோரினார்கள். அப்போது பெருமானார் “அவசரப் படாதீர்கள்! ஒருக்கால் அல்லாஹ் உங்களுக்கு வழித்துணை

★ ரபீயுல் அவ்வல் பிறை நான்கில் கிளம்பினார்கள் என்று அமீர் அலீயின் ‘ஸ்பிரிட் ஆப் இஸ்லாமில் (பக் 49-ல்) காணப்படுகிறது.

வர் ஒருவரைத் தரலாம்'' என்று சமாதானஞ் சொன்னார்கள். நள்ளிரவில் பெருமானார் தங்கள் வீடு தேடி வரவே, அவர்கள் குறிப்பிட்ட வழித்துணைவர் பெருமானாரேதாம் என்பதை அவர்கள் அறிந்துகொண்டார்கள். இருவருமாக அந்த நகரைத் துறந்து வெளியேறினர். பெருமானார் முன்னும் ஹஜ்ரத் அபீபக்கர் பின்னுமாக நடந்தனர். பெருமானாரின் அடிச்சுவட்டைக்கொண்டு அவர்களை எதிரிகள் இனம் கண்டுவிடக் கூடாது என்பதற்காக ஹஜ்ரத் அபூபக்கர் பெருமானாரின் பாதச்சுவடுகளின்மீதே நடப்பவர்களாகச் சென்றார்கள்.

நான்கு நாழிகை நேரம் நடந்து மக்காவிலிருந்து முன்றாவது மைலிலுள்ள தெளர் என்ற மலைக்குகையை அடைந்தார்கள். ஹஜ்ரத் அபூபக்கர் முதலில் உள்ளே நுழைந்து அதைச் சுத்தம் செய்தார்கள். அதிலிருந்து ஓட்டைகளை அடைத்தார்கள். பின்னர் நபிபெருமானாரையும் உள்ளே அழைத்துச் சென்றார்கள். ஹஜ்ரத் அபூபக்கர் தரையில் அமர்ந்திருக்க நபிபெருமானார் அவர்கள் மடியில் தலைவைத்துப் படுத்துத் தூங்கிப் போனார்கள். அருகே கல்லில் தெரிந்த ஓட்டையொன்றை ஹஜ்ரத் அபூபக்கர் தங்கள் கால் ஒன்றினால் அடைந்தவர்களாக அமர்ந்திருந்தார்கள். அப்போது அந்த ஓட்டையுள் இருந்த விஷப்பாம்பு அவர்களைக் கடித்து விட்டது. வேதனை தாங்காது துடி துடித்தபோதும் ஹஜ்ரத் அபூபக்கர் சப்தமிடவில்லை. அவர்கள் கண்களிலிருந்து வடிந்த கண்ணீர் தங்கள் திருமேனியில் விழுந்ததும் பெருமானார் விழித்துக்கொண்டார்கள். விஷயமறிந்ததும் தங்கள் உமிழ்நீரைத் தொட்டு கடிவாயில் தடவினார்கள்; உடனே னிஷம் இறங்கிவிட்டது.

மறுநாள் காலையில் அந்தக் குகை வாயிலில் சிலந்தி யொன்று வலை பின்னியிருந்தது; புறா கூடுகட்டி முட்டை விட்டிருந்தது.

நபிபெருமானார் தங்கள் வாளுக்குத் தப்பிவிட்டார்கள் என்பதறிந்த காபிர்கள் அவர்களைப் பிடித்துவருபவர்களுக்கு நூறு ஒட்டகங்கள் பரிசு தரப்படும் என்று பிரகடனம் செய்தனர். இந்தப் பெரிய சம்மானத்தை அடையலாம் என்ற ஆசையால் பலர் ஆயுதங்கள் அணிந்தவர்களாக வெளியில் நான்கு திக்குகளிலும் போயினர். ஒரு கூட்டத்தார் தெளர் குகைக்கு அருகிலும் வந்து தேடலாயினர். அந்த மலையிலிருந்த மற்ற குகைகளைத் தேடிவிட்டுப் பெருமானார் இருந்த குகைக்கு அருகில் வந்துவிட்டனர். அவர்கள் வருவதைக் கண்ட ஹஜ்ரத் அபூபக்கர் நபிபெருமானார் பொருட்டால் கவலைப்படலானார்கள்.

ஆனால் எம்பெருமானார் ஒரு சிறிதும் அஞ்சுவோ, கலக்க மடையவோ இல்லை. தப்பும் மார்க்கம் எதுவுமில்லை; ஆயுதம் தாங்கிய வெறியர்கள் அங்கே சூழ்ந்து நிற்கின்றனர், “ரஸூலுல்லாஹ்வே; எதிரிகள் நம்மைச் சூழ்ந்துள்ளனர்; நாமோ இருவர் தாமே உள்ளோம்!” என்று ஹஜ்ரத் அபூபக்கர் கூறினார்கள்; இதுகேட்ட பெருமானார் எவ்விதக் கலக்கமுமின்றி, “அபூபக்கரே, நீங்கள் துன்பமடைய வேண்டாம்! அல்லாஹ்வும் நம்மோடிருக்கிறான். இறு உறுதி” என்று அருளினார்கள்.

தெளர் குகை வாயிலில் நின்ற எதிரிகள் அங்கே புறா முட்டையிட்டிருப்பதையும், சிலந்திப்பூச்சி வலை பின்னியிருப்பதையும் கண்டனர். அந்தக் குகையுள் சமீப நேரத்தில் மனிதர்கள் நுழைந்திருந்தால் இவ்விதம் நேர்ந்திருக்காதே, பாதை அடைபட்டல்லவோ கிடக்கிறது! இவ்விதம் எண்ணிய எதிரிகள் அந்தக் குகையுள் மட்டும் செல்லவில்லை. வேறு இடங்களில் போய்த் தேடலாயினர்.

இது விந்தையிலும் விந்தையான விஷயமல்லவா! அல்லாஹ் அருளும் பாதுகாவல் எத்தகையது என்பதையும் தன்னைப் பூரணமாக நம்பியவர்களை அவன் எந்த நிலை

யிலும் காப்பாற்றுகிறான் என்பதையும் இது எண்பிக்கிற தன்றோ!

கேவலம் புறாவின் கூட்டையும், சிலந்தியின் வலையையும் கனத்த கோட்டையையும், எண்ணற்ற இரும்பு ஆயுதங்களையும் விட வலிமை பொருந்தியவையாக ஆக்கிய ரப்பல் ஆலமீனுக்கே சகல புகழும்! “காபிர்கள் அவரை ஊரை விட்டு விரட்டிய சமயம் அவருக்கு உதவியவன் அல்லாஹ் தான் என்பது உறுதி. (தௌர்) மலைக் குகையில் இருந்த இருவரில் ஒருவராக அவர் இருந்தபோது, தம்முடன் இருந்த தோழரை (ஹஜ்ரத் அபூபக்கரை) நோக்கி, ‘நீங்கள் துன்பங் கொள்ள வேண்டாம்! அல்லாஹ்வும் நம்மோடுருக்கிறான் இது உறுதி’ என்று கூறிய சமயம் அல்லாஹ் அவருக்குத் தன் சாந்தியை அருளினான், நீங்கள் காணமுடியாத பரிவாரத்தை அவருக்கு உதவியாக இருக்கச் செய்து காபிர்களின் வார்த்தையைக் கீழானதாக்கினான்.’” (அத் 9: ஆயத் 49)

இஸ்லாமிய சன்மார்க்கத்தில் இது எத்துணை முக்கியமான சம்பவமாக மதிக்கப்படுகிறது என்பதற்கு முஸ்லிம்களுடைய சகாப்தத்தை இதைக்கொண்டு கணித்திருப்பதிலிருந்தே உணரமுடியும். முஸ்லிம்களுடைய சகாப்தம் ஹிஜ்ரீ என்ற பெயருடையது; நபிபெருமானாரின் ஹிஜ்ரத்திலிருந்து ஆரம்பமாவது. உலகில் சகாப்தங்கள் ஒருவருடைய ஜனனத்தையோ, அவர்களொன்றும் வெற்றியையோ அல்லது அவர் பட்டமேற்றதையோ கொண்டுதான் தொடங்கப்படுவதுண்டு. ஈஸா நபி பிறந்ததாகக் கிறிஸ்தவர்கள் கணித்துக் கொண்ட வருடத்திலிருந்து கிறிஸ்து சகாப்தத்தைத் தொடங்கினார். இந்தியாவில் விக்கிரமதித்தன், சாலிவாஹனன் போன்றோர் தாங்கள் அரியணை ஏறியதைக்கொண்டு தத்தம் சகாப்தங்களை ஆரம்பித்துக்கொண்டனர். ஆனால் இஸ்லாமிய சகாப்தத்தின் ஆரம்பமோ இறுதி நபி தங்கள் பிறந்த ஊரில் வேட்டையாடப்பட்ட நிலையில் அகதியாக அதைவிட்டு வெளியேறி கால்களில் கல்லும் மண்ணும் துன்புறுத்த நடந்து சென்றதிலிருந்து தொடங்குகிறது. தௌர்

மலைக் குகையில் அடைபட்டுக்கிடந்து, அங்கும் எதிரிகளாம் வேட்டை நாய்கள் மோப்பம் பிடித்து வந்தும், அல்லாஹு தஆலாவின் நல்லுதவியால் அதிலிருந்து தப்பி—மற்றும் பல கண்டங்களிலிருந்தும் தப்பி—அவர்கள் மதீனா சென்றடைந்ததை நினைத்துப் பார்த்தால் இதை முன்றாம் நபர்கள் ஒரு சகாப்தத்தின் ஆரம்பமாகக் கொள்ளலாம் என்றே சொல்ல மாட்டார்கள். நபிபெருமானாரின் பிறந்ததினம் அவர்கள் நபிபட்டம் பெற்றது, அவர்கள் மக்காவை வெற்றிகொண்டது போன்று—இப்படி ஒன்றை வைத்துத் தொடங்காமல்—தங்கள் சகாப்தத்தை நபிபெருமானாரின் நெருங்கிய தோழர்கள் அவர்களும் தாமும் தமது வீடு வாசல் பொன் பொருள் ஆகியவற்றைத் தியாகம் செய்து, பிறந்த மண்ணைவிட்டு ஹிஜ்ரத் செய்ததைக் கொண்டு தொடங்கியது சிந்திக்கற்பாலதாம். முஸ்லிம்களின் வெற்றியின் ரகசியமே இதுதான். எத்தகைய கஷ்டத்திலும்—நபிபெருமானார் உயிருக்கு உலை வைக்கக் காபிர்கள் முனைந்து அவர்கள் தங்கள் ஊரைவிட்டு நள்ளிரவில் வெளியேற நேர்ந்ததைவிடவா பெரிய கஷ்டம் மனிதனுக்கு வந்துவிடப்போகிறது—அதை அடுத்து வரப் போவது மனநிம்மதியைத் தருவதாக இருக்கும் என்று மனம் பொருந்திக்கொள்ள வேண்டும். “நிச்சயமாகக் கஷ்டத்துக்குப்பின் சுகமுண்டு: நிச்சயமாகக் கஷ்டத்துக்குப்பின் சுகமுண்டு” (அத் 104: ஆயத் 5, 6) என்றல்லவா இறைவனும் அடித்துக் கூறியுள்ளான்! அவ்விதம் நம்பியதாலேயே எம் பெருமானாரின் அழகிய முன்மாதிரியை இதிலும் பின்பற்றிய யதாலேயே ஆரம்பகால முஸ்லிம்கள் உன்னதமடைந்தனர். கஷ்டம் வரும்போது அதுபற்றி முறையிட்டுக்கொண்டிராமலும், அல்லாஹு தஆலா வைப்பற்றிக் குறைகூறிக்கொண்டிராமலும், தமது மெய்விஸ்வாசத்தை நழுவவிடாமலும், இதையடுத்தாவது நல்லது உண்டாகும் என்று உறுதியாக நம்பக்கூடிய முஸ்லிம்கள் இன்றும் என்றும் உன்னத நிலையை அடைவார்கள் என்பது திண்ணம்.

முக்கிய குறிப்பு: நபிபெருமானார் மக்காவிலிருந்து மதீனா சென்ற பாதையிலுள்ள ஊர்கள் யாவை என்பதை மிக

வும் ஆரம்பகால வரலாற்றாசிரியரான முஹம்மது இப்னு இஸ்ஹாக் தங்களுடைய நபிபெருமான் சரிதை நூலில் தந்துள்ளார். அதை நபிபெருமானாரைப்பற்றிய விரிவான சரிதையை எழுதியுள்ள இப்னு ஹிஷாம் தமது நூலில் முழுக்க முழுக்க எடுத்துக் கையாண்டுள்ளார். அதிலிருந்து கீழ்க்கண்ட விவரங்களைத் தருகிறோம். தெளர் குகையில் மூன்று இரவுகளைக் கழித்தபின், நபிபெருமானாரும் ஹஜ்ரத் அபூபக்கரும் அப்துல்லாஹ் இப்னு அர்காத் என்ற வழிகாட்டியுடனும், ஹஜ்ரத் அபூபக்கரின் பணியாள் ஒருவருடனும் இரண்டு ஒட்டகங்களில் ஏறி அங்கிருந்து அகன்றனர். கடற்கரைப் பக்கமாகச் சென்று உஸ்வான் என்ற இடத்துக்கு அருகில் திசைமாறி அமஜ் என்ற இடத்தின் கீழ்ப்பகுதியை அடைந்தனர். பின்னர் அவர்கள் கடந்த இடங்களாவன: சூதாய்த்... கர்ரார்—தானியத்துல் மராஹ்—லக்பா—மத்லஜா மிராஜ்—மர்ஜா—துகஷ்த்—அல் ஜதாதித்—அல் அஜ்ரத்—அது ஸலாம்—அல் அபாபித்—அல் பஜா—அல் அரஜ்—(இங்கே நபிபெருமானாரின் ஒட்டகம் மேலே செல்ல இயலாத அளவுக்கு களைப்படைந்து விட்டது; இவ்விடத்தில் பெருமானாரிடம் இஸ்லாத்தை ஏற்ற ஒளஸ் இப்னு ஹஜர் என்பார் இப்னர் ரதா என்ற பெயருடைய ஒட்டகம் ஒன்றைப் பெருமானாருக்கு வழங்கினார். அவர்கள் அதன்மீது ஏறிக்கொண்டு மதீனா நோக்கிக் கிளம்பினார்கள்.) அல் அரஜிலிருந்து வலது பாரிசத்தில் சென்று தானியத்துல் ஐனை அடைந்தனர். அடுத்த இடம் பத்னூர் ரிம்—ரபீயுல் அவ்வல் பிறை பன்னிரண்டு நண்பகலில் கடுமையான வெயில் கொதித்துக்கொண்டிருந்த சமயம் பெருமானார் மதீனாவை ஒட்டிய குபாவை அடைந்தார்கள்.

மக்காவில் பெருமானாரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருந்த அடைக்கலப் பொருள்களை உரியவர்களிடம் ஒப்படைத்து விட்டு மதீனா புறப்படுமாறு பெருமானார் ஹஜ்ரத் அலீ அவர்களுக்கு உத்தரவிட்டிருந்தார்கள். அந்த வேலையை முடித்துவிட்டு மூன்றாம் நாள் ஹஜ்ரத் அலீ குபாவில் பெருமானாரோடு வந்து சேர்ந்துகொண்டார்கள்.

குபாவில் முதல் மஸ்ஜித் கட்டுவதற்கான அஸ்திவாரத்தைப் பெருமானார் இட்டார்கள், மறுவெள்ளிக்கிழமையன்று குத்பாத் தொழுகை முடிந்ததும் நபிபெருமானார் அங்கிருந்து புறப்பட்டு மதீனா நகருள்—அப்போது யத்ரிப் என்று பெயர் பெற்றிருந்து, நபிபெருமான் சென்ற பின்னரே மதீனத்துந் நபி. (நபிபெருமானாரின் நகரம்) என்று இது பெயர் பெற்றது—புகுந்தார்கள்.

மதீனாவில் பிரபலமான குடும்பத்தார் ஒவ்வொருவரும் தத்தம் இடங்களில் இறங்குமாறு பெருமானாரை வேண்டினர். அவர்களோ தாங்கள் ஏறியுள்ள ஒட்டகம் எங்கே சென்று கீழே தலை நீட்டிப் படுக்கிறதோ அங்கேதான் தாங்கள் இறங்கப்போவதாக அறிவித்துக் கொண்டே வந்தார்கள், இவ்விதம் அந்த ஒட்டகம் கடைசியில் ஓரிடத்தில் சென்று படுத்தது. அங்கே அவர்கள் இறங்கினார்கள். அது ஸஹல் ஸுஹல் என்ற இரண்டு அனாதைச் சிறுவர்களுக்குச் சொந்தமான இடமாகும். இந்த இடம் விலைகொடுத்து வாங்கப்பட்டு அங்குதான் மஸ்ஜிதுந் நபவி கட்டப்பட்டது.

மக்கா வெற்றி

ஏதமற்றவர் ஹிஜிரத்(து) ஓர் எட்டினில் ரமலான் மாதம் பத்தினில் மக்கிகளுடன் அமர் மலைய வீதிஎங்கனும் முரசறைந்திடும் என மேலோன் தூதர் சொற்றனர். வயவர்கள் தோள் புளகெறிப்ப

மக்க நகருக்கு உவமை மற்றவைகொல்? வானாடு ஒக்கும் எனில் ஒக்கும், அதினுற்ற வளம்நோக்கி மிக்க இரகுலும் வயவீரர்களும் போந்து ஹக்கன் அருள்மேவும் ஹரத்தின் கடைகண்டனரால்;

— பஸீ அஹ்மது மரைக்காயரின் சிறிய சீறா.

சில-4

கோடியாம் அணிஅணியாய்ப் பார்த்துவந்தேன்

கூறவே போகாது குவலயத்தில்

தேடியே திரிந்தாலும் மக்காவைப்போல்

ஜெகத்திலே அதீதமுள்ள தேசமுண்டோ?

நீடியே மகிமைகள் அனேகமுண்டு

நீணிலத்தில் யான் சென்றேன் தேசமெல்லாம்

பாடியே குளிகையது பூண்டுகொண்டு

பாரெல்லாம் சுற்றிவந்தேன் பண்பாய்த்தானே!

— போகர் சத்த காண்டம்:

முன்றாம் காண்டம்: 234-ம் பாடல்

மக்காவிலிருந்த வரை முஹம்மது நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வ ஸல்லம் மூலம் அல்லாஹு தஆலா தன் சாத்வீக சக்தியை (ஜமால் எனும் சக்தியை) மட்டும் வெளிப்படச் செய்து கொண்டிருந்தான். மதீனா வருகையுடன் எம் பெருமானாரிடம் அல்லாஹுத் தஆலாவின் தீவிர சக்தி (ஜலாலியத்) வெளிப்பட ஆரம்பித்து விட்டது. இழி சொற்களையும், கல்லடிகளையும், சொல்லொணாக்கொடுமைகளையும் சாந்தமே உருவாக இருந்து சகித்துக் கொண்ட காத்தமுந் நபி, தங்கள் உயிருக்கு உலை தேடப்பட்டபோதும், பிறந்த மண்ணை விட்டு மெளனமாக, நள்ளிரவில் வெளியான பெருமான், மதீன வாழ்க்கையில் எதிர்த்துத் தாக்கவும், பதிலடி கொடுக்கவும், அசத்தியத்தின் சக்திகளைச் சாடவும் வேண்டிய அவசியமுண்டாகி விட்டது. முன்னூற்றுப் பதின்மூன்று பேர்களைக் கொண்ட சின்னஞ்சிறு மதீனா சமுதாயம் அசுர சக்திகளை எதிர்த்து பதுருப் போர்க்களத்தில் வெற்றிகொண்டது இந்த ஜலால் எனும் சக்தி வெளிப்படத் தொடங்கியதன் ஆரம்பம் எனலாம். உஹது, அகழ், கைபர் முதலிய சண்டைகளில் அந்தத் தீவிரசக்தி உச்சம் பெற்றது. மக்கா வெற்றியில் அந்தச் சக்தி மிகைத்து இரத்தமில்லாத மகத்தான வெற்றியாக அதை ஆக்கிவிட்டது.

நபி பெருமானார் மக்காவை விட்டுப் புறப்பட்டு வந்து கொண்டிருந்த போது, அவர்கள் மனத்தில் தங்கள் பிறந்த

ஊரைவிட்டு அத்தகைய நிலையில் விலக நேர்ந்தது பற்றி சிறிது வேதனை படர்ந்தது. அப்போது இறைவன் 'வஹி' அருளினான்; "திருகுர்ஆனை உம்மீது கட்டாயமாக்கியவன் (அல்லாஹ்) நீர் திரும்ப விழையும் நகருக்கு (மக்காவுக்கு) நிச்சயம் உம்மை மீண்டும் கொண்டுச்சேர்ப்பான்" (அத் 28: ஆயத் 85). இந்த வாக்குறுதியை அல்லாஹ் ஸுப் ஹானஹு வ தஆலா அழகாக நிறைவேற்றினான்.

மேலும், "துன்புறுத்தப்பட்டு, அல்லாஹ்வுக்காகத் தம் (ஊரைவிட்டு) வெளியேறியவர்களுக்கு இவ்வுலகிலும் நாம் சிறந்த தங்குமிடத்தைத் தருவது நிச்சயம்; மறு உலகில் அவர்களுக்குக் கிடைக்கவிருப்பதோ இதையும் விடச் சிறந்ததாகும்" (அத் 16: ஆயத் 40) என்றும் அவன் ஹிஜ்ரத் செய்த முஸ்லிம்களுக்குக் கொடுத்த வாக்கைத் தன் அன்பரின் விஷயத்தில் எத்துணை அற்புதமாக நிறைவேற்றியுள்ளான்! மறுமையில் கிடைக்கவிருக்கும் வெகுமதிகள் இருக்கட்டும், இம்மையில் கைகண்ட பலனாகக் கிடைக்கவிருக்கும் சம்மானத்தையும்ல்லவா சுட்டிக்காட்டி விட்டான்! நபிபெருமானார் காலத்திலேயே சம்பூரணமான இஸ்லாம் அவர்களைத் தொடர்ந்த கலீபாக்களின் காலத்தில் உலகின் பெரும் பகுதியை ஆட்கொண்டு விட்டது. இஸ்லாமிய உலகின் இரண்டாவது கலீபாவான ஹஜ்ரத் உமர் பாருக் ரலியல்லாஹு தஆலா அன்ஹு அவர்களின் ஆட்சிகாலத்தில் அவர்கள் ஹிஜ்ரத் செய்த முஸ்லிம்களுக்குத் தாராளமாக அன்பளிப்புகள் வழங்கி, அப்போதெல்லாம்—முஸ்லிம்களின் கஷ்டகாலத்தில், அவர்கள் உயிருக்கே மன்றாட நேர்ந்த காலத்தில் இறங்கிய—இந்த வசனத்தை ஒதிக்காட்டுவது வழக்கம்.

நபிபெருமானார் மக்காவி்லிருந்தவரை அந்த நகரைக் கொள்ளை நோயோ, கடும் பஞ்சமோ பீடித்ததில்லை. பெரிய சோதனைகள் எதுவும் அதன்மீது இறங்கியதுமில்லை. "நபியே, நீர் அவர்களிடையில் இருக்கும்வரை அல்லாஹ் அவர்களைத் தண்டிக்கமாட்டான்" (அத் 8: ஆயத் 33) என்ற தெய்வவசனப்படி தண்டனைகள் இறங்காதிருந்தது. ஆனால்,

ஏம்பெருமானார் அதைவிட்டு வெளியானதும் அந்த நகர மக்கள் எத்தனையோ விதமான பிணிகளுக்கும், சோதனைகளுக்கும் ஆளானார்கள். அடிக்கடி பஞ்சமும் உண்டாயிற்று. கொள்ளை நோய்கள் தலைவிரித்தாடின. மக்காவாசிகள் எதிலும் வெற்றிகாண இயலவில்லை. இந்த நிலையில் இறைவன் கூட்டளைகொண்டு நபிபெருமானார் மக்காவெற்றி கொள்ளப் பத்தாயிரம் சுத்த வீரர்கள் சகிதம் கிளம்பி விட்டார்கள். எந்த எதிர்ப்புமின்றி அவர்கள் மக்காவை வெற்றிகொண்டதும், தங்கள் கொடிய எதிரிகள்—அபூஸுப்ப்யான் உள்ளிட்ட—அனைவரையும் அவர்கள் மன்னித்ததும் சரித்திரப் பிரசித்தமான செய்திகள்.

மக்கா வெற்றி கொள்ளப்பட்டதும், அங்குள்ள அல்லாஹ்வின் திரு இல்லமான புனிதக் கஃபாவில் வைக்கப்பட்டிருந்த உருவச் சிலைகள் அனைத்தும் உடைத்து எறியப்பட்டன. நபிபெருமானார் அவர்கள் தங்கள் கைப்படவே இதைச் செய்தார்கள். செய்கையில் “சத்தியம் வந்துவிட்டது; அசத்தியம் அழிந்து விட்டது” (அத் 17: ஆயத் 81) என்ற வசனத்தை ஒதிக்கொண்டே உடைத்தார்கள். இந்த வசனம் நபிபெருமானாரை மக்காவில் பகைவரின் கொலைத் திட்டத்திலிருந்து தப்பி வெளியாகும்படி—உத்தரவிடப்பட்ட சமயம் இறங்கிய வசனங்களின் ஒரு பகுதியல்லவா! நபிபெருமானார் தங்கள் வீடு, ஊர் யாவையும் துறந்து வெறுங்கையராக எதிரிகளால் தேடப்பட்டவர்களாக—வெளியேறிய சமயம் இறங்கிய வசனமான இது அப்போதையச் சூழ்நிலையில் சற்று விசித்திரமானதாகக் கூடத் தெரியும். அந்தச் சமயம், “சத்தியம் வரவாவது, அசத்தியம் அழியவாவது!” என்றும் இஸ்லாத்தின் எதிரிகள் சொல்லியிருக்கக்கூடும். ஆனால். அதே நபிபெருமானார், அன்றைய உலகங் கண்டிராத—இரத்தம் சிந்தாப்—புரட்சியின் மூலம் மக்காவில் மகத்தான வெற்றிவீரராக நுழைந்த பெருமானார் இந்தத் திருவசனத்தை ஒதியவர்களாக விக்கிரகங்களை உடைத்தபோது, அல்லாஹ்வின் திருவசனம் எட்டு ஆண்டுகளுக்குப்பின் திரு.

பணமாகியுள்ளதை எண்ணிப் பார்த்தால் எந்த நம்பிக்கை யற்றவனும், இதில் மெய்விஸ்வாசம் கொண்டுதானே ஆக வேண்டும்! எந்த முஸ்லிமும் அதிகமான மெய்யுறுதியுடைய வனாக ஆகித்தானே தீரவேண்டும்! சர்வ வல்லமையாள னான அல்லாஹ்வுக்கே சகல புகழும்!

மக்காவை வெல்ல நபிபெருமான்
படையெடுத்துச் சென்றதால்;
அவர்கள் இம்மையின் இச்சையால்
அப்படிச் செய்தார்கள் என்பதெங்ஙனம்!

கொடிய சோதனையிடைமீலும்
ஏழு கடல்களின் ஐஸ்வரியங்களையும்
புறக்கணித்து ஒதுக்கித் தங்கள்
கண்களையும் இதயத்தையுமே
மூடிக் கொண்டவர்கள் அவர்கள்.

ஏழு வானங்களின் அடித்தளத்திலும்
ஏராளமான ஹூரிகளும், ஜின்னுகளும்
அவர்களைக் கண்டு மகிழ்க்
கூட்டமிட்டுள்ளன;
அவர்கள் பொருட்டால்

அவை அவ்விதம் குழுவியுள்ளன.
இஃதிவ்வாறிருக்கத் தன் அன்பனையன்றி
அவர்கள் வேறு எதையும் விழைவதெங்கே!

— மௌலானா ருமியின் கிதாபுல் மஸ்னவீ:
கிதாப் 1 வரிகள் 3948-51

பொருளடக்கம்

விண்ணுலக யாத்திரை

நாவு வாயினுள் தரிபட்டிருக்கும்வரை
முஹம்மது ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வ ஸல்லமின்
புகழ் இன்ப ஊற்றாகத் திகழுமாக!
அல்லாஹ்வின் ஹபீப், நபிமார்களில் சிரேஷ்டர்

மகத்துவமிக்க வான முகடே
அவர்கள் தலையணை.
வான வெளியைத் தாண்டும்
வரிசைமிக்க புராக்கிலேறி
மண்ணையும் விண்ணையும் கடந்த
வெற்றி வீரர் அவர்கள்!

— மகான் ஷைகு சஅதியின்
‘பந்த் நாமா’

இலா ரப்பிஹி லைலன் ஸர பீ ஸவாதிஹி
வ கானஸ் ஸனாமர் கஹு பஅத ஜவாதிஹி
இலா அன் கதா மின் குர்பிஹி லி ஜவாதிஹி
யர்ய நூர ரப்பில் அர்ஷி லா பி புவாதிஹி
வலா கின்னஹு பில்ஜனி அத்பதஹு ருஃயர்

[எம்பெருமானார் இரவின் இருளில்
தங்கள் இறைவனிடம் சென்றார்கள்.
அவர்கள் புராக்கு அவர்களுக்கு உன்னத
மான ஏணியாய் விளங்கிற்று. சம்மான
மருளும் இறைவனை அவர்கள் நெருங்
கினார்கள். அர்ஷின் இறைவனின் நூர்
தென்படும்வரை சென்றார்கள்.

கண்டது அவர்களுடைய இதயத்
தைக் கொண்டல்ல; ஊனக்கண்களின்

காட்சியால் அந்த நூரைத் தரிபடுத்தி
னார்கள்.]

— ஷைகு சதகத்துல்லாஹ் ஒலியுல்லாஹ்வின் வித்ரிய்யா

வாமும் அவ்வதுனா வெளியில்
வழங்கும் வேதத்தின் ஆயத்தெல்லாம்
சூழும் திரையாகத் தான்வளைத்துத்
துய்யோன் கற்பனை வா வா வென்றும்,
நாளும் நபிமார்கள் இத்தலத்தில்
நான் வரச் சொல்லவில்லை என்றும்
ஆளும் குருவான முஹம்மதுவே.

அடுத்தது இங்கு அடுக்கத்தான் வாரும்

என்றான்—

— நூஹு ஒலியுல்லாஹ்வின் வேத புராணம்

மட்டுப்படாத திருக்காட்சி கண்டேபின்
மகிழ்ந்(து) உளத்தில்
இட்டப்பட்டு எம்மிருகல் இரந்தார்,
‘எமை ஆள்பவனே,
ஒட்டுப்படாதவனே, நினை காண்கும்
உறுதிதனைத்
தட்டுப்படாமல் நிலைபடத்தா!’ என்பர்
தாழ்ச்சிகொண்டே!

— ஆலிப் புலவரின் மிஹாஜ் மாலை

எம்பெருமானார் வானங்களைக் கடந்து, தன் ரப்பில்
ஆலமீனைக் கண்ட சம்பவம் ஹிஜ்ரத்துக்கு முந்திய ஆண்டு
ரஜப் மாதம் 27-ந்தேதி திங்கட்கிழமை இரவில் நடந்தது.
அதாவது, அவர்கள் மக்காவை விட்டு வெளியேறியதற்கு
ஓர் ஆண்டு ஐந்து மாதங்களுக்கு முன்னர் நடந்தது.

எம்பெருமானார் அல்லாஹுத் தஆலாவின் ஒளியிலி
ருந்து படைக்கப்பட்டவர்கள், அவனுடைய உள்ளமையின்

ஒளியிலிருந்து உண்டானவர்கள். அல்லாஹ்வின் ஜோதிச் சுடர் தங்களில் பிரகாசிக்கச் செய்து கொண்டிருந்தவர்கள். எனவே, அவர்கள் இறைவனைச் சந்திக்கச் சென்ற போது அவர்களுடைய உடலே ஆத்மீக நேர்த்தியுடையதாக மாறி, அதனால் அவர்கள் தங்கள் உடலோடு இறைவனைச் சந்திக்கத் தடை ஏதும் இல்லாது போய் விட்டது.★ யதார்த்தத்தில் அது அவர்களுடைய ஜோதியின் தன்மைக்கு ஓர் அத்தாட்சியேயாகும்★★

எம்பெருமானார் இறைவனின் ஜோதிச் சுடரிலிருந்து உதித்தவர்களாயினும், சகல சிருஷ்டிகளுக்கும் மூலகர்த்தாவாக இருந்தும் அல்லாஹுத் தஆலாவைச் சந்திக்கும் இந்த உன்னதப் பதவி திடீரென்று கிட்டிவிடவில்லை. அதற்கான பக்குவத்தை அவர்கள் உண்டாக்கிக்கொண்டார்கள். ஹிராமலைக் குகையில் இதற்கான பயிற்சி ஆரம்பமாகி விட்டது. இரவு முழுவதும் நின்று வணங்குவதும், அல்லாஹ்வைத் துதிப்பதுமாக இருந்து அவர்கள் இதற்காகத் தங்களைப் பக்குவப்படுத்தினார்கள். “எம்பெருமானாருக்கும் அல்லாஹுத் தஆலாவுக்கு மிடையிலிருந்த அக விஷயங்கள் ஞானம் மகாம்கள் சம்பந்தப்பட்டவரை, அவர்கள் தங்கள் இதயம் குழப்பமாய் இருப்பதாகக் கூறுவதும், தினமும் எழுபது தடவை—சில சமயங்களில் நூறு தடவை—அல்லாஹ்வின்

★அல்லாமா யூஸுப் அலீயின் தப்ஸீர் பக்கம் 691, பாரா 2 பார்க்க

★★‘யதார்த்தத்தின் (ஹக்கின்) மேல்பரப்பிலுண்டான ஒரு சுடரொளி வீசலால் மூஸா (அலை) மயங்கி விழுந்து விட்டார்கள். நீங்களோ, யதார்த்தப் பொருளையே புன்னகையுடன் காண்கிறீர்கள்’

‘இஸ்லாத்தில் சமயக் கருத்தைப் புனர் நிர்மாணம் செய்தல்’ என்ற இக்பாலின் நூலில் பக்கம் 118-ல் மேற்கோளாகக் காட்டப்பட்டுள்ள பாரஸீகப் பாடலின் கருத்து.

பாதுகாவலை நாடுவதுமுண்டு. அதன் பயனாய் அவர்கள் ஒருநிலையிலிருந்து மற்றொன்று, அதிலிருந்து இன்னொன்று என்று பல நிலைகளுக்குக் கொண்டு செல்லப்படுவதுமுண்டு. அல்லாஹ்வின் அருகாமையை அடைவதிலும் அவர்கள் ஒரு நிலையைவிட்டு மற்றொன்று என்று நிலை மாறுவதுண்டு. அவர்கள் மகாம்கள் மாறுவது வெளியில் தெரியாது. அதற்கேற்ப அவர்களைப் போர்த்தியிருக்கும் ஜோதியுடையும் மாற்றப்படும். ஒவ்வொரு படி முன்னேறுதலும் அதற்கு முந்திய படியை இருண்டதாக்கும். அவன் கட்டளைகளுக்கு அடிபணிவதில் முந்திய படியில் அத்தனை தூரம் ஒழுங்காய் இருக்கவில்லையோ என்றும் தோன்றும். இதனால் அல்லாஹுத் தஆலாவின் பாதுகாவலை எப்படித் தேடுவது என்பது பற்றியும் அவர்கள் அதன் வழிகாட்டுதலை அடைவது முண்டு.” ★

குறிப்பிட்ட இரவில் எம்பெருமானார் இஷாத் தொழுகைக்குப்பின், ஹஜ்ரத் அலீயின் சகோதரியான உம்மு ஹானியின் வீட்டில் படுத்திருந்தார்கள். கண்கள் உறங்கினவாயினும், கல்பு விழிப்புடனிருந்தது. அப்போது ஜிப்ரயீல் வந்து அவர்களை எழுந்திருக்கச் செய்தார்கள். “அல்லாஹு ஜல்ல ஜலாலுஹு உங்களுக்கு ஸலாம் சொன்னான். உங்களைத் தன் சந்நிதிக்கு அழைத்து வருமாறு உத்திரவிட்டுள்ளான். உங்களை அழைத்தேகவே. நான் வந்துள்ளேன். அல்லாஹுத் தஆலாவின் அற்புதங்களை நீங்கள் காணவேண்டும் என்றும், இதுவரை யாருக்கும் அளிக்கப்படாத மரியாதையை உங்களுக்கு அளிக்க வேண்டும் என்றும் அவன் விரும்புகிறான்” என்று பெருமானாரிடம் கூறினார்கள்.

எம்பெருமானார் ஜிப்ரயீலுடன் கஃபத்துல்லாஹ் சென்று அதைத் தவாப் (ஏழு தடவை சுற்றிவருதல்) செய்து விட்டு, அங்கிருந்து புறப்பட்டார்கள். அவர்களை ஏற்றிச் செல்ல

★ஹஜ்ரத் கௌதுல் அஃலமின் ‘புதாஹுல் கைப்’—ஏழாம் மகாலா.

‘புராக்’ என்ற வாகனம் ஆயத்தமாய் இருந்தது. கண்ணைத் தட்டி விழிக்கும் நேரத்தில் அது பைத்துல் முகத்தலை அடைந்து விட்டது. “தன் அடியாரை (பெருமானாரை) ஓர் இரவில் மஸ்ஜிதுல் அக்ஸாவுக்கு (பைத்துல் முகத்தஸ் பள்ளிவாயிலுக்கு)—நம் அத்தாட்சிகளைக் காட்டுவான் பொருட்டு—அழைத்துச் சென்றவன் (அல்லாஹ்) பாக்கியமுடையவனாவான்.” (அத் 17 : ஆயத் 1)

மஸ்ஜிதுல் அக்ஸாவில் அமரர்கள் கூட்டங் கூட்டமாக நின்று பெருமானாரை வரவேற்றனர். “அஸ்ஸலாமு அலைக்கும் யாஅவ்வலு! அஸ்ஸலாமு அலைக்கும் யா ஆகிரு! அஸ்ஸலாமு அலைக்கும் யா ஹாஷிரு! (முதல்வரே ஸலாம்! கடைசியானவர்களே, ஸலாம்! பாதுகாவலரே, ஸலாம்)” என்று ஸலாம் கூறினர். பெருமானாரோ இவை இறைவனுக்கேயுரிய அடைமொழிகள் என்றும், அவற்றால் தங்களை விளிப்பது சரியில்லை என்றும் ஆட்சேபித்தார்கள். ஆனால் அவர்கள் சிருஷ்டியின் ஆரம்பமானவர்களாக இருப்பதால் முதல்வரே என்றும், நபிமார்களில் கடைசியானவர்களாக இருப்பதால் கடைசியானவர்களே என்றும், நியாயத் தீர்ப்பு நாளில் இறைவன் அவர்கள் ‘ஷபாஅத்’தை ஏற்பானாதலால் பாதுகாவலரே என்றும் அழைத்ததாக அமரர்கள் தெரிவித்தனர்.

பின்னர் எம்பெருமானார் மஸ்ஜிதுல் அக்ஸாவினுள் நுழைந்தார்கள். அங்கே இரண்டு ரக்அத் தொழுதபின் புராக் கிலேறி ஜிப்ரயீல் சகிதம் விண்ணுலக யாத்திரையைத்தொடர்ந்தார்கள். “ஏழு வானங்களையும், அத்தனை மண்டலங்களையும் சிருஷ்டித்தவன் அல்லாஹ்வேயாவான்” (அத் 65 : ஆயத் 12.) ★

★ இந்த ஆயத்தில் ‘ஏழு வானங்களையும், அத்தனை மண்டலங்களையும்’ என்றிருப்பதில் மண்டலங்கள் பூமியை சுற்றியுள்ள ஏழு பெரிய கிரஹங்களாக இருக்கலாம் என்பது மௌலவி முஹம்மது அலீயின் கருத்தாகும்.

“இப்படியாக முதல் வசனத்துக்கு வந்ததும் ஜிப்ரயீல் அதைத் தட்டினார். ‘யார்?’ என்று கேட்கப்பட்டது. ஜிப்ரயீல் என்று பதிலளித்தார். ‘உம்முடன் யார்?’ என்று வினவப்பட்டது. முஹம்மது என்று பதிலளித்தார். ‘அவர் அழைக்கப்பட்டவரா?’ என்று வினவப்பட்டதற்கு ஆம் என்றார். ‘அவருக்கு வாழ்த்து, நல்வருகை!’ என்று சொல்லப்பட்டு திறக்கப்பட்டது. அங்கே நான் ஆதம் அலைஹிஸ் ஸலாத் தைக் கண்டேன். ‘இவர்கள் உங்கள் தந்தை யார். ஆதம் இவர்களுக்கு ஸலாம் சொல்லுங்கள்’ என்று ஜிப்ரயீல் அறிமுகப்படுத்தியதும், நான் அவர்களுக்கு ஸலாம் சொன்னேன். அவர்கள் என் ஸலாத்துக்குப் பதில் சொன்னபின், ‘நற்புதல் வருக்கும், நந்நபிக்கும் என் வாழ்த்து’ என்றார்கள்’...இவ்விதம் நபிபெருமானார் தங்கள் விண்ணுலக யாத்திரையின் ஒரு பகுதியை எடுத்துக் கூறினார்கள். (புகாரீ)

இந்த வானில் அமரர்கள் பலர் எண்ணற்ற நிலையில் வணங்கிக்கொண்டிருப்பதைப் பெருமானார் கண்டார்கள். அவர்கள் சொர்க்கம் சிருஷ்டிக்கப்பட்டது முதல் அவ்விதமாகவே நின்று வணங்குகிறார்கள் என்பதையும், அவர்கள் உலக முடிவுவரை அவ்வாறே நின்று வணங்குவார்கள் என்பதையும் அறிந்துகொண்டார்கள்.

பின்னர் நரகை நோக்கி இழுத்துச்செல்லப்பட்ட நிர்வாணமான—பசியாலும் தாகத்தாலும் தவித்த —ஒரு கூட்டத்தாரைப் பெருமானார் கண்டார்கள். அவர்கள் ஏழைகளிடம் அன்போடு நடக்காதவர்கள் என்றும், தாங்கள் கொடுக்கவேண்டிய ஐக்காததைக் கொடாதவர்கள் என்றும் ஜிப்ரயீல் அறிவித்தார்கள். ‘தங்கத்தையும் வெள்ளியையும் அள்ளிக் குவித்துக் கொண்டு (சேமித்து வைத்துக்கொண்டு) அதை அல்லாஹ்வின் பாதையில் செலவிடாதவர்களுக்கு வேதனைமிக்க தண்டனையுண்டு என்று செய்தி தெரிவிப்பீராக!’ (அத் 9: ஆயத் 34) என்று இறைவன் அருளியுள்ளானல்லவா!

பின்னர் பெருமானார் இன்னொரு கூட்டத்தாரைக் கண்டார்கள். அவர்களின் முன் நேர்த்தியான நல்ல உணவு

வகைகள் ஒரு பக்கத்திலும், செத்தவற்றின் அழுகிப்போன இறைச்சி மறுபக்கத்திலும் வைக்கப்பட்டிருந்தன. இவர்கள் நேர்த்தியான நல்ல உணவை ஒதுக்கிவிட்டு அழுகிய இறைச்சியைத் தின்றுகொண்டிருந்தனர். அவர்கள் தமது ஆகுமான (ஹலால்) மனைவியரை ஒதுக்கிவிட்டு மற்றப் பெண்களை நாடியவர்கள் என்று அவர்களிடம் தெரிவிக்கப்பட்டது. “தீய பெண்கள் தீய ஆண்களுக்கும், தீய ஆண்கள் தீயபெண்களுக்கு மாவர். நல்ல பெண்கள் நல்ல ஆண்களுக்கும், நல்ல ஆண்கள் நல்ல பெண்களுக்குமாவர்” (அத் 24: ஆயத் 26) என்று இறைவன் அருளியுள்ளான்.

(1) நெருப்பாலான இடுக்கிகளால் குத்தி விரட்டப்பட்ட இன்னொரு கூட்டத்தாரையும் பெருமானார் கண்டார்கள். இவர்கள் தாம் புறம்பேசுவோரும், நல்லவர்களைத் தமது மார்க்கக் கடமைகளைச் செய்யவிடாது தடுத்தவர்களுமாவர் என்று ஜிப்ரயீல் அறிவித்தார்கள். திருக்குர்ஆன் சொல்கிறது; “முன்னால் அவதூறாகவும், ஆளில்லாத இடத்தே புறம்பேசுவதாகவும் பேசுவோருக்குக் கேடுதான்” (அத் 104: ஆயத் 1) “சகல வழியிலும் நீங்கள் நேர்வழியாளர்களை மிரட்டித் தடுக்காதீர்கள்; அல்லாஹ்வை நம்புவனை அல்லாஹ்வின் பாதையைவிட்டும் அப்பால் செல்லுமாறு திருப்பி அதில் கோணல் இருப்பதுபோல் காட்ட முயலாதீர்கள்.” (அத் 7: ஆயத் 88)

இன்னொரு கூட்டத்தாருக்கு அவர்களுடைய சதையை அறுத்து உணவாக கொடுக்கப்பட்டது. அவர்கள் முஸ்லிம்களைப்பற்றி அவர்கள் இல்லாத இடத்தே அவதூறாகப் பேசியவர்கள் என்றும், முஸ்லிம்களிடையுள்ள குறைகளை எடுத்துச் சொல்லி வருந்துவது போல் நடிக்கும் நயவஞ்சகர்கள் என்றும் பெருமானாருக்கு அறிவிக்கப்பட்டது. திருக்குர்ஆன் கட்டளையிடுகிறது: “குற்றங் குறைகளைத் தேடிக்கண்டுகொண்டிராதீர்கள்; (பாவம் அல்லது விபசாரமன்றி மற்ற விஷயங்கள் பற்றி) ஒருவரில்லாத இடத்தில் அவரைப் பற்றிப் புறம் பேசாதீர்கள். உங்கள் சகோதரனின் பிரேதத்

திலுள்ள சதையைத் தின்ன உங்களில் யாராவது தயாராயுள்ளீர்களா? இதை நீங்கள் விரும்பமாட்டீர்களன்றோ!” (அத் 49 ஆயத் 12)

தங்கள் கீழுதடுகள் பெரிதாகக் தொங்க, மேலுதடுகள் பிடித்து இழுக்கப்பட்டு, வாயிலிருந்து இரத்தமும் சீழும் கொட்ட அவற்றையே தமக்கு உணவாகத் தரப்பட்ட நிலை யிலிருந்த கூட்டமொன்றையும் பெருமானார் கண்டார்கள். இவர்கள் மதுபானமருந்தியவர்கள் என்று பெருமானாருக்கு அறிவிக்கப்பட்டது. திருகுர்ஆன் சொல்கிறது: “மெய்விஸ் வாசமுள்ளோரே, மதுவருந்தலும், சூதாட்டமும், சிலை வணக்கமும் சீட்டுக் குலுக்கலும் கீழ்த்தரமானவை; அவை ஷைத்தானுடைய செயல்களைச் சேர்ந்தவை” (அத் 5: ஆயத் 90).

பெருத்த வயிறும், மஞ்சணித்த நிறமும், கையில் விலங்கும், கழுத்தில் வளையமுமாக நின்ற ஒரு கூட்டத்தாரையும் பெருமானார் கண்டார்கள். அவர்கள் எழுந்து நிற்க முடியாமல் முகம் குப்புற விழுபவர்களாய் இருந்தனர். இவர்கள் வட்டி வாங்கியவர்கள் என்று நபி பெருமானாருக்கு அறிவிக்கப்பட்டது. “வட்டி வாங்கி விழுங்குபவன் ஷைத்தானால் தள்ளப்பட்டு முகங்குப்புற விழுபவனாகவன்றி வேறுவிதமாக (மறுமையில்) எழமாட்டான்” (அத் 2; ஆயத் 275) என்பது இறைவன் திருவசனம்.

நெருப்பாலான அணிமணிகளை அணிந்து, தங்கள் முகங்கள் கறுத்தவர்களாக விகாரமாக நின்று கொண்டிருந்த பெண்கள் கூட்டத்தையும் நபிபெருமானார் கண்டார்கள். அவர்களை அமரர்கள் நெருப்புத் தடிகளால் அடித்துக்கொண்டிருந்தனர். இவர்கள் தமது கணவரைக் கொடுமைப்படுத்திச் சித்திரவதை செய்தவர்கள் என்று பெருமானாரவர்களிடம் தெரிவிக்கப்பட்டது. “ஆண் பெண்ணைவிட ஒரு படித் தரம் உயர்வானவன். ஒருவருக்கு மற்றவரைவிட உயரிய

அந்தஸ்துத் தருவது அல்லாஹ்வின் இஷ்டத்தைப் பொறுத்தது'' (அத் 4: ஆயத் 3) என்கிறது திருகுர்ஆன்.

இதன்பின் பெருமானார் இரண்டாவது வானத்தை அடைந்தார்கள். இங்கே அமரர் பலர் 'ருகூஉ'வின் நிலையில் நின்றவாறு இறைவனைத் துதித்துக்கொண்டிருந்தனர். இங்கே ஹஜ்ரத் ஸுபா அலைஹிஸ் ஸலாம், ஹஜ்ரத் யஹ்யா அலைஹிஸ் ஸலாம் ஆகிய இருவரையும் கண்டார்கள். ஒரு தாய் வயிற்றுப் பிறந்த இரண்டு சகோதரிகளின் புதல்வர்களான அவ்விருவருக்கும் பெருமானார் ஸலாம் சொன்னார்கள். அதற்குப் பதில் சொல்லிவிட்டு, 'நந் சகோதரருக்கும் நந் நபிக்கும் வாழ்த்து' என்று அவர்கள் இருவரும் வாழ்த்தினர்.

முன்றாம் வானில் அமரர்கள் பலர் 'ஸஜ்தா'வின் நிலையிலிருந்து இறைவனைத் துதித்துக் கொண்டிருந்தனர். இங்கே ஹஜ்ரத் யூஸுப் அலைஹிஸ் ஸலாத்தையும், ஹஜ்ரத் தாலூது அலைஹிஸ் ஸலாத்தையும். ஹஜ்ரத் சுலைமான் அலைஹிஸ் ஸலாத்தையும் பெருமானார் கண்டார்கள்,

நான்காம் வானில் 'அத்தஹிய்யாத்து' இருப்பு நிலையில் பல்லாயிரம் அமரர்கள் இறைவனைத் துதித்துக்கொண்டிருந்தனர். அங்கே ஹஜ்ரத் இத்ரீஸ் அலைஹிஸ் ஸலாமைப் பெருமானார் சந்தித்தார்கள். மேலும் ஹஜ்ரத் மர்யம், பிர' ஒளன் மனைவி ஆஸிய்யா ஆகியோரையும் அங்கே கண்டார்கள்.

அதன்பின் 'மலக்குல் மௌத்' ஆன இஸ்ராயீல் அலைஹிஸ் ஸலாத்தையும் அவர்கள் கண்டார்கள்.

ஐந்தாம் வானில் எண்ணற்ற அமரர்கள் அல்லாஹ்வைப் போற்றித் துதித்துக் கொண்டிருந்தனர். இங்கே பெருமானார் ஹஜ்ரத் இப்ராஹீம் அலைஹிஸ் ஸலாத்தையும் அவர்களின் இரண்டு புதல்வர்களான ஹஜ்ரத் இஸ்ஹாக்கு அலை

ஹிஸ் ஸலாம், ஹஜ்ரத் இஸ்மாயில் அலைஹிஸ் ஸலாம் ஆகிய இருவரையும் சந்தித்தார்கள்.

ஆறாவது வானிலும் எண்ணற்ற அமரர்கள் இறைவனைச் சதாவும் துதித்துக்கொண்டிருந்தனர். இங்கே அவர்கள் ஹஜ்ரத் முஸா அலைஹிஸ் ஸலாத்தைக் கண்டார்கள்.

இங்கே 'பாபுல் அமான்' (பாதுகாப்பு வாயில்) என்று ஒன்றிருந்தது. அதுவே நரகத்தை மற்ற இடங்களிலிருந்து பிரிப்பதாய் இருந்தது. நபிபெருமானார் நாட்டப்படி அந்த வாயிலின் கதவு திறந்து கொண்டது. அந்த வாயிலின் வழியாக வந்த புகையும், குடும் பயங்கரமானதாய் இருந்தது. நரகின் அமரர்களையும் அவர்கள் கண்டார்கள். அவர்கள் விகாரமான உருவமும், பயங்கரமான தோற்றமும் படைத்திருந்தனர். பின்னர் நரகின் கதவு மூடப்பட்டது.

இந்த வானத்தில்) தங்கள் முன் தராசு ஒன்றுடன் மீக்காயில் அலைஹிஸ் ஸலாம் வீற்றிருப்பதையும் பெருமானார் கண்டார்கள்.

ஏழாம் வானில் எண்ணற்ற அமரர்கள் சப்தமிட்டு இறைவனைத் துதித்துக்கொண்டிருந்தனர். இங்கே இஸ்ராயீல் அலைஹிஸ் ஸலாம் என்ற அமரரையும் அவர்கள் சந்தித்தார்கள். பின்னர் பைத்துல் மஃமூர் என்ற செர்க்க மஸ்ஜிதுக்குச் சென்றார்கள். ஏழு வானங்களிலுமுள்ள அமரர்கள் யாவரும் பின்னால் நிற்க நபிபெருமானார் இமாமாக நின்று இரண்டு ரக்அத் தொழுதார்கள்.

அதன் பின்னர் 'ஸித்ரதுல் முந்தஹா, என்ற விருகூடித்தை அடைந்தார்கள். ஸித்ரத்துல் முந்தஹா எப்படிப்பட்டது என்பது மனித அறிவில் அடைபடாதது. அமரர்களுடைய அறிவு அதற்கு அப்பால் செல்வதில்லை என்று முஹிய்யித்தீன் இப்னுல் அரபி தங்கள் 'தப்ஸீருல் குர்ஆ'னில் கூறுகிறார்கள். துவ்வே 'ருஹுல் அஃலம்' (தலையாய ஜீவன்) என்பது

ததுவே

அவர்கள் கருத்து. அந்த இடத்தை அடைந்ததும் ஹஜ்ரத் ஜிப்ரயீல் அதற்குமேல் செல்லமுடியாது அங்கேயே நின்று விட்டார்கள்.★

‘சகோதரரே, ஏன் நீங்கள் பின் தங்கிவிட்டீர்கள்?’

என்று அஹ்மது முஸ்தபா கேட்டார்கள்.

‘நான் இதற்கு மேல் விரல் நுனியளவாவது

முன்னேறினாலும் எரிந்து சாம்பலாவது திண்ணம்’

என்று ஜிப்ரயீல் பதிலளித்துவிட்டார்கள்.★

இங்கே புராக்கும் நின்று விட்டது என்று சொல்லப்படுகிறது. இதற்குமேல் நூராலும் இருளாலுமான எண்ணற்ற திரைகளைக் கடந்தார்கள். மேலும் மேலும் முன்னேறி அர்ஷையே அண்டி விட்டார்கள்,★ உன்னதமான மிகவும் உயரிய இடத்தையும் தானத்தையும் அடைந்தார்கள்.★ அப்போது அல்லாஹுத் தஆலாவும் அவர்களை அருகில் வருமாறு அழைத்தான். அவ்விதமே நெருங்கி இரண்டு விற்களின் வடிவில் வந்து சேர்ந்தார்கள்.★

★தபஸ்ரீர் ரூஹுல் பயான், ‘இதற்கு அதிகம் நான் முன்னேறினால் அல்லாஹ்வின் நூரெ-ஜலால் (தீவிர சக்தியின் சுடர்) என்னைச் சுட்டெரித்துவிடும்’ என்று கூறிவிட்டார்கள்.

★மௌலானா ருமியின் மஸ்னவீ — கிதாப் 4: பாடல் 1888
மேலும் ஜிப்ரயீல் சொன்னார்கள்:

‘ஆத்மாக்களின் சுல்தானே இதுவே என் வரம்பு.

எனவே, என்னை விட்டுவிட்டு

நீங்கள் முன்னேறுங்கள்!’

—மஸ்னவீ — கிதாப்1; பாடல் 1067.

★தபஸ்ரீர் ரூஹுல் பயான்.

★தபஸ்ரீர் கபீரி,

★‘‘இரண்டு விற்களை அவற்றின் நாண் (கயிறு) கட்டப் பட்ட பகுதிகள் ஒன்றுடன் ஒன்று சேருமாப்போல் ஒன்றை

“(மிஃராஜிலிருந்து) இறங்கிய ஒளி பொருந்திய நகூத் திரமான முஹம்மதின்மீது சத்தியமாக.★ உங்கள் தோழர் (—பெருமானார்) வழிதவறவுமில்லை, தப்பான பாதையில் செல்லவுமில்லை. அவர் சொல்வது ‘வஹி’ யறிவிக்கப்பட்டதையன்றி வேறு எதுவுமில்லை. சர்வ சக்தனும், பலத்திற்கு அதிபதியுமான ஏகனால் அவர் போதிக்கப்பட்டார். அதனால் அவர் சம்பூரணத்துவமடைந்தார். மேலும், வானத்தின் உன்னதமான பகுதியை அவர் எய்தினார். பிறகு அருகில் சென்றார். இன்னும் அருகிலானார். இரண்டு விற்களின் அளவில் அல்லது, அதிலும் நெருக்கமாக ஆனார். எனவே, அவன் (—அல்லாஹ்) தன் அடியாருக்கு எதை வெளிப்படுத்தினானோ அதை வெளிப்படுத்தினான். தம் கண்களால் கண்டதை அவர் இதயம் பொய்யாக்கவில்லை. அப்படியிருக்க, (காபிர்களே,) அவரே கண்களால் கண்டது பற்றி நீங்கள் அவரோடு வாதிடுவீர்களா? திண்ணமாக, மற்றொரு முறையும் ஸித்ரத்துல் முந்தஹா விருகூத்தின் பக்கல் அவர் அல்லாஹ்வைக் கண்டார். அதன் அருகில் மஃவா எனும் சுவன பதியுள்ளது. மறைப்பது ஸித்ரத்துல் முந்தஹாவை மறைத்துக் கொண்டதும் (பெருமானாரின்) கண்கள் அப்பால் இப்பால் திரும்பவில்லை, வரம்பு மீறவுமில்லை. அவர் தம் இறைவனின் மாபெரும் அத்தாட்சியைக் கண்டது உறுதி” (அத். 53: ஆயத் 1-8)

“என் ரப்பை என் கண்களாலும், கல்பாலும் அவனுடைய சிறந்த தோற்றத்தில் கண்டேன்” என்று பெருமான்

ஒன்று பார்க்க வைத்தால் தோன்றுவது போன்ற முறையில் பெருமானார் அல்லாஹ்வின் அருகிலானார்கள்” என்பது மெய்ஞானியின் கருத்தாகும்.

★இது கஜினின் கருத்துரை. ‘அஸ்தமனமாகும் நகூத் திரத்தின் மீது சத்தியமாக’ என்பது தான் அதிலுள்ள வார்த்தைகளின் நேரடிப் பொருளாகும்.

சில-5

னார் அருளியுள்ளார்கள். (திர்மிதி). “நான் என் ரப்பை அவனுடைய சிறந்த தோற்றத்தில் கண்டேன். அமரர்கள் எது குறித்துச் சச்சரவிடுகின்றனர் என்று அவன் என்னிடம் வினவினான், அல்லாஹ்வே நன்கறிந்தவன் என்று நான் பதிலளித்து விட்டேன். பிறகு அல்லாஹ் என் இரண்டு தோள்பட்டைகளுக்கு இடையே தன் கரத்தை வைத்தான். அதன் தன்மை என்னிதயத்தில் படுவதை நான் உணர்ந்தேன். வானங்கள், பூமண்டலங்கள் யாவிலுமுள்ளவற்றின் ஞானம் எனக்கு அருளப்பட்டது” என்றும் அவர்கள் அருளியுள்ளார்கள். (மிஷ்காத்). “ஆரம்பத்தினுடையவும், முடிவுடையவும் ஞானம் எனக்கு அருளப்பட்டது. நடந்தது, நடக்க விருப்பது யாவையும் நான் அறிந்துகொண்டேன்” என்றும் அவர்கள் அருளியுள்ளார்கள். ∴ “அண்டபகிரண்டத்தை யெல்லாம் மிகவும் சிறிய அளவினதாக அல்லாஹ் தஆலா என்முன் காட்டினான். ஒருவன் தன் உள்ளங்கையைப் பார்ப்பதுபோல, உலகமனைத்தையும் நான் வெகு தெளிவாகக் கண்டுகொண்டேன். நியாயத் தீர்ப்பு நாள்வரை என்னென்ன நடக்கும் என்பதையெல்லாம் நான் அறிந்துகொண்டேன்” என்றும் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். (மிஷ்காத்)

மஃராஜில் நபிபெருமானார் இறைவனிடமிருந்து பெற்றுக்கொண்ட ஞானத்தைக் கீழ்க்கண்ட மூன்று வகைப்படுத்தியுள்ளனர்.

முதலாவதாக தாங்கள் அனுஷ்டிப்பதற்குரியதும் தங்கள் கூட்டத்தாருக்கு எடுத்துப் போதிப்பதற்குரியதுமான ஞானம்.

இரண்டாவதாக தங்கள் அனுஷ்டானத்துக்குரியதும். தங்கள் கூட்டத்தாரில் தகுதியுடையவர்களுக்கு மட்டும்—அதுவும் அவரவருடைய தராதரத்துக்கு தக்கவாறு—யதார்த்தமாகவும், சங்கேதமாகவும் வெளியிடும்படியானதுமான ஞானம்.

∴ இப்பினு ஹஜரின் ‘அப்ளலுல் - குரா’

நபிபெருமானாரும், அவர்களைப் பின்பற்றுவோரும் தினமும் ஐந்து நேரத் தொழுகையைத் தொழவேண்டும் என்ற உத்தரவையும் இந்தச் சந்திப்பின்போதுபோதே அவர்கள் பெற்றுவந்தார்கள். முதலில் ஐம்பது நேரத்தொழுகை உத்தரவிடப்பட்டுப் பின்னர் அது பெருமானார் மீண்டும் மீண்டும் மன்றாடியதன்மீது ஐந்து நேரத் தொழுகையாகக் குறைக்கப்பட்டது. யதார்த்தத்தில் இது நபிபெருமானார் பெற்று வந்த மேலே சொல்லப்பட்ட முதல் வகை ஞானத் திலடங்கும்.

அவர்கள் பெற்றுவந்த இரண்டாவது வகை ஞானத்தின் மூலம்தான் இறைவனை அறியும் மெய்ஞானம் அவர்களுடைய உம்மத்துகளில் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டோருக்கு — அவரவர் தகுதிக் கேற்ப — அருளப்பட்டது. அதன்மூலமே, நபிபெருமானாரோடு நுபுவ்வத் முடிவுற்று விட்டாலும், விலாயத் என்ற தெய்வத் தோழமை இன்று வரை நின்று நிலவுவதாயும், உலக முடிவுவரை நீடிப்பதாயுமுள்ளது.

அதன் பின்னர், நபிபெருமானார் சொர்க்கலோகம் சென்றார்கள். “பக்திமான்களுக்கு வாக்களிக்கப்பட்ட சுவன பதியின் வருணனையாவது: அங்கே குணம் மாறாத தண்ணீருள்ள ஆறுகளுண்டு; சுவை குன்றாத பாலாறுகளுமுண்டு. அருந்த இன்பமளிக்கும் திராட்சை ரச ஆறுகளுண்டு; சுவை குன்றாத பாலாறுகளுமுண்டு; அருந்த இன்பமளிக்கும் திராட்சை ரச ஆறுகளும் உண்டு. பரிசுத்தப்படுத்தப்பட்ட தேன் ஆறுகளும் அங்குண்டு. மேலும், அவர்களுக்குச் சகல விதமான பழங்களும் கிடைக்கும். அல்லாஹ்வின் மன்னிப்பும் அவர்களுக்கு உண்டு” (அத். 47: ஆயத் 15).

“மெய்விஸ்வாசங்கொண்டு, நற்கைங்கரியம் செய்பவர்களுக்கு நற்செய்தியாவது: ஆறுகள் ஓடிக் கொண்டிருக்கும் சுவனபதியை அவர்கள் அடைவார்கள். அவர்கள் உண்ணுவதற்காக எந்தக் கனி தரப்படினும், ‘முன்னர் நாம் பெற்றது இது; இது போன்ற தோற்றமுள்ள உணவையே முன்பு பெற்

‘‘தோம்’’ என்று அவர்கள் சொல்வார்கள். அந்தச் சுவனப் பூங்காக்களில் அவர்களுக்குப் பரிசுத்தமான மனைவியிருப்பார்கள். எப்போதும் அவர்கள் அவற்றிலேயே தரிபட்டிருப்பார்கள்.’’ (அத் 2: ஆயத் 25)

‘‘நிரந்தரமான சுவனபதிகளின் இவர்களும் இவர்களுடைய தாய், தந்தை, மனைவி. சந்ததியினர் ஆகியோரில் தகுதியுடையோரும் புகுவார்கள். அவற்றின் வாயில்கள் ஒவ்வொன்றின் வழியாகவும் அமரர்கள் இவர்களிடம் வந்து, ‘நீங்கள் பொறுமையுடன் சகித்துக்கொண்டதற்காக உங்கள் மீது சாந்தியுண்டாவதாக! இப்போது நீங்கள் அடைந்துள்ள நிரந்தர வீடு சிறப்புடையதாகும்’ என்று கூறுவர்’’ (அத் 13. ஆயாத் 23, 24) என்றும் இன்னும் பற்பலவிதமாகவும் சொர்க்க வாழ்வைத் திருகுர்ஆன் எடுத்தியம்புகிறது.

அதன்பின் எம்பெருமானார் நரகத்தையும் போய்ப் பார்த்தார்கள்.

‘‘பாவாத்மாக்களை அவர்களுடைய அடையாளங்களால் இனம் காணலாம். அவர்களுடைய குடுமியையும், கால்களையும் பிடித்து அவர்கள் நரகில் தூக்கி வீசப்படுவர்...அதில் அவர்கள் வளையவருவார்கள். கொடுமையான வெப்பமிக்க தண்ணீரைப் பருகுகார்கள்’’ (அத் 55: ஆயாத் 41, 43, 44).

‘‘(பாவாத்மாக்கள்) வேகச் செய்யும் தணல் காற்றிடை யிலும், கொதிக்கும் தண்ணீரிடையிலும் இருண்ட கரும் புகையிடையிலும் இருப்பார்கள். அவர்கள் குளிர்ச்சியையோ ஆஸ்வாசத்தையோ காண மாட்டார்கள். இதற்கு முன்னர் (மண்ணுலகில்) அவர்கள் சுகபோகத்தில் திளைத்திருந்தனர். எனினும், மாபெரும் பாவங்களைச் செய்வதில் பிடிவாதமாய் இருந்தனர். (அத் 56: ஆயாத் 42-46) ‘‘சத்தியத்தை மறுத்து வழிகெட்டவர்களே, நீங்கள் ‘ஜக்கூம்’ மரத்தைத் தின்பீர்கள். அதுகொண்டு உங்கள் வயிற்றை நிரப்புவீர்கள்.

அதன்பின் கடுமையாகக் கொதிக்கும் தண்ணீரைக் குடிப்பீர்கள்''. (அத் 56: ஆயாத் 51—54).

“மெய்விஸ்வாசமற்றவர்கள் நெருப்பாலான உடையணி விக்கப் பெறுவர். அவர்கள் தலைமீது கொதிக்கும் தண்ணீர் கொட்டப்படும். அது அவர்களுடைய சருமத்தையும், வயிற்றினுள் உள்ள குடலையுமே கரைத்துவிடும். அவர்கள் இரும்புச் சம்மட்டிகளால் அடிக்கவும் பெறுவர்.” (அத் 22: ஆயாத் 19—21)

நரகம் பற்றிய திருகுர்ஆனின் விரிவான வருணனைகளில் இவை ஒரு சிலவாம்.

பின்னர் நபிபெருமானாரின் விண்ணுலக யாத்திரை முடிந்தது. அவர்கள் கணப்பொழுதில் தங்கள் படுக்கையில் கொண்டு வந்து சேர்க்கப்பட்டார்கள்.

மறுநாள் காலையில் நபிபெருமானார் கஃபாவின் வாயிலருகில் அமர்ந்திருந்த சமயம் அவர்களின் பரமவரியான அபூ ஜஹல் அங்கே வந்தான். அவர்கள் புதிதாக ஏதும் கண்டார்களா என்று எப்போதும் போல் ஏளனமாக வினவினான். அவர்கள் சொன்னார்கள்: “ஆமாம் இன்றிரவில் நான் பைத்துல் முகத்தஸ் சென்றேன். அங்கிருந்து வானங்களைக் கடந்து, இதற்கு முன் யாரும் காணாத முறையில் என் இறைவனைச் சந்தித்தேன். உலகம் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட திலிருந்து மனித வர்க்கத்தாருக்கு யாரும் கொண்டு வராத விவரங்களைக் கொண்டுவந்தேன்”.

இதனைக் கேட்ட கொடியவன் அபூ ஜஹல் தன் ஏளனத்தை அதிகப்படுத்தியவனாக, “இத்தனையும் உமது கனவில் நடந்ததா?” என்று கேட்டான் “இல்லை, உன்மையாகவே நடந்தது” என்று பெருமானார் பதிலளித்ததும், அவனுக்கு ஆத்திரமுண்டாகி விட்டது. அவன் பனூ கஅப், பனூ லுவை முதலிய கூட்டத்தாரை அழைத்து வந்து அவர்கள் முன் நிறுத்தி, அந்தச் செய்தியை மீண்டும் சொல்லுமாறு

கேட்டான். நபிபெருமானார் அதைக் கூறியதும். அவர்கள் யாவரும் எம்பெருமானாரைக் கேலி செய்யலாயினர்; கை கொட்டி நகைத்தனர். அவர்களில் சிலர் இதை ஹஜ்ரத் அபூ பக்கர் ரலியல்லாஹுத் தஆலாவிடமும் சென்று தெரிவிக்கவே அவர்கள் ரஸுலுல்லாஹ்விடம் விரைந்தார்கள். தாங்கள் விண்ணுலக யாத்திரை செய்த விபரத்தை நபிபெருமானார் படிப்படியாக எடுத்துரைத்தார்கள். அவர்கள் சொல்வது ஒவ்வொன்றையும் “சத்தியம், சத்தியம்” என்று கூறி ஹஜ்ரத் அபூ பக்கர் ஏற்றார்கள். நபிபெருமானார் சகல விபரங்களையும் கூறி முடித்தபின், “அபூ பக்கரே, நான் சொன்னவை அனைத்தையும் நீங்கள் நம்புகிறீர்களா!” என்று கேட்டார்கள். “ஆமாம் ரஸுலுல்லாஹ்! அல்லாஹுத் தஆலா ஜிப்ரயீலை ஆயிரக்கணக்கான தடவைகள் பூமிக்கு அனுப்புவது சாத்தியமானால் உங்களை அவன் வானத்துக்கு அழைத்துச் செல்வதும் சாத்தியம்தான்” என்று ஹஜ்ரத் அபூ பக்கர் ஒப்புக் கொண்டார்கள். இச்சமயம் பெருமானாருக்கு இறைவனிடமிருந்து வஹி இறங்கிற்று. “சத்தியத்தைக் கொணர் பவரும், அதை விஸ்வாசிப்பவரும் அல்லாஹ்வுக்கு அஞ்சு பவர்களாவர்” (அத் 39: ஆயத் 33). இதிலிருந்துதான் ஹஜ்ரத் அபூ பக்கர் ‘ஸித்தீக்’ (சத்திய சீலர்) என்று பெயர் பெற்றார்கள். அத்துடன், “அல்லாஹ்வைப்பற்றிப் பொய்யுரைத்து, சத்தியம் தன்னை நாடி வந்தபோது அதை மறுப்பவனைவிடப் பாவாத்மா வேறு யார்தான் இருக்கமுடியும்!”, (அத் 39: ஆயத் 32) என்றும் அபூ ஜஹலின் நீசத்தனம் சுட்டிக்காட்டப்பட்டது. அந்த நாள் முதல் அவன் ‘லயீன்’ (பொய்யன்) என்ற பட்டப் பெயராலேயே வழங்கப்பட்டான்.

நபிபெருமானாரின் விண்ணுலக யாத்திரை பற்றிய செய்தி நெடுகிலும் பரவியதும் மக்காவாசிகள் பெருந்திரளாக அவர்களிடம் திரண்டு வந்தனர். பெருமானார் என்றுமே பைத்துல் முகத்தஸ் சென்றதில்லை என்பதை அவர்கள் அறிவார்கள். எனவே, அவர்களைப் பொய்ப்பித்து விடலாம் என்ற நோக்குடன் பைத்துல் முகத்தஸிலுள்ள மஸ்ஜிதுல் அக்ஸா

வைப்பற்றி-அதன் அடையாளங்களைப்பற்றி-விசாரிக்கலாயினர். இரவில் இருளில் நபிபெருமானார் இந்த யாத்திரையைச் செய்தார்கள். பைத்துல் முகத்தஸ் மஸ்ஜிதை அவர்கள் சரியாகப் பார்வையிடவுமில்லை. சில வினாடிகளில் அவர்கள் தொழுகையை முடித்துக் கொண்டு அங்கிருந்து விண்ணுலக யாத்திரையைத்தொடர்ந்து விட்டார்கள். 'எனவே தங்கள் எதிரிகள் அந்த மஸ்ஜிதின் அடையாளங்களைப்பற்றி நுணுக்கமாகக் கூறும்படி கேட்கவே, அல்லாஹுத் தஆலா பைத்துல் முகத்தஸ் மஸ்ஜிதை அவர்களுக்கு வெளியாக்கிக் காட்டினான். "அதைப் பார்த்து அதன் அடையாளங்களை நான் அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொண்டிருந்தேன்" என்று அவர்கள் தெரிவிக்கிறார்கள். (புகாரீ). அதைப் பார்த்துப் பார்த்து விபரங்களை வெளியிட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். மக்காவாசிகளில் பைத்துல் முகத்தஸ் சென்று திரும்பியிருந்த வர்த்தகர்கள் அவர்கள் சொல்வது அத்தனையும் உண்மைதான் என்று தெரிவித்தனர்.

பின்னர், மக்காவிலிருந்து வர்த்தக நிமித்தம் வெளியூர்கள் சென்றுள்ள வர்த்தகக் கோஷ்டிகள் எதையாவது அவர்கள் வழியில் சந்தித்தார்களா என்றும் அவர்களிடம் விசாரித்தனர். பெருமானார் சொன்னார்கள்: "வழியில் நான் மூன்று வர்த்தகக் கோஷ்டியாரைக் கண்டேன். ரௌஹா என்ற இடத்தில் ஒரு கோஷ்டியைச் சேர்ந்தவர்கள், வழி தவறிவிட்ட தங்கள் ஒட்டகத்தைத் தேடுவதில் ஈடுபட்டிருந்தனர்... இன்னொரு கோஷ்டியாரை ஜீமர்வா என்ற இடத்தருகே என் புராக் தாண்டிய சமயம் அவர்களுடைய ஒட்டகம் ஒன்று மிரண்டு துள்ளியதில், அதன் மேலிருந்த இருவரில் ஒருவர் கீழே விழுந்து தம் கையை ஒடித்துக் கொண்டார். மூன்றாவது கோஷ்டி தன்யீம் பக்கமாகச் சென்று கொண்டிருந்தது. அதை வழிநடத்திச் சென்ற ஒட்டகத்தின் மீது இருவர் சவாரி செய்தனர். அந்த ஒட்டகம் மண் நிறமானது; அதன் நெற்றியில் வெண்மையான புள்ளியிருந்தது. இவை மூன்றும் நாளை அதிகாலையில் மக்கா வந்தடையும்."

அந்த முன்று கோஷ்டியாரும் பெருமானார் அறிவித்தது போலவே மறுநாள் காலையில் மக்கா வந்தடைந்தனர்; பெருமானார் தந்த அத்தனை விபரத்தையும் உண்மையாக கினர்; எனினும், யாவையுமே சூனியமாகவும், மந்திரமாகவும் கருதிக்கொண்டு, தங்கள் இதயத்தின்மீது முத்திரையிடப்பட்டவர்களாக இருந்தவர்கள் அவற்றை ஒப்புக் கொள்ளத் தயாராயில்லை, மற்றவர்கள் ஒப்புக்கொண்டனர்.

இந்த மஃராஜ் சம்பவத்தை ஹஜ்ரத் அபூபக்கர், ஹஜ்ரத் உமர், ஹஜ்ரத் உதுமான், ஹஜ்ரத் அலீ உட்பட முப்பது முக்கியமான ஸஹாபாக்கள் தெரிவித்துள்ளனர்.

இவ்விதம் மண்ணுலகில் யாரும் கண்டிராத விபரங்களைக் கொணர்ந்த இந்த விண்ணுலக யாத்திரையை அவர்கள் பூதவுடலுடன் செய்யவில்லை என்று பின்னர் சிலர் குதர்க்கம் செய்யலாயினர். இது அவர்கள் உடல் தூங்கிய நிலையில், ஆத்மா மட்டுமே செய்த பிரயாணம் என்பது இவர்கள் கருத்து. இருந்த இடத்தில் இருந்தவாறே அவர்கள் கண்ட 'காட்சி' இது என்பவர்களும் உண்டு.

குறைஷிக் காபிர்கள் அவர்களைச் சூனியக்காரர், பெர்யர் என்றெல்லாம் கூறியதுண்டு. எம்பெருமானார் தங்கள் பூதவுடலுடன் விண்ணுலக யாத்திரை செய்யவில்லை, தங்கள் ஆத்மா மட்டுமே அதைச் செய்தது என்றோ, அல்லது தாங்கள் இருந்த இடத்திலிருந்தே அதைக் கண்டதாகவோ கூறியிருப்பின் அந்தப் பகைவர்கள் அதை இந்த அளவுக்குப் பெரிதுபடுத்தக் காரணமில்லை என்பதை இவர்கள் மறந்து விடுகின்றனர்.

நபிபெருமானார் தங்கள் பூதவுடலுடன்தான் விண்ணுலக யாத்திரை செய்தார்கள் என்பதை முதல் நான்கு கலீபாக்கள் உள்ளிட்ட பெரும்பாலான ஸஹாபாக்கள் தெரிவித்துள்ளனர்; அவர்கள் அதற்கு நபிபெருமானாரின் வாய்மொழி ஆதாரத்தையும் தருகின்றனர். ஆனால், ஹஜ்ரத் ஆயிஷா

ஸித்தீக்கா, ஹஜ்ரத் முஆவியா ஆகிய இருவர் மட்டும் இது பூதவுடலுடன் நடந்ததல்ல என்று கூறியுள்ளனர். 'மிஃராஜ்' நடந்த இரவில் நபிபெருமானாரின் திருஉடல் அவர்களுடைய படுக்கையைவிட்டு நகரவே இல்லை என்று ஆயிஷா நாயகி அறிவித்துள்ளார்கள். "அது ஓர் உண்மையான கனவு" என்று முஆவியா அபிப்பிராயப்பட்டார்கள். இதற்கு இவர்கள் நபிபெருமானார் வாய்மொழி எதையும் ஆதாரமாகக் காட்டவில்லை. பெருமானார் பூதவுடலுடன் விண்ணுலகு செல்லவில்லை என்பவர்கள் இந்த இருவரின் கூற்றுக்களையுந்தான் ஆதாரமாகக் காட்டுகின்றனர். மேலும், "நாம் உமக்குக் காட்டிய 'காட்சி' (ருஃயா) ஜனங்களைச் சோதிப் பதற்காகவேயன்றி வேறல்ல" (அத் 17: ஆயத் 60) என்ற திருவசனத்தில் 'காட்சி' (ருஃயா) என்பது பெருமானார் தங்கள் ஆத்மாவால் கண்ட தரிசனம்தான் (கஷ்பைப் போன்றது தான்) மிஃராஜ் என்பதற்கான திருகுர்ஆன் ஆதாரம் என்றும் இவர்கள் கூறுகின்றனர்.

இப்பனு அப்பாஸ் ரலியல்லாஹுத் தஆலா திருகுர் ஆனுக்கு நல்கியுள்ள விரிவுரையில் இந்த வசனத்தில் வரும் 'காட்சி' என்பது மனிதன் தன் கண்களால் காணும் காட்சியைக் குறிக்கிறது என்று அறிவித்துள்ளார்கள். ஒருக்கால் பிரஸ்தாப வசனம் மிஃராஜ் சம்பந்தமாகவே குறிப்பிடுவதாக வைத்துக்கொண்டு பார்த்தாலும், அது கண்களால் கண்ட காட்சிதான், எனவே, அந்தப் பிரயாணம் பூதவுடலுடன் செய்யப்பட்டதுதான் என்பது ஊர்ஜிதமாகிறது. ஆனால், தப்ஸீர் ருஹுல் பயான், தப்ஸீர் கபீரி போன்ற பிரபலமான விரிவுரைகளில் பிரஸ்தாப வசனத்துக்கு வேறு பொருள் தரப்பட்டுள்ளது. இந்தக் 'காட்சி'யைக் கனவாகவே ஏற்கும் இந்தத் தப்ஸீர் காரர்கள், இது மிஃராஜைக் குறிக்கவில்லை. என்றும், நபிபெருமானார் ஹுதையியாவில் கண்ட கனவொன்றைக் குறிப்பதாகவும் தெரிவிக்கின்றனர். தாங்கள் மக்காவில் பிரவேசிப்பதாக அவர்கள் கனவு கண்டார்கள். நபிமார்கள் காணும் கனவுகள் என்றுமே பொய்ப்பதில்லை.

என்று, அவர்கள் மக்காக்காபிர்களோடு ஓர் ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டார்கள். முஸ்லிம்களுக்கு அது பலவிதத்தில் பாதகமானதாக இருந்ததால் முஸ்லிம்களில் பலர் அதுபற்றி அதிருப்திப்பட்டனர். அதனால் அவர்களிடே சர்ச்சையும் உண்டாயிற்று. எனவே, “நாம் உமக்குக் காட்டிய ‘காட்சி’ ஜனங்களைச் சோதிப்பதற்காகவேயன்றி வேறல்ல” என்ற திருவசனம் இறங்கிற்று. எனவே, இதற்கும் மிஃராஜ் யாத் திரைக்கும் எவ்வித சம்பந்தமுமில்லை என்பது இந்தத் தப்ஸீர்காரர்களான மகான்களின் அபிப்பிராயமாகும்.

ஹஜ்ரத் ஆயிஷா ஸித்தீக்கா இந்தச் சம்பவம் நடந்த போது சிறுமியாக இருந்தார்கள். எனவே, இத்தகைய மகத்தான-அசாதாரணமான-சம்பவத்தின் தன்மைபற்றி அப்போது எதுவும் அறிந்திருக்க முடியாது, முஆனியாவோ நபிபெருமானாரின் பகைவரான அபூ ஸுப்ப்யானின் புதல்வர். பிரஸ்தாபச் சம்பவம் நடந்தசமயம் அவர்கள் இஸ்லாத்தைத் தழுவவில்லை. எனவே, இதுபற்றிய அவர்களுடைய அபிப்பிராயத்துக்குப் மதிப்புக் கொடுப்பதற்கில்லை. இருவருமே நபிபெருமானாரின் வாய்மொழி ஆதாரம் தராத நிலையில் அவர்கள் பேச்சை ஏற்க இயலாமலிருப்பது தெளிவு.

நபிபெருமானார் பூதவுடலுடன் மிஃராஜ் சென்றதற்கு, எத்தனையோ அத்தாட்சிகள் உண்டு. சர்வ வல்லமையாளனான அல்லாஹ் அவர்களை நேரே வானுலகுக்கு உயர்த்தாமல், பைத்துல் முகத்தஸ் மஸ்ஜிதுக்குக் கொண்டுசென்று அங்கிருந்து உயர்த்தினான். “தன் அடியாரை (அப்தை—முஹம்மதை) ஓர் இரவில் மஸ்ஜிதுல் ஹரமிலிருந்து நமது நல்லாசியைப் பெற்ற மஸ்ஜிதுல் அக்ஸாவுக்கு—நம் அத்தாட்சிகளைக் காட்டுவான் பொருட்டு—அழைத்துச் சென்றவன் பாக்கியமுடையவனாவான்” (அத் 17 : ஆயத் 1) என்ற திருவசனத்தில் ‘அப்து’ (அடியார்) என்று குறிப்பிட்டுள்ளது. நபிபெருமானார் தங்கள் பூதவுடலுடன் சென்றதைக் காட்டுகிறது என்பது பிரபலமான தப்ஸீர்காரர்களின் அபிப்பிராயமாகும். அந்தப் பிரயாணம் ரூஹினால் மட்டும் செய்யப்பட்டதாய்:

இருக்குமாயின் 'அப்து' என்பதற்குப் பதிலாக, 'பிருஹி அப்திஹி' (தன் அடியாரின் ஆத்மாவை) என்றல்லவா இருக்க வேண்டும்! 'அப்து' என்ற பதம் ஆத்மாவும், உடலும் சேர்ந்த மனிதரையே குறிக்கும். உடலோடு செல்லா விட்டால் அவர்கள் பைத்துல் முகத்தஸில் இரண்டு ரக்அத் தொழுவது எப்படி சாத்தியப்படும்?

லோகாயத அடிப்படையைக் கொண்டு சிலர் இவ்விதம் எம்பெருமானாரின் விண்ணுலக யாத்திரை அவர்களின் பூதவுடலுடன் நடந்திருக்க முடியாது என்று கருதலாயினர். எம்பெருமானார் சிருஷ்டிகளின் அடிப்படையானவர்கள், 'முஹம்மது என்னும் காரணம்' ஆகத் திகழுபவர்கள், அல்லாஹ்வின் நூரிலிருந்து சிருஷ்டிக்கப்பட்டவர்கள். எனவே, அவர்கள் தங்கள் பூதவுடலுடன் அல்லாஹ்வின் சந்நிதியை அடைய முடியும் என்ற உறுதி இவர்களுக்கு உண்டாகுமாக! ஹஜ்ரத் ஜிப்ரயீல் ஆயிரக்கணக்கான தடவைகள் மண்ணுலகுக்கு வருவது சாத்தியமாயின் நபிபெருமானார் தங்கள் உடலுடன் விண்ணுலகு செல்வதும் சாத்தியந்தானே!

அல்லாஹு ஸுப்ஹானஹு வ தஆலாவின் வல்லமையில் நம்பிக்கையுள்ளவர்கள் மிஃராஜ் சம்பவத்தை நம்பித்தான் ஆகவேண்டும். ஈஸா அலைஹிஸ்ஸலாம் அவர்கள் மரணித்தவர்களை எழுப்பவும், மண்ணால்ஆன பறவைகளுக்கு உயிருட்டவும் சக்தியளித்தவன் அவனேயன்றோ! எரிகுண்டத்தில் இப்ராஹீம் அலைஹிஸ்ஸலாம் எறியப்பட்டபோது அதை அவர்களுக்குப் பூங்காவாக ஆக்கிக் கொடுத்தவன் அவனேயன்றோ! மீன் வயிற்றில் யூனுஸ் அலைஹிஸ்ஸலாத்தை சில நாட்கள் ஜீவித்திருக்கச் செய்து வெளியாக்கியவன், மூஸா அலைஹிஸ்ஸலாத்தின் தடியைப் பாம்பாக ஆக்கியவன், தாயும் தகப்பனுமின்றி ஆதம் அலைஹிஸ்ஸலாத்தைப் படைத்தவன், ஈஸா அலைஹிஸ்ஸலாத்தைத் தந்தையின்றி படைத்தவன் அவனேயன்றோ! அஸ்ஹாபுல் கஹ்புகளை முன்னூற்று ஒன்பது ஆண்டுகள் தூக்கத்திலாழச் செய்து தட்டி எழுப்பியவன் அவனேயன்றோ! அந்தச் சர்வ

சக்தனான அல்லாஹு ஸுப்ஹான ஹுவத் தஆலாவுக்குத் தன் அன்பரான முஹம்மது ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லமவர்களைப் பூதவுடலோடு தன் சந்நிதிக்கு வரச் செய்து திருப்பி அனுப்புவது இயலாத காரியமா? காலத்தையும் தூரத்தையும் மனிதனுக்கு வசப்படுத்திக் கொடுத்து அவன் ஒரு கிரஹத்திலிருந்து இன்னொன்றுக்குப் பிரயாணம் செய்யுமளவுக்கு வழிகாட்டும் இறைவன், காலமும், தூரமும் அற்ற ஒரு நிலையை உண்டாக்கித் தன் அடியார் தன்னைக் காணச் செய்திருப்பதும் சாத்தியமேயன்றோ!

காரணங்கள்

.....நபி ஜெகத்தின் கண்ணே
அருமறை வழியில் நின்று
அறுபத்து மூன்(று)ஆண்டு மட்டும்
ஒரு தனிச் செங்கோலோச்சி
உம்பரும் உலகும் போற்ற
பொருவில் காரணங்கள் மற்றும்
புறிந்தவா(று) எடுத்துச் சொல்வாம்.
—பனீ அஹ்மது மரைக்காயரின் சிறிய சீறா.

அகில உலகுக்கும் சன்மார்க்க வழிகாட்டி மக்களை உய்விக்க வந்த உத்தமத் தூதர் முஹம்மது ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்கள் உதயமும் போதனைகளும், ஒழுக்கமுமே காரணங்களாகத்தான் திகழ்ந்தன. அவற்றால் விளைந்த பயனே மாபெரும் அற்புதமாகத்தான் நின்று நிலவுகிறது. எனவே, அற்புதங்களைக் காட்டிக் கொண்டிருக்க அவர்கள் இணங்குவதில்லை. எனினும், சந்தர்ப்ப விசேஷங்களால் அவர்கள் அவற்றை நிகழ்த்தியதும் உண்டு.

ஒருநாள் அவர்களுடைய ஒட்டகம் காணாமல் போய் விட்டது. பலரும் அதை நெடுகிலும் தேடியும் அது காணக்கிடைக்கவில்லை. அந்தச் சமயம் காபிர் ஒருவன் அவர்களிடம்

டம் வந்தான். “முஹம்மதே, நீர் ஒருநபி என்று சொல்லிக் கொள்கிறீரே, உமது ஒட்டகம் எங்கேயுள்ளது என்று சொல்ல முடியாத நீர் ஜனங்களுக்கு வரப்போகும் வாழ்க்கையைப் பற்றித் தெரிவிப்பது எங்ஙனம்?” என்று வினவினான்.

முஹம்மது ரஸூலுல்லாஹ் ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் புன்னகை புரிந்தார்கள். “நேரான பாதையில் வழி நடக்கும்படியும், பயபக்தியுடனும் பகுத்தறிவுடனும் ஒழு கும்படியும் வழிகாட்டப் பணிக்கப்பட்டவன் நான்”, நான் சட்டத்தை உண்டாக்க வந்தவனேயன்றி அதைத் தகர்க்க வந்தவனல்லேன். எனவே, நான் என் ஆத்மீக சக்திகளை அடக்கி வைக்க வேண்டியவனாயுள்ளேன். ஆனால் இப் போதோ நீ சவால் விட்டு விட்டாய். அதனால் நான் உன் கேள்விக்குப் பதிலளிக்கிறேன். நீ இன்ன இடத்துக்குப்போ, அங்கே என் ஒட்டகத்தின் கயிறு இன்ன மரத்தில் மாட்டிக் கொண்டிருப்பதால் அது அங்கிருந்து வரமுடியாமல் நிற்பதைக் காண்பாய்” என்று அருளினார்கள். அதன்படி அவன் அவர்கள் குறிப்பிட்ட இடம் சென்று, அவர்கள் குறிப்பிட்ட நிலையில் அவர்களுடைய ஒட்டகம் நிற்கக்கண்டு அதைப் பிடித்து வந்தான். அத்துடன் அவன் முஸ்லிமாகியும் விட்டான்.

எனவே, சன்மார்க்கச் சட்டத்தை—மனிதகோடிகளுக்கான ஒழுக்க முறையை—உலகம் உள்ளளவும் நீடிக்க வேண்டிய வழிமுறையை வகுத்துத்தர வேண்டியதிருந்த இருலோக ரக்ஷகர் அற்புதங்கள் அதிகமும் காட்ட விரும்பாததில் வியப் பில்லை. ஆயினும், மேலே கூறப்பட்டது போன்று தீராது என்ற நிலையில் அவர்கள் காரணங்கள் காட்டியதுண்டு. ஆதாரப்பூர்வமான ஹதீஸ் கிரந்தங்களில் அத்தகையவை தரப்பட்டுள்ளதிலிருந்து சிலவற்றை இங்கு பார்க்கலாம்.

ஒரு நாள் இரவு நபிபெருமானாரின் பரம வைரியான அபு ஜஹல் தன் கூட்டத்தாரோடு கஃபத்துல்லாஹ் பக்கமாக வந்தான். அன்று பூரணச் சந்திரன் பிரகாசித்துக் கொண்டி

ருந்தது. அந்தப் பக்கத்தில் நபிபெருமானாரும் அமர்ந்திருந்தார்கள். உடனே, அவன் அவர்களைக் கேலி செய்ய எண்ணியவனாக, “முஹம்மதே, நீர் உண்மையிலேயே அல்லாஹ்வின் தூதராய் இருப்பீராயின் இந்தப் பூரணச் சந்திரனை இரண்டாகப் பிளக்கச் செய்யவேண்டும்” என்று கூறினான். உடனே நபிபெருமானார் தங்கள் விரலால் சந்திரனைப் பார்த்து சமிக்ஞை செய்தார்கள். அவ்வளவுதான், சந்திரன் இரண்டாகப் பிரிந்து விட்டது. இரண்டு பிரிவுகளுக்கு மிடையில் ஹிரா மலையே குறுக்கிட்டிருப்பதுபோல் தோற்றமளித்தது.

இதைக் கண்ட அபூ ஜஹலும் அவனைச் சேர்ந்த காபிர் கூட்டத்தாரும் இது ஏதோ கண்கட்டி வித்தைதானேயன்றி வேறு எதுவுமில்லை என்று கூறிவிட்டனர். வெளியூர்களிலிருந்து வரக்கூடிய பிரயாணிகளிடம் இதுபற்றி விசாரிப்பது என்று முடிவாயிற்று.

மறுநாள் வெளியூர்களிலிருந்து வந்த பிரயாணிகளும் தாங்கள் அன்று இரவு சந்திரன் இரண்டு பிளவுகளாகப் பிரிந்து போனதைக் கண்டதாகத் தெரிவித்தார்கள். உடனே அவர்களும் கண்கட்டி வித்தைக்குப் பலியானவர்கள் தாம் என்று கூறி அதை அற்புதமாக ஏற்க மறுத்து விட்டனர். அபூ ஜஹல் கூட்டத்தார். அப்போது ஜிப்ரயீல் அலைஹிஸ்ஸலாம் மூலம் அல்லாஹுத் தஆலா வஹி அனுப்பினான். “நேரம் நெருங்கியதும், சந்திரன் இரண்டு துண்டங்களாகப் பிளக்கப்பட்டு விட்டது. ஆனால், அத்தாட்சியைக் காணும் அவர்கள் அது வெறும் சூனியம்தான் என்று கூறிப் பின் வாங்கி விடுகிறார்கள்.” (திருகுர்ஆன் அத். 54: ஆயத்1, 2)

பத்ரு, உஹதுச் சண்டைகளில் தோல்வியே கண்ட இஸ்லாத்தின் எதிரிகள் இஸ்லாத்தையே வேரறுக்கத் திட்டமிட்டு மதினாவைச் சுற்றியிருந்த காட்டு அரபிகளின் கூட்டங்களையும் ஒன்று சேர்த்து, இருபத்து நாலாயிரம் பேர்களைக்

கொண்ட ஒரு பெரும் படையைத் திரட்டி விட்டனர். மதீனாவில் அப்போதுதான் தோன்றிய இஸ்லாமிய சமுதாயம் அந்த ஐந்து ஆண்டுகளில் தான் காணநேரிட்ட இரண்டு போர்களால் சற்று மனங்குன்றிய நிலையிலிருந்தது. அங்கிருந்த அனைவரையும் சேர்த்தாலும் ஆயிரத்து ஐநூறு பேர்களுக்கு அதிகம் தேறாத நிலை. இதற்கிடையே மதீனாவில் அதுவரை முஸ்லிம்களின் பாதுகாவலைப் பெற்றிருந்த யூத சமூகத்தவரும், முஸ்லிம்களை ஒழித்துக்கட்ட இதுவே தக்க தருணம் என்று இஸ்லாத்தின் எதிரிகளுடன் சேர்ந்து கொண்டனர். எனவே, மதீனாவினுள் எதிரிகள் புகாதபடி தடுப்பதற்காக என்ன செய்யலாம் என்று நபிபெருமானார் தங்கள் தோழர்களை அழைத்து வைத்து யோசித்தார்கள். நகரின் ஒரு பக்கத்தில் கரடு முரடான குன்றுகள் இருந்ததால் அந்தப் பக்கமாக எதிரிகள் உள்ளே புகமுடியாது. இன்னொரு பக்கத்தில் வீடுகளின் சுவர்கள் இடைவெளியின்றி ஒரேயடியாகக் கட்டப்பட்டிருந்ததால் அந்தப் பக்கமாகவும் எதிரிகள் நுழைய முடியாது. எனவே, எதிரிகள் உட்புக வசதியாக இருந்த ஒரே ஒரு பக்கத்தில் மட்டும் அகலமான, ஆழமான அகழ் வெட்டிவிட்டால் எதிரிகளை உள்ளே வரவிடாமல் தடுத்து விடலாம் என்று ஸல்மானுல் பார்ஸீ ரலியல்லாஹு அன்ஹு யோசனை கூறினார்கள். அதன்படி அகழ் வெட்டும் வேலையை ஆரம்பிக்கப் பெருமானார் உத்திரவிட்டார்கள். யாவரோடும் நபி பெருமானாரும் சேர்ந்து நின்று வேலை செய்தார்கள்.

அப்போது ஓரிடத்தில் கடினமான கல் ஒன்று இருந்தது. அதை உடைப்பது கஷ்டமான வேலையாக இருக்கவே, அந்தக் கல் இருந்த இடத்தை ஒதுக்கிவிட்டு அதற்கு அப்பால் தள்ளி வெட்டலாம் என்று தோழர்கள் கூறினர். நபி பெருமானாரோ தாங்களே அந்தக் கல்லை உடைத்துப் பார்ப்பதாகச் சொல்லி விட்டு கல்லுடைக்கும் சம்மட்டியைக் கையில் தூக்கி ஓங்கி அந்தக் கல்லில் அடித்தார்கள். உடனே அது உடையலாயிற்று. அத்துடன் சம்மட்டி கல்லில் மோதிய

தால் தீப்பொறியும் கிளம்பிற்று. நபிபெருமானாரும் அவர்களைப் பின்பற்றித் தோழர்களும் “அல்லாஹு அக்பர்” என்றனர். “இப்போது கிளம்பிய தீப்பொறியில் நான் ஷாம் தேச மன்னனின் அரண்மனையைக் கண்டேன். அதன் திறவுகோல் என்னிடம் தரப்பட்டது” என்று நபிபெருமனார் தெரிவித்தார்கள். பிறகு இரண்டாம் முறையாக மீண்டும் சம்மட்டியால் அடித்தார்கள். அப்போதும் அந்தக் கல் அதிகமாக உடைந்து கொண்டு வந்ததுடன், தீப்பொறியும் கிளம்பிற்று; முன்போலவே அப்போதும் ‘அல்லாஹு அக்பர்’ என்று முழக்கிவிட்டு, “இந்தச் சுடரில் நான் பாரஸீக மன்னனின் அரண்மனையைக் கண்டேன். அதன் திறவுகோலும் என்னிடம் தரப்பட்டது” என்று தெரிவித்தார்கள். மூன்றாம் முறையும் சம்மட்டி அடி விழுந்து கல் நொறுங்கி விட்டது. அப்போதும் தீப்பொறியொன்று சிதறிற்று. முன்போலவே ‘அல்லாஹு அக்பர்’ முழக்கத்தோடு, “இந்தப் பொறியில் ஏமன் நாட்டு அரண்மனை காட்டப்பட்டு அதன் திறவுகோலும் என்னிடம் தரப்பட்டது” என்றார்கள்.

அதன்பின் முதலில் தாங்கள் கண்டது ஸீஸரின் அரண்மனை என்றும், இரண்டாவதாகத் தாங்கள் கண்டது சாஸ் ரோஸ் என்ற பாரஸீக சக்கரவர்த்தியின் அரண்மனை என்றும், மூன்றாவதாகத் தாங்கள் கண்டது சன்ஆ என்ற மன்னனின் அரண்மனை என்றும், தங்களுக்குப்பின் வரவிருக்கும் கலீபாக்கள் அவற்றைக் கைப்பற்றி இஸ்லாமியக் கொடியின் கீழ் கொண்டு வருவார்கள் என்று தங்களுக்கு அறிவிக்கப்பட்டதாகவும் தெரிவித்தார்கள்.

இது எத்தகைய சந்தர்ப்பம் என்பதைச் சற்று சிந்திக்க வேண்டும்; இருபத்து நாலாயிரவரைக் கொண்ட மாபெரும் படை மதீனா நகரின் வாயிலுக்கே வந்தாகி விட்டது. இஸ்லாத்தை ஒழித்துக்கட்டி விட்டுத்தான் மறுவேலை என்று கிளம்பியபடை அது. அரேபியாவே முஸ்லிம்களின் இரத்தத்தைக் குடிக்கத் துடித்துக் கொண்டிருக்கிறது. இத்தகைய மிகச் சங்கடமான, நெருக்கடியான நேரத்தில் நபிபெருமானார்

அறிவிக்கிறார்கள். அன்று உலகின் வல்லரசுகளாக விளங்கிய இந்த மாபெரும் நிலப்பரப்பு முஸ்லிம்கள் வசமாகும் என்று. இது நம்பக்கூடிய செய்தியா? எம்பெருமானாரை மக்காவை விட்டு ஹிஜ்ரத் செய்யச் சொல்லி இறைவனின் உத்தரவு வந்தபோது, “சத்தியம் வந்து விட்டது; அசத்தியம் அழிந்து விட்டது” என்ற வசனம் வந்தது போன்ற நிலையையல்லவா இங்கே காண்கிறோம்!

ஆனால், நடந்தது என்ன? எம்பெருமானார் காலமாகிச் சில ஆண்டுகளுக்கெல்லாம் இந்த மணிமுடிகள் அனைத்தும் சரிந்து, அவை இஸ்லாமிய சாம்ராஜ்யத்தின் பகுதிகளாகி விட்டன! இதுவன்றோ மகத்தான அற்புதம்!

இதுமட்டுமா? இந்த அகழ்ப் போரின் முடிவே ஒரு மாபெரும் அற்புதமாகத்தானே திகழ்கிறது! இருபத்து நாலாயிரவர் கொண்ட பெரும்படையை பலஹீனமான மதீனத்துச் சிறுபடை பாதுகாப்பது எப்படி? மதீனாவினுள் எதிரிகள் புக வொட்டாமல் முஸ்லிம்கள் தடுத்துவந்தனர். ஒருமாதம் எத்துணையோ கஷ்டங்களைச் சகித்துக்கொண்டனர். கடைசியில் அல்லாஹ் நல்லுதவி செய்தான். எதிரிகள் எத்தனையோ வகைகளில் கஷ்ட நஷ்டமடைந்து, தோற்றுப் பின்வாங்கினர். “அப்போது நாம் கடுமையான காற்றொன்றையும், நீங்கள் பார்க்கமுடியாத படையொன்றையும் அனுப்பினோம்” (அத் 33; ஆயத். 9) என்று அல்லாஹுத் தஆலா அறிவித்துள்ளான். அது என்ன படை என்பதையும் இதோ வெளியிட்டுள்ளான்: “அவர்கள் தலை புரளும் வேகத்தில் உங்களைச் சாடும்போது உங்கள் இறைவன் அழிவுண்டாக்கும் ஐயாயிரம் அமரர்களை அனுப்பி உங்களுக்கு உதவுவான்”. (அத் 3: ஆயத் 124.) இங்கே குறிப்பிட்ட அழிவுண்டாக்கும் ஐயாயிரம் அமரர்கள் அகழ்ச் சண்டையின் போது முஸ்லிம்களுக்கு உதவ வந்தவர்கள் தாம் என்பது திருகுர்ஆன் விரிவுரையாளர் ஒருவருடைய கருத்தாகும்.

நபிபெருமானார் மக்காவை விட்டுப் புறப்பட்டு மதீனாவுக்கு ஹிஜ்ரத் செய்தகாலை அவர்களைப் பிடித்துக்கொடுப்போருக்கு நூறு ஒட்டகங்கள் சம்மானம் தரப்படும் என்று குறைஷிக் காபிர்கள் அறிவித்ததும், அதையொட்டி சுறாக்கா இப்னு மாலிக் என்பார் அவர்களைத் தேடிக் கண்டுபிடித்துப் பின் அவர்களிடம் சரணடைந்து விட்டார். அப்போது அவர்கேட்டபடி மக்கா வெல்லப்பட்டபின் அவருக்குப் பாதுகாப்பு நல்கப்படும் என்று நபிபெருமானார் உறுதிமொழிப் பத்திரம் எழுதிக்கொடுத்துவிட்டு, “ஒரு காலம் அண்மையில் வந்து கொண்டிருக்கிறது. அப்போது பாரஸீக மன்னன் கைகளில் கிடக்கும் தங்கக் காப்புகள் உம்கையில் அணியப்படும். அதை நான் இப்போதே காண்கிறேன்” என்று (நபிபெருமானார்) அறிவித்தார்கள். பிறந்த ஊரை விட்டே உயிருக்காக வேட்டையாடப்பட்டு வெருட்டப்பட்ட அகதியாக அவர்கள் சென்ற நிலையில் சொன்ன இந்த வார்த்தை எப்படி நிறைவேறிற்று தெரியுமா?

ஹஜ்ரத் உமர் ரலியல்லாஹுத் தஆலா அன்ஹு அவர்கள் ஆட்சிகாலத்தில் பாரஸீகம் வெற்றி கொள்ளப் பட்ட போது, பாரஸீக சக்கரவர்த்தியின் தங்கக் காப்புகள் மதீனா கொண்டு வரப்பட்டன. அயீரூல் முஃமினீன் விருப்பப்படி சுறாக்கா அழைத்து வரப்பட்டு அவருக்கு அந்தக் காப்புகள் அணிவிக்கப்பட்டன.

ஹஜ்ரத் அலீ கர்ரமல்லாஹு வஜ்ஹஹு அவர்கள் கடும் பிணிக்கு ஆளாகிக் கிடந்தார்கள். வேதனை தாங்க முடியாது அவர்கள் ஆண்டவனிடம் பிரார்த்தித்தார்கள். அவர்கள் உயிர் விடவேண்டிய காலம் நெருங்கி இருப்பின் மரணத்தின் மூலம் தமது வேதனையை அகற்றும்படியும், அல்லது தாம் ஜீவித்திருக்க வேண்டும் என்று விதித்திருப்பின் தமது வேதனையைக் குறைக்குமாறும். இல்லை, அது தெய்வ விதிப்பால் உண்டான வேதனை என்றிருப்பின் அதைச் சகித்துக் கொள்ளப் பொறுமையை அருளுமாறும் உவர்கள் இறைஞ்சினார்கள். அச்சமயம் நபிபெருமானார்

அவர்கள், அவர்களைக் காணவந்தார்கள். ஹஜ்ரத் அலீ அவர்கள் சொன்னதைக் கேட்டதும், தங்கள் காலால் அவர்களைத் தட்டி, “இறைவா, இவருக்குச் சுகமளி!” என்று பிரார்த்தித்தார்கள். உடனேயே ஹஜ்ரத் அலீ ரலியல்லா ஹுத் தஆலா அன்ஹு பூரண சுகம் பெற்று எழுந்து நடமாடலாயினார்கள். பின்னர் அவர்கள் வாழ்நாள் முழுவதும் அந்தப் பிணி அவர்களை அணுகவில்லை. (மிஷ்காத், திர்மிதி).

ஹுதைபிய்யாவில் போர் நடந்து கொண்டிருந்தது. ஆயிரத்து ஐநூறு பேர்களைக் கொண்ட முஸ்லிம் படைகளுக்குத் தண்ணீர் காணாது என்ற நிலைமை ஏற்பட்டு விட்டது, நபிபெருமானாரிடம் இருந்த பாளையொன்றில் மட்டும் சிறிது தண்ணீர் இருந்தது. அதையன்றி அங்கே வேறு தண்ணீரே இல்லை என்று முஸ்லிம் படையினர் பெருமானாரிடம் தெரிவித்தனர். உடனே பெருமானார் தங்கள் உள்ளங்கையை அந்தத் தண்ணீர் இருந்த பாளைக்குள் விட்டார்கள். அவர்கள் விரல்களுக்கு இடையிலிருந்து தண்ணீர் குமிழி விடலாயிற்று. அது அந்தப் படையினர் அனைவரும் குடித்துத் தாகமடங்கவும், ஒலுச் செய்து கொள்ளவும் போதுமானதாய் இருந்தது. (மிஷ்காத், புகாரீ).

மழையின்மையால் மதீனா நகரமே பஞ்சத்தின் பிடியிலகப்படும் நிலையை அடைந்து விட்டிருந்தது. அப்போது வெள்ளிக்கிழமைத் தொழுகைக்குப்பின், நபிபெருமானாரை மழைக்காகப் பிரார்த்திக்கும்படி ஒருவர் கேட்டுக்கொண்டார். இரண்டு கரங்களையும் நீட்டி எம்பெருமானார் பிரார்த்தித்தார்கள். அவ்வளவுதான், உடனே மழை கடல்மடை திறந்ததுபோல் கொட்ட ஆரம்பித்துவிட்டது. மறுவெள்ளிக்கிழமை வரை மழை விடவில்லை. ஜும்ஆத் தொழுகையின் போது ஒருவர் எழுந்து நின்று, கடும் மழையால் மதீனாவிலுள்ள வீடுகளின் சுவர்கள் இடிந்துவிழ ஆரம்பித்து விட்டன என்றும், அதனால் மழை நிற்குமாறு பிரார்த்திக்குமாறும் நபிபெருமானாரிடம் கேட்டுக் கொண்டார், அவர்கள் புன்னகை

யுடன், “சுற்றிலும் மழை பெய்யட்டும், நமக்கு மேலே மட்டும் மழையில்லாமலிருக்கட்டும்” என்று பிரார்த்தித்தார்கள். உடனே, மதினா நகருக்கு மேலே மட்டும் வானம் தெளிவடைந்து மழை பெய்வது நின்று விட்டது. சுற்றுப்புறங்களில் பெய்தது (புகாரீ).

மதினாவை எதிரிகளின் தாக்குதலிலிருந்து காப்பதற்காக அதைச்சுற்றி அகழ் வெட்டப்பட்ட சமயம் நபிபெருமானார் அதிகமான பசியுடனிருப்பதைக்கண்ட ஹஜ்ரத் ஜாபிர் இப்னு அப்துல்லாஹ் அவர்கள் தங்கள் வீட்டுக்குச் சென்று, ஆட்டுக்குட்டியொன்றை அறுத்து, அதைச் சமைக்கச் சொன்னார்கள். அவர்கள் மனைவியார் ரொட்டி சுடுவதற்காக மாவு பிசைந்து கொண்டிருந்தார்கள்.

ஹஜ்ரத் ஜாபிர் அகழி தோண்டப்பட்டுக் கொண்டிருந்த இடத்துக்கு வந்து நபிபெருமானாரைத் தம் வீட்டுக்கு விருந்துண்ண வருமாறு அழைத்தார்கள். யாரையும் ஒன்றிரண்டு ஸஹாபிகளை வேண்டுமானாலும் தங்களோடு அழைத்து வரலாம் என்றும் கூறினார்கள்.

உடனே நபிபெருமான், “அகழ் தோண்டுவோரே, உங்களுக்கு ஜாபிர் விருந்து ஒன்று ஆயத்தமாக்கியுள்ளார். வாருங்கள்” என்று அறிவித்தார்கள். ஜாபிரிடம் தாங்கள் வந்து மாவு பிசையும்வரை கறி அடுப்பிலிருக்கட்டும் என்றும் சொல்லி அவர்களை முன்னால் அனுப்பிவிட்டார்கள். சுமார் ஆயிரம் பேர்களோடு பெருமானார் ஹஜ்ரத் ஜாபிரின் வீட்டுக்குச் சென்றார்கள். அத்தனை விருந்தினர் வந்துள்ளதைக் கண்ட ஜாபிரின் மனைவி கையைப் பிசையலானார். உடனே, நபிபெருமானார் உள்ளே சென்று மாவைத் தங்கள் கையால் பிசைந்தார்கள். அடுப்பிலிருந்த கறியை அகப்பையால் கிண்டினார்கள். பல பெண்களை அழைத்து அந்த மாவில் ரொட்டி சுடுமாறு கூறிவிட்டு வெளியில் வந்தார்கள். வந்த அனைவரும் நன்கு பசியடங்கும் அளவுக்குத் தேவை

யான ரொட்டியும், கறியும் கிடைத்துக் கொண்டிருந்தது. (புகாரீ.)

மாவீரரும், இஸ்லாமிய சாம்ராஜ்ஜியம் பரவத் தீரமாகப் போரிட்ட தளபதியுமான ஹஜ்ரத் காலித் இப்னு வலீத் யுத்த களத்துக்குப் போகும் போதெல்லாம் சாதாரணத் தொப்பி யொன்றை அணிந்து போவதுண்டு. அதனுள் அவர் பெரு மானாரின் முடி இரண்டொன்றை வைத்துத் தைத்திருந் திருந்தார். தாம்போரிட்டு மகத்தான வெற்றி கண்டதற்கெல் லாம் அந்தத் தொப்பியில் நபிபெருமானாரின் நினைவுச் சின்னமான முடிகள் இருந்ததுதான் காரணம் என்று அவர் பூரணமாக நம்பினார். ஸிரியாப் படைகளை எதிர்த்துக் கடும்போர் நடந்து கொண்டிருந்த சமயம் அவருடைய இந் தத் தொப்பி கீழே விழுந்து விட்டது. அதைக் கைப்பற்றுவதற் காக அவர் எதிரிகளை முரட்டுத்தனமாகத் தாக்கநேர்ந்தது. அதனால் முஸ்லிம் வீரர்களில் பலர் கொல்லப்படவும் நேர்ந் தது. கடைசியில் அவர் அந்தத் தொப்பியைக் கைப்பற்றிக் கொண்டார். இதுபற்றி முஸ்லிம் வீரர்கள் அவரைக் குறை கூறினர். ஒரு சாதாரணத் தொப்பிக்காக இப்படிப்பல உயிர் கள் போகவேண்டுமா என்று அவர்கள் வினவினர். தாம் அந்தத் தொப்பிக்காக அல்ல, அதனினுள்ளிருந்த நபிபெரு மானாரின் முடிக்காகவே அவ்விதம் செய்ய நேர்ந்தது என் றும், அது எதிரிகளின் கையில் சிக்கினால் அது நபிபெருமா னாரையே அவமதித்ததாகும் என்றும் தாம் நம்பியதாகவும் அவர் விளக்கம் கொடுத்தபின்னரே யாவரும் சமாதானமடைந் தனர்.

கைபர் கோட்டை வீழ்ந்த சமயம் அது. அப்போது ஜைனப் பிந்து ஹாரிஸ் என்ற யூதப் பெண்ணொருத்தி நபிபெரு மானாருக்கு ஆட்டின் முன்னங்கால் இறைச்சி பிரியமானது என்று கேள்விப்பட்டு அதை வாங்கிக்கறி சமைத்தாள். அதில் கொடிய விஷத்தையும் கலந்து நபிபெருமானாருக்கு அன் பளிப்பாக அனுப்பினாள். மாலையில் வந்த அந்த இறைச்சி இரவில் அவர்கள் உணவுண்ண அமர்ந்த சமயம் அவர்கள்

முன் வைக்கப்பட்டது. நபிபெருமானார் அதிலிருந்து ஒரு துண்டை எடுத்து வாயில் வைத்தவர்கள் உடனே அதைத் துப்பிவிட்டு, தங்களோடு உணவுண்டு கொண்டிருந்த ஸஹாபிகள் யாரும் அதைத் தின்னவேண்டாம் என்று உத்திரவிட்டார்கள். அந்த இறைச்சியில் விஷம் சேர்ந்திருப்பதாக அது தங்களிடம் தெரிவிப்பதாய் அவர்கள் கூறினார்கள். அதற்குச் சிறிது நேரத்துக்கெல்லாம் அதை உண்ட யஷர் இப்னு பரால் என்பார் உடலெல்லாம் நீலமானவராகக் கீழே விழுந்து இறந்து போனார். உடனே அவர்கள் அந்தப் பகுதியிலுள்ள யூதர்களை அழைத்து அவர்களில் யாரேனும் இறைச்சியில் விஷமிட்டார்களா என்று வினவினார்கள். அப்போது இதைக் கேட்டுக் கொண்டுவந்த அந்தப்பெண் முன்வந்து தன் குற்றத்தை ஒப்புக்கொண்டாள், “என் கணவன், தந்தை, சிறிய தந்தை யாவரையும் நீங்கள் கொன்று விட்டீர்கள். எனவே தான், நான் இறைச்சியில் விஷமிட்டேன். நீங்கள் உண்மை நபியாய் இல்லாவிட்டால் அதனால் மரணமாகட்டும் என்றும் எங்கள் வேத நூலில் முன்னறிவிப்புச் செய்யப்பட்ட நபியாக நீங்கள் இருந்தால் இறைவன் உங்களுக்கு இதுபற்றித் தகவல் தந்து உங்களை எச்சரித்து விடுவான் என்றும் நான் நம்பினேன்” என்று அவள் தெரிவித்தாள். அவளுக்கு மரண தண்டனை விதிக்கும்படி மற்றவர்கள் சொன்னதை நபிபெருமானார் ஏற்காமால், தங்களுக்கு விஷமிட்ட குற்றத்தை மன்னித்து விட்டார்கள். (புகாரீ).

நபிபெருமானார் ஹஜ்ரத் அபூபக்கர் ரலியல்லாஹுத் தஆலா அன்ஹு அவர்கள் உடன்வர ஹிஜ்ரத் சென்றபோது தெளர் என்ற குகையில் தங்கியிருந்த போது ஹஜ்ரத் அபூபக்கர் அவர்களைப் பாம்பு தீண்டியதும், விஷயமறிந்த பெருமானார் உடனே தங்கள் உமிழ்நீரைத் தொட்டு வைத்துத் தடவியதும், விஷம் இறங்கியதை முன்னரே பிரஸ்தாபித்துள்ளோம். (புகாரீ).

பெண்மணியொருத்தி தன் குழந்தையை அவர்களிடம் கொண்டுவந்து, “பெருமானே, என் குழந்தைக்குப் பைத்தி

யம் பிடித்து விட்டது'' என்று முறையிட்டாள். உடனே நபி பெருமானார் அந்தக் குழந்தையின் நெஞ்சைத் தடவி விட்டார்கள். உடனே பைத்தியம் தெளிந்து விட்டது. பிறகு அதற்கு என்றுமே பைத்தியம் பிடித்ததில்லை. (இன்னு அப்பாஸ் ரலியல்லாஹு அன்ஹு ரிவாயத்து).

உஹதுச் சன்டையில் கதாதா ரலியல்லாஹுத் தஆலா அன்ஹுவின் கண் ஒன்றில் அம்புதைத்து, கண்விழி வெளியே வந்து விட்டது. அதை நபிபெருமானார் மீண்டும் எடுத்துக் கண் இருக்கவேண்டிய இடத்தில் பொருத்தித் தடவிவிட்டார்கள். உடனே அவர்கண் முன்போலவே ஆகிவிட்டது.

எம்பெருமான் முஹம்மது நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்களுடைய வாழ்க்கையே ஒருமாபெரும் அற்புதமாக இருக்கும்போது, இவையாவும் சாதாரணமான அற்புதங்களாகவே ஆகிவிடுகின்றன. ஜனங்கள் சத்திய தீனுல் இஸ்லாத்தின் பக்கம் வருவதற்காக எம்பெருமானார் அற்புதங்களை நிகழ்த்த வேண்டிய அவசியமுண்டாயிற்று, எனவே, அத்தகைய சந்தர்ப்பங்களில் மட்டும் அவற்றைச் செய்தார்கள். மற்றச்சமயங்களில் மாணிடர் பின்பற்ற வேண்டிய வழிமுறையைக் கற்றுத் தருவதற்காக பொறுமையைக் கைக்கொண்டு யாவையும் சகித்துக் கொண்டார்கள்,

மக்காவில் குறைஷிக் காபிர்கள் அவர்களுக்கு உண்டாக்கிய இன்னல்களையும், அவர்கள் இஸ்லாத்தைப் போதிப்பதற்கு எதிராகச் செய்த இடையூறுகளையும் மௌனமாக ஏற்றுக்கொண்டதற்குப் பதில் அவர்கள் அல்லாஹுத் தஆலாவின் துணைக்கொண்டு தங்களுக்கு எதிர்ப்பே இல்லாமல் செய்து கொண்டிருக்கலாமல்லவா! அல்லது, தங்களை எதிர்த்தவர்கள் கால் கை முடமாகவோ, ஊமையாகவோ, செத்து மடியவோ தங்கள் அற்புதங்கள் நிகழ்த்தும் திறனைப்பயன்படுத்தியிருக்கலாமல்லவா! அகிலங்கள் அனைத்துக்கும் அருட்கொடையாளரான அண்ணல் நபி அதற்காகவெல்லாம் தங்கள் இந்த சக்தியைப் பிரயோகித்ததில்லை.

காபிர்களின் கொடுமை மிஞ்சி கடைசியில் நபி பெருமா னாரைக் கொலை செய்யவே அவர்கள் முடிவு செய்தபோது, பிறந்த நகரைவிட்டு மதினா நோக்கி நள்ளிருளில் புறப்பட்டுச் சென்ற அண்ணல் நபி எத்தனை வகையான இன்னல் களுக்கு ஆளாக நேர்ந்தது! அவர்கள் தங்கள் அற்புதம் நிகழ்த் தும் சக்தியால் மக்காவிலிருந்து மதினத்தைப் புராக்போன்ற ஒரு வாகனத்தின் உதவியால் கணப்பொழுதில் அடைந்திருக் கலாமே! இதற்கெல்லாம்—மனித கோடிக்கு வழிகாட்ட வந்த வள்ளல் நபி—தங்கள் இந்தச் சக்தியைப் பயன்படுத்தக் கன விலும் கருதியவர்களல்லர்! இதைப் பயன் படுத்தியிருப்பின் அல்லாஹ்வின் மீது அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை கொண்ட அவர்களை அவன் ஒவ்வொரு ஆபத்திலும் எப்படியெல்லாம் காப்பாற்றினான் என்பதை நாம் அறிவதெப்படி? துன்பமும் துயரமும் நிறைந்த இந்த உலகில் அத்தகைய தருணங்களில் நாமும் எம்பெருமானாரை நினைத்துப் பொறுமையுடன் நடந்து கொள்வதெப்படி? நபிபெருமானாரின் பேரப்பிள்ளை யின் புதல்வரான இமாம் ஜைனுல் ஆபிதீன் அவர்கள் வாழ்க் கையில் நடந்த சம்பவமொன்றை ஸையிது அஹ்மதுல் கபீர் ரிபாயீ ஆண்டகை அவர்கள் இவ்விதம் தெரிவிக்கிறார்கள்:

பெருமானார் வழித்தோன்றல்கள் அல்லாஹ்விடம் முறையிட்டுத் துயரை மாற்றிக்கொள்ளவும் பல அற்புதங்களை நடத்தவும் சக்தி பெற்றிருந்தும் கூட அவற்றில் மனம் செலுத் தாது அல்லாஹ்வின் புறத்தால் நிகழும் காரியங்களுக்குத் தலைசாய்த்தார்கள். இமாம் ஜைனுல் ஆபிதீன் ரலியல்லா ஹுத் தஆலா அன்ஹு அவர்களை உமைய்யாக் கலீபா அப்துல் மலிக் இப்னு மர்வான் கை கால்களில் தடித்த விலங்கு களை மாட்டி, மதினாவிலிருந்து வேற்றிடத்துக்கு அனுப்பி வைத்தார். இந்த நிலையில் அவர்களைக் கண்ட ஸுஹ்ரி ரலியல்லாஹுத் தஆலா அன்ஹு கோவென்று அழுதவர் களாக, “பெருமானாரின் வழித்தோன்றலே, உங்களுக்குப் பதிலாக என்னைக் கைது செய்துகொண்டு போகச் சொல் லுங்கள்” என்றார்கள். இதுகேட்ட ஜைனுல் ஆபிதீன் ரலி யல்லாஹுத் தஆலா அன்ஹு அவர்கள், “இது என்னைத்

துயரமடைய வைக்கிறது என்றா நினைத்தீர்கள்? நான் நினைத்தால் இந்த நிலையை ஒரு நொடியில் மாற்றிக் கொள்ள முடியும். ஆனால், இந்நிலை மனுமையில் அல்லாஹ்வைப் பற்றிய சிந்தனைகளை உண்டாக்குகிறது. அதனாலேயே இதற்கு உட்பட்டவனாகப் போகிறேன்'' என்று கூறிக்கொண்டே, கையிலும், காலிலும் பூட்டப்பட்டிருந்த விலங்குகளையெல்லாம் கழற்றி விட்டார்கள். இப்படி கழற்றிக் காட்டிவிட்டு அவற்றை மீண்டும் முன்பிருந்தது போலத் தாங்களே தங்கள் கைகளிலும், கால்களிலும் மாட்டிக் கொண்டார்கள். இதைப் பார்த்த பிறகுதான் ஸுஹ்ரி அவர்களுக்கு உண்மை விளங்கலாயிற்று''.★

தங்களுக்குச் சோதனைகள் வந்தால் அதற்கு உட்பட எம்பெருமானார் என்றுமே தயங்கியதில்லை. இவ்வுலக வாழ்க்கையை மட்டும் அவர்கள் ஒரு சிறிது விரும்பியிருப்பின் அவை குவிந்து கொண்டிருக்கும். ''என் இறைவன் மக்காவிலுள்ள மலைகள் யாவையும் தங்கமாகவும், வெள்ளி யாகவும் மாற்றி எனக்களித்தான். அப்போது நான், ''என் இறைவனே, எனக்கு இவை தேவையில்லை. ஒருநாள் வயிறு நிறைய உண்டு உனக்கு நன்றி செலுத்துவதும், ஒரு நாள் பசித்திருந்து உன்னிடம் கெஞ்சிப் பிரார்த்திப்பதும் தான் எனக்கு உவப்பானவை'' என்றேன். அப்போது ஜிப்ரயீல் அலைஹிஸ் ஸலாம் என்னை நோக்கி, ''திடமான சொற்களைக் கொண்டு அல்லாஹு தஆலா உங்களை உறுதிப்படுத்திவிட்டான்'' என்று கூறினார்கள்—இவ்விதம் நபி பெருமானார் தெரிவித்துள்ள விபரம் அபூ உமாத்துல் பாஹ்லி என்பவர்களால் அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. இதைத்தான் இமாம் பூஸிரி ரஹ்மத் துல்லாஹி அலைஹி.

வ ரா வதத்ஹுல் ஜிபாலுஷ் ஷும்மு யின் தஹபின்
அந் நப்ஸீஹி பஅராஹா அய்யமா ஷமயீ

★ஹிகமுர் ரிபாயீ.

[உயரிய பொன்மலைகள் (தங்களை ஏற்குமாறு) அவர்களிடம் வேண்டியும், அவற்றைத் திரும்பியும் பாராத அவர்கள் மனத்திட்பம்தான் என்னே!] என்று தங்கள் புர்தா ஷரீபில் வியந்து பேசியுள்ளார்கள்.

“நிச்சயமாக. ஜனங்கள் யாவரிலும் ரஸூல்மார்களாகிய நாங்களே அதிகமாகச் சோதிக்கப்படுகிறோம்” என்று பெருமானார் அருளியுள்ளார்கள். “ஒவ்வொருவரும் அவரவருடைய மெய்யுறுதிக்குத் தக்கபடி சோதனை செய்யப்படுகின்றனர். ஒரு ரஸூல் சோதனை செய்யப்படுவது ஒரு நபி சோதனை செய்யப்படுவதைவிட அதிகமாகும்: ஒரு நபி உள்ளாகும் சோதனைகளோ, ஓர் அப்தால் உள்ளாக்கப்படும் சோதனைகளைவிட அதிகம்: ஓர் அப்தால் சோதனைகளுக்குள்ளாவதோ ஓர் ஒலி உட்படும்சோதனைகளைவிட அதிகமாகும்.”★

“உம் ரப்பு உமக்குத் தரும் ரிஜ்க் அவற்றைவிடச் சிறந்தது; அதிகம் நிரந்தரமானது” (அத் 20 ஆயத் 31) என்ற தன்வார்த்தைகளின் மூலம் அல்லாஹ் தன் ரஸூலுக்கு அவர்களுடைய நிகழ்கால நிலைமையை மதித்து, தன் அருட்கொடைகளைக் கண்டு திருப்தியுறும்படி எச்சரிக்கை விடுக்கிறான். இதே உத்தரவை இன்னும் தெளிவாக்க வேண்டுமெனின், “உமக்கு நாம் தந்த நல்லவையும், நுபுவ்வத்தும், ஞானமும், திருப்தியும், பொறுமையும், மார்க்க சாம்ராஜ்ஜியமும், மார்க்க கத்துக்காகப் போராடுதலும்—இவை யாவும் மற்றோர்க்கு கொடுத்துள்ளவைகளைவிடச் சிறந்தவை; மதிப்பு மிக்கவை” என்பதே இதன் தாற்பரியமாகும்”★

இது சம்பந்தமாக எத்தனையோ சம்பவங்களை குறிப்பிட்டு அவற்றில் பெருமானார் தங்கள் அற்புதம் நிகழ்த்தும் ஆற்றலைப் பிரயோகிக்காததைச் சுட்டிக் காட்டலாம். எனினும், அவர்களே தங்கள் வாழ்க்கையிலே மாபெரும் ஆபத்

★ ஹஜ்ரத் கௌதுல் அஃலமின் ‘புதாஹுல் கைப்’

★ ஹஜ்ரத் கௌதுல் அஃலமின் ‘புதாஹுல் கைப்’

தாகக் கருதிய ஒன்றை மட்டும் இங்கே குறிப்பிடலாம். 'உஹது'ப் போர்க்களத்தில் நபிபெருமானார்மீது அம்புகள் பாய்ந்து, அவர்கள் கீழே விழுந்து, அவர்கள் உயிருக்கே பேராபத்து உண்டாயிற்று, இதைக் குறிப்பிட்டு, அன்னை ஆயிஷா ஸித்தீகா அதைவிடப் பேராபத்தான சம்பவம் ஏதும் அவர்கள் வாழ்க்கையில் நிகழ்ந்ததுண்டா என்று பெருமானா ரிடம் வினவினார்கள். 'ஆமாம்' என்றார்கள் பெருமானார். அவர்கள் தொடர்ந்து சொன்னார்கள்: "நான் நபிப்பட்டம் பெற்ற ஆறாவது ஆண்டில் இது நடந்தது, என் போதனை களை மக்காவாசிகள் புறக்கணித்து என்னை எதிர்த்துக் கொண்டிருந்தனர். எனவே (மக்காவுக்கு ஐம்பது மைலுக்கு அப்பாலுள்ள) தாயிப் என்னும் ஊரிலாவது சென்று பிரசாரம் செய்யலாம் என்று அந்த ஊரின் தலைவரிடம் அனுமதி கேட் டிருந்தேன். அவர் அனுமதியளிக்கவே நான் அங்கே சென் றேன். அவரோ முரடர்களை ஏவிவிட்டு என்னைத் துன் புறுத்த ஏற்பாடு செய்துவிட்டார். நான் என் பிரசாரத்தை ஆரம்பித்ததும் அந்த முரடர்கள் என்னைத் தாக்கலாயினர். கல்லாலுமடித்தனர். என் உடல் முழுவதும் காயமாகி நான் பிரக்ஞையற்றுக் கீழே விழுந்து விட்டேன். என் தோழரான கர்னு தஆலிப் என்னைத் தம் தோள்மீது போட்டுச் சுமந்தவ ராகச் சில மைல் தூரம் நடந்து வந்து, ஒரு மரத்தடியில் கிடத் தினார். அவர் எனக்குத் தண்ணீர் கொண்டுவருவதற்காக மீண்டும் அவ்வுருக்குச் சென்றார். ஆனால் யாரும் தண்ணீர் தர மறுத்துவிட்டனர். அவர் வெறுங்கையுடன் திரும்பினார்.

"இதற்குள் நான் சுயஉணர்வு பெற்றுவிட்டேன். நான் என் கையை வாளின்பக்கம் உயர்த்தியவனாய், 'சர்வசக்த னான ரஷிகா, ஜனங்களிடம் நீ உன் செய்தியைத் தெரினிக் கச் சொன்னாய். ஆனால் அவர்களோ நான் சொல்வதைக் கேட்கிறார்களில்லை. அதற்கு என்னிடம் ஏதோ குறை யிருக்கவேண்டும்; என் பலஹீனம் அதற்குக் காரணமாய் இருக்கலாம். கருணையாளான அல்லாஹ்வே, என் இத யத்துக்குத் திடத்தையும், என் குரலுக்குப் பலத்தையும் அளித்தருள்!' என்று பிரார்த்தித்தேன்.

அச்சமயம் மேலே என்மீது திழலிட்டிருந்த மேகத்தை நோக்கினேன். அதில் ஜிப்ராயில் இருந்தார். “உங்கள் சமூகத்தார் உங்களை நடத்திய விதத்தையும், உங்களுக்குத் தந்த மரியாதையையும் அல்லாஹ் நோட்டமிட்டுக்கொண்டான். அவர்கள் விஷயத்தில் நீங்கள் விரும்புவதை நிறைவேற்றிக்கொள்ளலாம். மலைகளின் [பொறுப்பை ஏற்றுள்ள அமரர் அவன் உத்தரவுப்படி இதோ வந்து நிற்கிறார்” என்று ஜிப்ராயில் கூறினார். பின்னர் மலைகளின் பொறுப்புக்காரனான அமரரும் எனக்கு ஸலாம் சொல்லிவிட்டு, “முஹம்மதே, நீங்கள் விரும்பினால் (இப்போதே) இங்கே இருக்கும் அக்ஷபைன் என்ற பெருங் குன்றுகளை அசைத்தெடுத்துத் தாயிப் நகர்மீது வீசிவிடுகிறேன்” என்றார். நான் பீதியுடன் இரைந்து பேசினேன். ‘வேண்டாம், வேண்டாம், என் இறைவனால் அண்டங்களுக்கெல்லாம் அருட்கொடையாக அனுப்பப்பட்டவன் நான்; அவர்களுக்கு எந்தத் தீங்கும் நேர்வதை நான் விரும்பவில்லை. நான் சொல்லும் செய்தியை அவர்கள் ஏற்காவிடினும், அவர்களுடைய முதுகத் தண்டிலிருப்போர் (சந்ததியார்) அல்லாஹ்வை மட்டும் வணங்கி, அவனுக்கு எதையும் இணைவையாமலிருப்பார்கள் என்று நான் ஆதரவு வைத்துள்ளேன் என்று கூறி அந்த அமரரை அனுப்பினேன். ★ தாயிபுக்கு இவ்விதம் ஏற்பட விருந்த விபத்துத்தான் என் வாழ்க்கையிலேயே—உஹதுப் போர்க்களத்தில் உண்டானதையும் விடப்—பேராபத்தான சம்பவம்” (புகாரீயை அடிப்படையாகக் கொண்டது.)

★தாயிப் நகர்வாசிகள் எம்பெருமானாருக்கு இழைத்த அரக்கத்தனமான கொடுமைகளிடையிலும் அவர்கள் காட்டிய மாபெரும் பொறுமையைப்பற்றி மௌலானா லிகா அலீ என்ற பெரியார் தரும் விளக்கம் ரசமானதாகும். எமது நண்பர் ஜனாப் இ. ஐ. முஹியித்தீன் அவர்கள் இந்தப் பெரியார் டாக்காவில் (1966-ல்) நிகழ்த்திய சொற்பொழிவிலிருந்து இந்தப் பகுதியை நமக்கு உதவியுள்ளார். பெருமானார் லிகா அலீ சொல்கிறார்: ‘(தாயிபில்) அத்துணை கொடுமைகளிடையிலும் பெருமானார் நம் கற்பனைகளைக்கெல்லாம் அப்

இதைச் சற்று சிந்தித்தால் 'ரஹ்மத்துன் லில் ஆலம்' னான' அவர்கள் தங்கள் சொந்தத் துயர்கள், உயிர் ஆபத்துகள் எதிலும் மானிடர் என்ற முறையில் தங்களுக்குள்ள சக்திகளையும் அல்லாஹ்வின் வழிகாட்டுதலையுமே நாடினார்கள். அற்புதம் நிகழ்த்துவது போன்ற நடைமுறைகளைக் கையாள விரும்பவில்லை என்பது தெளிவாகும்.

பாற்பட்ட நிதானத்துடன் நடந்துகொண்ட காரணம் யாது? "கருணை நிறைந்த—பொறுப்புணர்ச்சியுடன் கூடிய மாபெரும் காரணம் ஒன்று" உண்டுதான். திருகுர்ஆன் அன்கபூத் என்ற அத்தியாயத்தில் நாற்பதாம் வசனத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ள கருத்து முழுவதையும்—அது ரத்தினச் சுருக்கமாக வருணிக்கும் மிகப் பயங்கரமான காட்சிகள் அத்தனையையும் நபிபெருமானார் மாண்புமிக்க தங்கள் தீர்க்க திருஷ்டியில் கண்டார்கள். நூஹு நபி (அலை) அவர்கள் மனம் நொந்ததால் அவர்கள் கூட்டத்தார் வெள்ளப் பிரளயத்தால் அழிக்கப்பட்ட காட்சி, மூஸா நபி (அலை) அவர்கள் மனத்துயர் காரணமாக பிர்அவ்ன் கூட்டத்தார் நீல நதியால் விழுங்கப்பட்ட பரிதாபக் காட்சி, ஹுத் நபி (அலை) அவர்கள் கொடுத்த சாபத்தால் ஆது கூட்டத்தார் புயல் காற்றால் பலிகொள்ளப்பட்ட காட்சி, லூத் நபி (அலை) அவர்களுடைய வெந்துயர் அவர்கள் கூட்டத்தார் மீது மண்மாரி பெய்யச் செய்து, அவர்களை நிர்மூலமாக்கிய காட்சி, ஸாலிஹ் நபி (அலை) அவர்களுடைய சாபம் சூழது கூட்டத்தாரைப் பூமி விழுங்க வைத்த காட்சி—இத்தனையும் வரிசையாக நபிபெருமானார் கண்முன்வந்து நின்றன. இவ்விதம் அழிவுண்டு இம்மை, மறுமை இரண்டிலும் நஷ்டவாளிகளான அந்தத் துரதிஷ்டம் பிடித்த மக்கள் கூட்டத்துக்காகக் கருணை வள்ளல் கண்ணீரும் உகுத்தார்கள். (ஆனால் இதை அறியமாட்டாத விரிவிலா அறிவினாரான தாயிப் மக்களோ தங்கள் கொடுமைகளைத் தாங்க முடியாமல்தான் அவர்கள் இப்படிக்கண்ணீர் வடிக்கிறார்கள்: 'அவர்களை நம் மனங்கொள்ளுமளவுக்குத் தண்டித்துவிட்டோம். என்றே திருப்தியடைந்த

வகைப தத்ஊ இலத்துன்யா ளருரது மன்
லெள லாஹு லம் துக்ரஜித் துன்யா மினல்
அதமி

[அவர்கள் இன்றேல், இப்பிரபஞ்சமே சிருஷ்டி
கப்பபட்டிருக்காது என்றுள்ள நிலையில்
அவர்களுக்கு உண்டாகும் தேவைகள்
அவர்களை இம்மைபின் பக்கல் ஈர்ப்பது
எங்ஙனம்?]

— இமாம் பூஸிரியின் புர்தா ஷரீப்

னர்.) அந்த நபிமார்களைப்போல் தாங்களும் மனம் நொந்து
அதனால் மனித இனத்துக்கே காரணமுண்டாகிவிடக் கூடாது
என்று பெருமானார் அஞ்சினார்கள். ஏனெனில், சிருஷ்டி
களில் சிரேஷ்டரும் அவை உண்டாக்கப்பட மூலகாரணமாக
அமைந்தவர்களுமான நபிபெருமானாரின் திருவுடலமைப்புக்
கும், பஞ்சபூதங்களின் இயக்கத்துக்கும் நெருங்கிய தொடர்
பிருந்ததை அவர்கள் உணர்ந்திருந்தார்கள். அதன் காரண
மாக அவர்கள் நிதானமிழந்து கொதிப்படைந்தால், அவர்
களுடைய இரத்த ஓட்டத்திலுண்டாகும் குடு சப்த சமுத்திரங்
களையுமே பொங்கவைத்து உலகை ஹதம் செய்துவிடும்
சக்தியுடையதாய் இருந்தது. வெங்கதந்தால் அவர்களுடைய
நாடித்துடிப்பில் சற்றே நிதானம் தவறிவிடினும் இம்மண்ணு
லகே அதிர்ந்து தலைபுரண்டுபோகும். அவர்களுடைய
அகண்ட இதயத்திலே வேதனை படர்ந்திருக்குமாயின் கிர
ஹங்களின் இயக்கங்களிலேயே குழப்பமுண்டாகி ஒன்றோடு
ஒன்று மோதிப் பிரபஞ்சமே யுகமுடிவைக் கண்டுவிடும்.
எனவேதான், அகிலங்களுக்கெல்லாம் அருட்கொடையாக
அனுப்பப்பட்ட அண்ணல் நபி கருணை நிறைந்த பொறுப்
புணர்வுடன் தங்கள் நிதானம் தவறாத நிலையில் நின்றார்
கள். அத்துடன் “ரஹ்மான், இந்த ஜனங்கள் யாது செய்
கிறார்கள் என்பதை முற்றுமே அறியாதவர்கள். எனவே,
இவர்களை மன்னித்து, இவர்களுக்கு நேர்வழிகாட்டு!”
என்று பிரார்த்திக்கவும் செய்தார்கள்.

கலையணி மொழியினாலும்,
கதிரணி வாளினாலும்,
நிலையணி புதுமையாலும்,
நெஞ்சணிந்(து) அறிவு வாய்மைத்
தலையணிந் (து) அரசர் தாழ்ந்து
தகை கொளவியற்றும் வள்ளல்
சிலையணி பொற்றோள் வேந்தர்
சிலர்க்கு(கு) உயர் நிருபம் விட்டார்.

—புலவர் நாயகம் அவர்களின்
'புத்தூஹுஷ் ஷாம்'

இஸ்லாம் உலக மதம், உலகம் எங்கணும் அதைப்பரப்பி
யாக வேண்டும் என்று பாடுபட்டவர்கள் எம்பெருமானார்
அவர்கள் ஆவார்கள். இதற்கான இலகு மார்க்கமாகவே
அரசர்கள் பலருக்கும் நிருபங்கள் தீட்டினார்கள். அக்காலை
யில் பிரபலமாக விளங்கிய மன்னர்கள் அனைவரிடமும்
அவர்கள் தூதுவர்களை அனுப்பி வைத்தார்கள். எம்பெரு
மானார் இஸ்லாம் உலக மதம் என்பதை இவ்விதம் எண்பித்
தார்கள். அத்துடன் காரணபுருஷரான அவர்களின் கடிதங்
களும் அவர்களுடைய காரணங்களாகவே திகழ்கின்றன.

ஒருநாட்டின் மன்னன் இஸ்லாமானால் அவன் நாட்டி
னரில் பெரும்பாலோரும் முஸ்லிம்களாகி விடுவார்கள்.
எனவே, எம்பெருமானாரின் நிருபங்கள் அவர்கள் இஸ்லாத்
தைப் பரப்பியதில் மிக முக்கியமான ஓர் இடத்தைப் பெற்
றுள்ளன.

ஹிஜ்ரீ ஏழில் ஹுதைய்யா ஒப்பந்தம் முடிவடைந்த
பின் ஸிரியா; பாரஸீகம், எகிப்து, அபிஸ்ஸீனியா முதலிய
நாடுகளின் நாயகர்களுக்கு நிருபங்கள் எழுதி அவற்றைத்
தங்கள் தோழர்களில் சிறந்த தூதுவர்கள் சிலர் மூலம் அனுப்பி

வைத்தார்கள். அரபுநாட்டின் பல்வேறு ஆட்சியாளர்களுக்கும் கூட இவ்விதம் நிருபங்கள் அனுப்பப்பட்டன. அவற்றுள் எமன் அரசர் முன்சார் என்பவருக்கு எழுதப்பட்டதும் ஒன்று. கஸ்ஸான் அரசனான ஷர்ஜீலுக்கு எழுதப்பட்ட கடிதத்தைக் கொண்டுசென்ற தூதரான ஹாரிஸ் பின் உமையே அவன் கொன்றதும் இவ்விதம் சர்வதேச சம்பிரதாயத்தை மீறிய மன்னன்மீது பெருமானார் படையெடுக்கச் செய்ததும் சரித்திரமறிந்த உண்மை.

இதில் இன்னொரு விசேஷம் என்னவென்றால் இந்தக் கடிதங்களை ஆதாரப்பூர்வமான ஹதீஸ் கிரந்தங்கள் தந்துள்ளன. இவற்றின் ஆதாரப்பூர்வமான தன்மை எத்தகையது என்பது இவற்றைத் தொகுப்பதில் இமாம் புகாரீ, முஸ்லிம் போன்ற மகான்கள் எடுத்துக்கொண்ட பேணுதலை அறிந்திருப்பவர்களே உணரமுடியும். மற்றவர்கள் இந்தத் தொகுப்புக்களிலும் போலிகள் புகுந்திருக்கலாமோ என்று ஒரு சில விபரங்களைக்கண்டு ஐயப்பட நேரலாம். அத்தகையவர்களின் கண்களைத் திறக்கும்படியான சம்பவங்களும் இப்போது நிகழ்ந்துள்ளன.

எம்பெருமானார் இந்த மன்னர்களுக்கு எழுதிய கடிதங்களின் வாசகத்தையும், அவற்றைக்கொண்டு சென்ற ஸஹாபிகளின் பெயர்களையும் இந்த ஹதீஸ் கிரந்தங்களின் பார்க்கிறோம். அவை கொண்டுபோகப்பட்ட இடங்களில் அவற்றுக்குத் தரப்பட்ட மரியாதையையோ, அவமதிப்பையோ பற்றிய விவரங்களையும் காண்கிறோம். எகிப்து மன்னர் மகீகிஸ் தமக்கு இவ்விதம் சத்திய சன்மார்க்கத்தின் குரலாக வந்த நிருபத்தைப் பயபக்தியுடன் ஏற்று, அதைக்கொண்டு சென்றவருக்கு மரியாதைகள் செய்து, தமது கஜானாவில் அந்த நிருபத்தைப் பத்திரப்படுத்தினார் என்று இந்த ஆதாரப்பூர்வமான ஹதீஸ் கிரந்தங்களில் விபரமுள்ளது. 'மவாஹிபெ—லதுன்யா'வுக்கு விரிவுரை எழுதியுள்ள ஜுர்கானி அவர்கள் அது பாதுகாக்கப்பட்ட விதம்பற்றி நிறைய விபரம் தந்துள்ளார்கள். அந்தக் கடிதத்தைக் கொண்டு சென்றவர்

பெயர் ஹதீப் இப்னு அலி பலாஅத். அவர் மகீகிஸிடம் நபி பெருமானாரின் அவதாரம்பற்றி விவரித்தார். இன்னொரு நபி—கடைசி நபி—தோன்றுவார்கள் என்ற ஈஸா அலைஹிஸ் ஸலாத்தின் முன்னறிவிப்பின்படி பிறந்தவர்கள் முஹம்மது ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் என்றும், ஈஸா நபியை ஏற்கவேண்டியது யூதர்களின் கடமையாக இருந்தது போல, இப்போது நபிபெருமானாரை ஏற்பது கிறிஸ்தவர்களுடைய கடமையுமாகும் என்றும் ஹதீப் போதனை செய்தார். மகீ கிஸ் நபிபெருமானாரின் கடிதத்தைப் படித்துப் பார்த்தார். உடனே அவர் நபிபெருமானார் கட்டளையிட்டுள்ள எதுவும் அனுஷ்டிக்க வேண்டியதுதான் என்றும் அவர்கள் விலக்கச் சொல்லியுள்ள எதுவும் விரும்பத்தக்கதல்லதான் என்றும் திருப்தியுடன் பதிலளித்தார். அந்தத் தூதருக்கு விஷேச மரியாதைகள் செய்தார்.

மகீகிஸுக்கு எழுதப்பட்ட இந்தக் கடிதம் அவரால் பாது காப்பாக வைக்கப்பட்ட விபரம் ஐந்து ஆதாரப் பூர்வமான கிரந்தங்களிலுமே தரப்பட்டுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இந்தக் கடிதத்தைத்தான் கி. பி. 1858-ல் பிரெஞ்சுப் பிர யாணிகள் சிலர் மேற்கு எகிப்திலுள்ள கன்யாமடம் ஒன்றில் கண்டெடுத்தனர். அங்கிருந்து அது அப்போது கான்ஸ் டாண்டிநோபிளில் ஆட்சியிலிருந்த உதுமானிய துருக்கிக் கலீபாவிடம் அனுப்பிவைக்கப்பட்டது. இந்தக் கடிதத்தை ஹதீஸ் கிரந்தங்களில் காணப்படும் பிரஸ்தாபக் கடிதத்தின் வாசகத்தோடு ஒப்பிட்டுப்பார்த்து, இரண்டும் ஒன்றாக இருப் பதையும், இரண்டுக்குமிடையில் ஓர் எழுத்துக்கூட வித்தியாச மில்லாதிருப்பதையும் டாக்டர் பி. பேட்ஜர் என்ற அறிஞர் நிரூபித்துள்ளார். இதிலிருந்து இந்த ஹதீஸ் கிரந்தங்களின் சந்தேகத்துக்கு இடமற்ற ஆதாரப்பூர்வமான தன்மைக்கே சமீப கால அத்தாட்சி கிடைத்துவிட்டதன்றோ!

அந்தக் கடிதத்தின் வாசகம் வருமாறு; “அளவற்ற அருளாளனும், நிகரற்ற அன்புடையோனுமான அல்லாஹ்

சில-7

வின் திருநாமத்தால் ஆரம்பிக்கிறேன். அல்லாஹ்வின் அடியாரும், தூதருமான முஹம்மது கிப்தியர்களின் தலைவர் மகீகிஸுக்கு எழுதும் திருபமாவது; சத்தியமான வழிகாட்டுதலை ஏற்றோர்க்கு சாந்தியுண்டாவதாக! இதற்குப்பின், உங்களை இஸ்லாத்தைத் தழுவுமாறு அழைக்கிறேன். நீங்கள் முஸ்லிம் ஆகுங்கள்; சாபல்யம் பெறுவீர்கள். அல்லாஹ் உங்களுக்கு இரண்டு மடங்கு சன்மானமளிப்பான். ஆனால் நீங்கள் அவ்விதம் செய்யாவிடினோ கிப்தியர்களின் பாவம் உங்களைச்சாரும். “வேத நூலையுடையவர்களே, நமக்கும் உங்களுக்கும் பொதுவான, தெளிவான ஒரு விஷயத்தின் பக்கம் வாருங்கள். அதாவது; அல்லாஹ்வையன்றி வேறு எதையும் வணங்கமாட்டோம், வேறு எந்தத் தெய்வத்தையும் அவனுக்கு இணை வைக்கமாட்டோம். அல்லாஹ்வையன்றி வேறு யாரையும் நம் இறைவனாக ஏற்கமாட்டோம் என்ற விஸ்வாசமுடையவர்கள்” ஆகுங்கள். இதைப் புறக்கணித்தால் ‘நாங்கள் முஸ்லிம்கள் என்பதற்கு நீங்கள் சாட்சியமா வீர்களாக’ என்று கூறிவிடுங்கள்” ★

இந்த வாசகத்தின் அடியில் நபிபெருமானாரின் பெயர் முத்திரை குத்தப்பட்டுள்ளது. இதே வாசக அமைப்பில்தான் மற்ற மன்னர்களுக்கும் திருபங்கள் எழுதப்பட்டுள்ளன. எமன் நாட்டு மன்னர் முன்ஜார் என்பவருக்கு எழுதப்பட்ட கடிதமும் பாதுகாத்து வைக்கப்பட்டு இப்போதும் திமிஷ்கிலுள்ள ஐயூபி வமிசத் தலைவரிடம் இருந்துவருகிறது.

ரோம சாம்ராஜ்யத்தின் சக்கரவர்த்தியான ஹெராக்லி யஸுக்கு நபிபெருமானார் எழுதிய லிகிதத்தை தஹ்யா கல்பி என்ற சஹாபி எடுத்துச் சென்றார். அவர் அதைப் பஸராவில் சக்கரவர்த்தியின் அமீராக இருந்தவரிடம் சமர்ப்பித்தார். அச்சமயம் சக்கரவர்த்தி ஜெருஸலத்தில் தங்கியிருந்தார். எனவே, அவர் தஹ்யா கல்பியை அந்த திருபத்துடன்

★இந்த லிகிதத்திலுள்ள கடைசி வாக்கியம் திருகுர்ஆன் 3: 64-ஆம் வசனமாகும்.

ஹெராகிளியஸிடமே செல்லுமாறு அனுப்பி வைத்தார். சக்கரவர்த்தி ஹெராகிளியஸ் தமது சாம்ராஜ்யத்தின் தலையாய குருமார்களும், ஆஸ்தானத்தாரும் இருந்த சபையில் அந்த நிருபத்தைப் படிக்கச் சொன்னார். அது படித்துச் சொல்லப்பட்டதும் “நாம் அன்னவரும் இந்த மார்க்கத்தை ஏற்கலாமல்லவா!” என்று சபையினரை வினவினார். அங்கிருந்த குருமார்களும், குறுநில மன்னர்களும் சக்கரவர்த்தியின் யோசனையைக் கடுமையாக எதிர்க்கவே, தமது ஆட்சிக்கே அதனால் ஆபத்து வந்துவிடுமோ என்று அஞ்சிய அவர் தமது முதாதையர் மதத்தில் கொண்டுள்ள விஸ்வாசத்தைச் சோதிக்கவே தாம் அவ்வாறு கூறியதாகத் தெரிவித்து மழுப்பி விட்டார்; மன்னர் மகீகிஸுக்கு எழுதிய கடிதத்திலுள்ளது அதே வாசகம் தான் இதிலும் இருந்ததாயினும், முந்தியது, “கிப்தியர்களின் தலைவர் மகீகிஸுக்கு” என்றும் பிந்தியது, “ரோம சாம்ராஜ்யத்தின் தலைவர் ஹெராகிளியஸுக்கு” என்றும் விளிக்கப்பட்டிருந்தன.

பாரஸீக சாம்ராஜ்யத்தின் மன்னனான சாஸ்ரோஸ் பர்வேஸுக்கும் இதுபோன்ற லிகிதம் எழுதப்பட்டது உண்மை. ஆனால், அவன் இது தன் சபையில் வைத்துப் படிக்கப்பட்டதும், இவ்வளவு துணிச்சலாக ஒருவர் தமக்குக் கடிதம் எழுதுவதாவது என்று கோபம் கொண்டவனாக அந்தக் கடிதத்தைப் பிடுங்கி, அதைக் கொண்டுபோன தூதுவர் முன்னிலையிலேயே தன் கையிலிருந்த கத்தியால் குத்திக்கிழித்து விட்டான்.

இந்தச் செய்தியைக் கேள்வியுற்ற நபிபெருமானார் அந்த சாம்ராஜ்யத்தின் அழிவுநாள் நெருங்கிவிட்டது என்று தெரிவித்தார்கள்.

இதற்குச் சில நாட்களுக்கெல்லாம் பாரஸீக சக்கரவர்த்தி சாஸ்ரோஸ் நபிபெருமானாரிடம் பதிலுக்குத் தூதுவர்களை அனுப்பினான். எந்தப் படை பலமுமில்லாத ஒரு சாதாரண மனிதர் இப்படித் தமக்கு நிருபம் எழுதியபடியால் அவர்

உடனே பாரஸீக மதத்தைத் தழுவவேண்டும் என்றும் பாரஸீக அவையில் வந்து சரண்புகவேண்டுமென்றும் அவன் உத்தரவு அனுப்பியிருந்தான். இன்றேல் தன்னுடைய லக்ஷக்கணக்கிலான படைகளை அரேபியாமீது திருப்பிவிட அவன் எண்ணினான்.

இந்தச் செய்தியைக் கொணர்ந்த தூதுவர்கள் ஒருநாள் மாலையில் மதீனாவை அடைந்தனர். உடனே இதை நபி பெருமானாரிடம் தெரிவித்தனர். இதை அமைதியோடு கேட்ட பெருமானார் தங்கள் பதிலுக்காக மறுநாள் காலை வரை காத்திருக்கும்படி அந்தத் தூதுவர்களிடம் கூறினார்கள்.

மறுநாள் காலையில் அந்தத் தூதுவர்கள் அவர்கள் முன் வந்து தங்களுக்குப் பதில் தருமாறு கேட்டார்கள். அவர்கள் கொணர்ந்த செய்தியைத் தாங்கள் அல்லாஹ்விடம் தெரிவித்ததாகவும் அன்று இரவில் சக்கரவர்த்தி சாஸ்ரோஸ் தமது புத்திரனாலேயே குத்திக்கொல்லப்பட்டான் என்று அல்லாஹ் தமக்குத் தெரிவித்துள்ளதாகவும் முஹம்மது நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வ ஸல்லம் அவர்கள் தெரிவித்தபோது அந்தத் தூதர்கள் நடுநடுங்கிப் பேர்யினர். ஆயிரக்கணக்கான மைல்களுக்கு அப்பாலுள்ள தமது சக்கரவர்த்தியின் கதியைப் பற்றி நபிபெருமானார் தெரிவித்த செய்தி அவர்களை நிலைகுலைய வைத்துவிட்டது. பின்னர் அது உண்மை என்றும் தெரிய வந்தது.

எம்பெருமானாரின் காரணங்களில் ஒன்றாக இதைக் கொள்ள இன்னொரு முகாந்திரமுண்டு. அதாவது, நபி பெருமானாரின் கடிதம் தன் சபையில் படிக்கப்பட்டபோது அதைத் தன் கையிலிருந்த கத்தியால் அவன் குத்திக் கிழித்தானல்லவா. அதே கத்தியால் தான் அவன் மகன் அவனையும் குத்திக் கிழித்துக் கொலை செய்துவிட்டான்!

எம்பெருமானார் இவ்விதம் எழுதிய திருபங்களே அடுத்து உண்டான இஸ்லாமிய சாம்ராஜ்யத்துக்கு அடிக்கோலின என்றாலும் மிகையல்ல. ஏனெனில், அவர்கள் காலமாகிச் சில ஆண்டுகளுக்கெல்லாம் பாரஸீக மதத்தைத் தழுவுமாறு விரட்டிய மன்னனின் அரண்மனைமீது இஸ்லாமியக் கொடி உயர்த்தப்பட்டது. ரோம சாம்ராஜ்யம் சரிந்து அதன் பிடியிலிருந்த நாடுகள் இஸ்லாமிய சாம்ராஜ்யத்தின் பகுதிகளாயின. எகிப்தும் அப்படியே. எனவே எம்பெருமானாரின் இஸ்லாமியப் பிரசாரத்தில் இந்தக் கடிதங்களுக்கும் முக்கியத்துவமுண்டு என்பது தெளிவாகிறதல்லவா!

நற்குண நாயகர்

அறிவினில் குணத்தினில் எவர்க்கும் அன்பினில்
பொறுமையின் நன்னெறிப் புகலில் செய்கையில்
திறன் முஹம்மதி னொடு உவமை செப்புதற்(கு)
உறுபவர் எவரும் இவ்வுலகில் இல்லையால்!

— உமருப் புலவரின் சீறா

எம்பெருமான் முஹம்மது நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்களுடைய வாழ்க்கை சகலவகையிலுமே அற்புதமானதாக அமைந்திருந்தது. உற்றாரால் போற்றப் பட்ட அனாதைச் சிறுவராகவோ, கண்டிப்பான நாணயத்துடன் நடந்துக்கொண்ட வர்த்தகராகவோ, தனிமையில் அமர்ந்து இறை தியானத்திலீடுபட்டிருந்த மெய்நிலைகண்ட ஞானியாகவோ, அன்னை கதீஜாவின் கருத்துக்கிசைந்த கணவராகவோ, திருமறைச் செய்தியை ஏற்றளித்த திருத் தூதராகவோ, தாங்கள் பிறந்த மண்ணிலேயே துன்புறுத்தப் பட்டு விரட்டப்பட்ட அகதியாகவோ, அச்சமே அறியாத எச்சரிக்கையாளராகவோ, தம் உற்றார் உறவினர் யாரையுமே தயவு தாட்சண்யமின்றி இடித்துரைத்த சீர்திருத்தவாதியாகவோ, தம்மைப் பின்பற்றியவர்களில் ஒருவராக வாழ்ந்த

தலைவராகவோ, வெற்றிக்கு வழிவகுத்த தளபதியாகவோ, லட்சிய சமுதாயத்தை உண்டாக்கித்தந்த ஜனாதிபதியாகவோ இப்படி அவர்களுடைய வாழ்க்கையில் எந்த அம்சத்தை அலசிப்பார்ப்பதாலும் அதில் பூரணமான பொருள் பொதிந்திருப்பதையும், அகில உலகமும் பின்பற்றத் தக்க அழகிய முன்மாதிரி அடங்கியிருப்பதையும் காணலாம்.

அருமை அண்ணலாரின் குணநலன்கள் யாவையும் கோடானு கோடி ஏடுகளில் வருணித்தாலும் அடங்காது. இத்தகைய நற்குண நாயகரைச் சரித்திரத்தில் வேறு எங்கும் காண இயலவில்லை. அவர்களுடைய எளிமை, அவர்களுடைய மனிதத் தன்மை, அவர்களுடைய தயாளம், அவர்களுடைய முன்யோசனை, அவர்களுடைய பரந்த மனப்பான்மை, அவர்களுடைய தன்னடக்கம், அவர்களுடைய லட்சியப்பிடிப்பு, மனங்கலங்கா மாண்பு, துயரிடையும் நிலை குலையா இயல்பு, அதிகாரம் வந்துற்றபோதும் அடக்கமுடன் திகழ்ந்த தன்மை, பிராணிகளிடத்தும் அவர்கள் காட்டிய பரிவு, குழந்தைகளிடத்தே அவர்கள் கொண்டிருந்த பேரன்பு, பிறமதத்தாரிடம் காட்டிய பிரமிக்கதக்க சகிப்புத் தன்மை, அவர்களுடைய மனத்திட்பம், மகா தயாளம், நீதி வழுவாத நெறிமுறை — இப்படி ஒவ்வோர் அம்சம் பற்றியும் எத்துணையோ எழுதப்பட்டுள்ளன. ஆதாரப் பூர்வமான அரிய நூற்கள் ஆயிரக்கணக்கில் வந்துள்ளவற்றிலே.

“எம்பெருமானார் மற்ற யாரையும்விடத் திறந்த கையினர்; மற்றோரைவிடத் திறந்த மார்பினர்; யாரையும்விடப் பேச்சில் உண்மையுடையவர்கள்! யாரையும்விட வாக்கைக் காப்பாற்றுவதில் உறுதியானவர்கள்; நளினமாகவும். மென்மையாகவும் பழகுவதில் யாரையும்விடச் சிறந்தவர்கள்: குடும்பப் பண்பைக் காப்பதில் தன்னேரிலாதவர்கள்” என்று ஹஜ்ரத் அலீ ரலியல்லாஹு தஆலா அன்ஹு அருளியுள்ளார்கள்.

எம்பெருமானார் எழுதப்பட்டிக்கத் தெரியாத 'உம்மி' யாகத் தோன்றினார்கள். குலப்பெருமையும் அறியாமையும், அகந்தையும் குடிகொண்ட ஜனங்களிடையே அவதரித்தார்கள். ஆனால், இறைவன் அவர்களை உத்தம குணங்களாலும், உயரிய ஒழுக்கத்தாலும், சிறந்த நடைமுறைகளாலும் அழகுபடுத்தினான்.

மிகவும் பணிவான—மிகவும் தீரமான—கற்பு நெறியில் தன்னேரிலாத—அள்ளி வழங்கியதில் மாபெரும் வள்ளலான கருணை நாயகம் அவர்கள், தங்கள் வேலைகளைத் தாங்களே செய்து கொண்டார்கள். அவர்கள் ஏவினால் செய்வதற்கு அவர்களுடைய தோழர்கள் எத்துணையோ பேர் ஆயத்தமாய் இருந்தும் அவர்கள் தங்கள் வேலைகளை மற்றவர்களைச் செய்யவிட்டதில்லை. அவர்கள் தங்கள் செருப்புக்களைத் தாங்களே செப்பணிட்டுக் கொண்டார்கள். தங்கள் உடைகளைத் தாங்களே தைத்துக்கொண்டார்கள். சிறிய வேலைகளைச் செய்தார்கள். தங்கள் பிராட்டியார்களுக்கு ஒத்தாசை புரிந்தார்கள். தங்கள் ஆடுகளைத் தாங்களே பால் கறப்பது முண்டு. (ஷமாயிலெ—தீர்மதி)

அடிமையோ ஏழையோ யாருடைய அழைப்பையும் அவர்கள் ஏற்க மறுப்பதில்லை. எவ்வளவு சிறிய அன்பளிப்பையும்—அது ஒரு வாய் பாலாயினும் சரி, முயலின் ஒருகால் கறியாயினும் சரி,—அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்வார்கள். பதிலுக்கு அதுபோல் கொடுக்கவும் செய்வார்கள். கையில் அகப்படும் எந்த உடையும்—ஒருசமயத்தில் கம்பளித் தலைப்பாகையும், ஒருசமயத்தில் எமன் நாட்டுத்துணியையும், ஒருசமயம் சணலால் ஆன தலையணியையும் கூட—அவர்கள் அணிந்து கொள்வார்கள். வெள்ளியினாலான மோதிரம் ஒன்றைத் தங்கள் இட அல்லது வலக்கைச் சிறுவிரலில் அணிந்திருப்பதுமுண்டு. ஒட்டகமோ, குதிரையோ, கோவேறு கழுதையோ, வரிக்குதிரையோ எது கிடைப்பினும் அதன்மீது சவாரி செய்வார்கள். சிலசமயம் தலைப்பாகையோ, தொப்பியோ, இன்றியும் கால்நடையாக நடந்தும் செல்வார்கள்.

பரிமளங்களை அவர்கள் விரும்பி பூசிக்கொண்டார்கள். துர்க்கந்தங்களை வெறுத்தார்கள். அவர்கள் உடலிலிருந்தே நறுமணம் வீசிக்கொண்டு மிருந்தது.

உண்ண உணவின்றி அவர்கள் தங்கள் மெல்லிய அடிவயிற்றில் செங்கல்லை வைத்துக் கட்டிக் கொண்டிருந்ததும் உண்டு. தங்கள் முன் வைக்கப்பட்ட ஆகுமான உணவு எதையும் வெறுத்து ஒதுக்காமல் உண்டதுமுண்டு. ரொட்டியின்றி வெறும் பேரிச்சையோ, பொறித்த கறியோ, பார்லி ரொட்டியோ, தேன் பால் போன்ற இனிப்பான பொருளோ, பச்சை பேரிச்சையோ, முலாம்பழமோ எது கிடைப்பினும் அவர்கள் விரும்பி உண்டதுண்டு. அவர்கள் தங்கள் வாழ் நாளிலேயே சேர்ந்தார்ப்போல் மூன்று நாட்கள் ரொட்டி புசித்ததில்லை. வீட்டில் உணவு இருப்பினும்கூட இவ்விதம் அவர்கள் வயிற்றைக் காயவைத்தே வந்தார்கள். சில சமயங்களில் உணவில்லாத காரணத்தால் மாதக்கணக்காக அவர்கள் வீட்டில் அடுப்பு எரிமல் இருந்ததுமுண்டு. —அதுவும் அவர்கள் மதினாவின் மாமன்னராக இருந்த பொழுது!

நபிபெருமானார் துயில்வதற்கு ஒழுங்கான படுக்கை வேண்டும் என்று கருதியதில்லை. படுக்கை ஆயத்தமாக இருந்தால் அதில் படுத்துக்கொள்வார்கள். இன்றேல், தரையிலேயே படுத்துவிடுவார்கள். அவர்கள் படுக்கும் கயிற்றுக் கட்டிலின்மீது கம்பளியை இரண்டாகத்தான் மடித்துப் போட வேண்டும். அதற்கு அதிகமாக அதை மடித்துப் போட்டு போட்டு அதிக சுகம்காண அவர்கள் விரும்புவதில்லை.

பெருமானார் திருமண விருந்துகளுக்குப் போவார்கள். மதினாவின் ஒரு கோடியிலிருந்து மறுகோடிஊரை எங்கே நோயாளி இருப்பினும் நடந்துபோய் அவரைக் கண்டுவருவார்கள். பிரேத அடக்கத்தில் கலந்து கொள்வார்கள்.

பெருமானார் பேசும்போது அழுத்தமாகவும், நிறுத்தியும் பேசுவார்கள். அதனால் அதைக் கேட்பவர்கள் பின்னர் என்

றுமே அதை மறக்க முடியாது. யாரைச் சந்தித்தாலும் முதலில் 'ஸலாம்' சொல்வது அவர்களாகவே இருக்கும். யாரையும் சந்திக்க நேர்ந்தால் முதலில் கைலாகு கொடுத்தபின் தங்கள் விரல்களை அவர்கள் விரல்களோடு நன்றாகப் பிணைத்துக் கொள்வார்கள். அமர்ந்திருந்தாலும் நின்றிருந்தாலும் மற்றவர் தமது கையை அப்பால் இழுத்துக் கொள்ளும்வரை இப்படியே வைத்திருப்பார்கள். அவர்கள் முழந்தாளிட்டே அமர்ந்திருப்பார்கள். அவர்களுடைய தோழர்களும் அப்படியே அமர்ந்திருப்பார்களாதலால் புதியவர் யாரும் வந்தால் நபிபெருமானாரை இனம் கண்டுகொள்வது சற்று கடினமாகவே இருந்தது. இந்த நிலையில், வந்தவர் தங்களைத் தேடுவதை அறிந்தால் "இதோ இருக்கிறேனே!" என்று அவர்கள் குரல் கொடுப்பதுமுண்டு. தொழுது கொண்டிருக்கும் போது கூடத் தங்களைத் தேடி யாரேனும் வந்திருப்பதாக அறிந்தால் தொழுகையை விரைவாக முடித்துக் கொண்டு வந்தவரை விசாரிப்பார்கள். அவருக்கு ஆவன செய்தபின் மீண்டும் தொழுகையில் ஈடுபடுவார்கள். அவர்களிருக்கும் சபையில் கூச்சலிருப்பதில்லை. அதை விட்டு அகன்றதும், "அல்லாஹ், புனிதத்தன்மை உனக்கே சொந்தம்! நீயே சகல புகழுக்குமுரியவன்! உன்னையன்றி வேறு நாயனில்லை என்று நான் சாட்சியம் பகர்கிறேன்" என்று கூறுவார்கள்.

அவர்கள் தங்கள் தோழர்களோடு இருக்கும்போது கால் நீட்டிக் கொண்டிருந்ததைக் கண்டவர்களில்லை. ஆனால், தனிமையில் அவர்கள் அப்படி இருப்பதுண்டு. எத்தகைய துயர முறையீட்டையும் நடு வீதியிலாயினும் நின்று அவர்கள் முழுவதும் கேட்கவும், ஆறுதல் கூறவும் தவறியதில்லை. பணிவான—சமூகஅந்தஸ்தில் மிகவும் தாழ்ந்த—பலரை அவர்கள் தங்கள் விரிப்பில் அமர்த்தியதுமுண்டு. அவர்கள் மீது அன்பு கொண்ட யாருமே நபிபெருமான் தம்மிடந்தான் அதிகப் பற்றுதல் வைத்துள்ளார்கள் என்று எண்ணிக்கொள்வார்கள். எனினும், தரமறிந்து உபசரிப்பதிலும் அவர்களுக்கு நிகர் யாருமில்லை.

தங்கள் குடும்பத்தாரிடமும் அவர்கள் அதிகமான அன்பு காட்டினார்கள். அவர்கள் குழந்தைகளிலொன்று அவர்கள் மடியீது கிடந்தே உயிர்துறந்தது. குழந்தைகளிடம் நபிபெருமானாருக்கு அலாதியான பிரியம். வீதியில் எதிர்ப்படும் குழந்தைகளை நிறுத்தி அவர்கள் கன்னங்களை வருடுவார்கள். அவர்களுக்குச் செல்லப் பெயர் கொடுப்பார்கள். அவர்களில் அனாதையானவர்களுக்குப் புத்துடையும் உணவும் தந்து தாமே தந்தையாக இருப்பார்கள்.

யாவரிடமும் அன்பாகவும், கருணையோடும், தயாளத் தோடும் நடந்து கொள்வார்கள். அவர்களுடைய பணியாள் எத்துணை பெரிய தவறு செய்திருப்பினுங்கூட அவரையும் அவர்கள் கடிந்து கொண்டதில்லை. “எந்த வழியில் நான் அவர்களுக்கு அதிருப்தியளிக்கும்படி நடந்து கொண்டாலும், ‘ஏன் அப்படிச் செய்தீர்?’ என்று அவர்கள் என்னை ஒரு தடவைக்கூடக் கடிந்து கொண்டதில்லை” என்கிறார்கள். அவர்களிடம் ஏழு ஆண்டுகள் பணியாளராகச் சேவை செய்த ஹஜ்ரத் அனஸ் (ரலி) அவர்கள். இத்தகைய மாநபியின் தனிப்பண்புகள் சிலவற்றையும் இங்கே விவரிப்போம்.

தயாளம்

வாரி வழங்கிய வள்ளன்மையிலும் நபிபெருமானாருக்கு அவர்களே நிகராக விளங்கினார்கள். தங்கள் வீட்டுக்கு வரும் எந்தப் பொன்னையும், பொருளையும் இருட்டு முன் அள்ளித் தருமாஞ்செய்தாலன்றி அவர்களுக்கு மன நிம்மதி உண்டாவதில்லை. இரப்போர் யாரும் தங்கள் வீடு தேடி வராவிட்டால் தாங்களே அவர்களைத் தேடிச் சென்று அழைத்து வந்து கையிலிருப்பதைக் கொடுத்து விடுவார்கள். அல்லாஹ் அருளும் யாவையும்—அவற்றில் மலிவான பார்லி மாவு பேரிச்சம்பழம் இரண்டிலும்கூடத் தங்களுக்குத் தேவை யானதை எடுத்துக்கொண்டு மற்றதை வாரி வழங்கி விடுவதே அவர்கள் வழக்கம். வருடம் முழுவதற்குமான உணவுச் சேமிப்பு

களைக் கூட வறியோருக்கு அள்ளி வழங்க அவர்கள் தயங்குவதில்லை.

ஒரு சமயம் பெண்ணொருத்தி சால்வையொன்றை நபி பெருமானாருக்கு அன்பளிப்பாக வழங்கினாள். அப்போது அங்கிருந்த ஒருவர். ‘இந்தச் சால்வை மிகவும் அழகாய் இருக்கிறது’ என்று கூறினார். உடனே பெருமானார் அந்தச் சால்வையை அந்த மனிதருக்குக் கொடுத்து விட்டார்கள். நபிபெருமானார் அங்கிருந்து அகன்ற பின் -மற்றவர்கள் அந்த மனிதரை நோக்கி, ‘‘அந்தச் சால்வை பெருமானாருக்கு எத்துணை தேவையாய் இருந்தது என்பதை நீர் அறியீரா? மேலும், யார் எது கேட்டாலும் அவர்கள் அதைக் கொடுக்க மறுப்பதில்லை என்பதை நீர் அறியீரா?’’ என்று அவரைக் கடிந்தனர். அந்த மனிதர் சொன்னார், ‘‘அதை நானும் அறிவேன். அவர்கள் கையினால் பெற்ற இதில் அருள் உள்ளது. நான் இறந்ததும் என் சடலம் பொதியப்படுவதற்காகவே இதை அவர்களிடமிருந்து பெற்றுக்கொண்டேன்’’ என்று. (புகாரீ)..

அரபு நாட்டில் தோட்டங்கள் தாம் சிறந்த சொத்துக்களாக இருந்தன. மகைரிக் என்பார் ஏழு தோட்டங்களை நபிபெருமானாருக்கு அன்பளிப்பாகக் கொடுத்தார். அவற்றைப் பெருமானார் தருமச் சொத்துக்களாக (வக்பு) செய்து, அவற்றிலிருந்து கிடைக்கும் வருவாய் ஏழை எளியவர்களுக்கு வழங்கப்பட ஏற்பாடு செய்து விட்டார்கள். (பத்ஹுல்பாரி)

நபிபெருமானாரின் தோழர் ஒருவர் மணம் முடித்துக் கொண்டார். தம் நண்பர்களுக்கு விருந்தளிக்க அவரிடம் எதுவுமில்லை. எனவே, அவர் பெருமானாரிடம் சென்றார். அவர்கள் தங்கள் வீட்டிலிருந்த ஒரே ஒருமாவு மூட்டையைத் தூக்கி அவருக்குக் கொடுக்கச் செய்தார்கள். அன்று இரவு உணவுக்குக்கூட அவர்கள் வீட்டில் எதுவும் இருக்கவில்லை. (மஸ்னது)

வெளியூர் ஒன்றைச் சேர்ந்த மனிதர் ஒருவர் நபி பெருமானாரின் தயாளத்தைப்பற்றிக் கேள்விப்பட்டு விட்டு, மதீனாவந்தார். அவர் பெருமானாரிடம் யாசகம் கேட்ட நேரம் ஏராளமான ஆடுகள் அன்பளிப்புப் பொருள்களாகப் பெருமானாரிடம் வந்திருந்தன, உடனே பெருமானார் இரண்டு குன்றுகளுக்கு இடையிலுள்ள இடம் முழுவதையும் அடைக்கப்போதுமான அத்தனை ஆடுகளை அவருக்கு வழங்கினார்கள். அந்த மனிதர் தமது கூட்டத்தாரிடை சென்று, முஹம்மது ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வ ஸல்லம் அவர்கள் பசியைப் பற்றிப் பயப்படாத மனிதராக வாரி வழங்குகிறார்கள் என்றும் அந்தக் கூட்டத்தார் அனைவரும் உடனே அவர்கள் போதிக்கும் மார்க்கத்தைத் தழுவவேண்டும் என்றும் பிரச்சாரம் செய்யலானார். (புகாரீ)

ஒரு சமயம் பஹரைனிலிருந்து பெருந்தொகையொன்று கப்பப் பணமாக வந்திருந்தது. அதைப் பெருமானார் மஸ்ஜிதின் முன் தாழ்வாரத்தில் கொண்டு போய் வைக்குமாறு உத்தரவிட்டார்கள், தொழுகை நேரத்தில் அங்கே அவர்கள் வந்தபோது அதை நிமிர்ந்துகூடப் பார்க்கவில்லை. தொழுகை முடிந்ததும், அவர்கள் அந்தத் தொகையை விநியோகிக்கலானார்கள். அவர்களிடம் கை நீட்டியவர்கள் யாவரும் போதுமான அளவுக்குப் பெற்றுக்கொண்டனர். பத்ரு யுத்தத்தில் வறியவராக ஆகியிருந்த ஹஜ்ரத் அப்பாஸ் ரலியல்லாஹு தஆலா அன்ஹு அவர்கள் பெருமானாரின் முன் வந்தபோது அவர்களுக்குப் பெருமானார் அள்ளிக் கொடுத்த தொகையை—அதன் பளு காரணமாகத்—தூக்க இயலாமல் அவர்கள் திணறிப்போனார்கள். அந்தத் தொகை முழுவதையும் அள்ளி அள்ளிக் கொடுத்து முடிந்த பின்னரே பெருமானார் அங்கிருந்து அகன்றார்கள். (புகாரீ)

சில சமயங்களில் விநியோகிக்கப்படாத பொன்னோ பொருளோ வீட்டிலிருந்துவிடின் அவர்களுக்கு மன நிம்மதியே இருக்காது. இருட்டு முன் யாரையேனும் அழைத்து வந்து

அதை வழங்கிய பின்னரே வீட்டினுள் புகுவார்கள். ஒரு சமயம் ஹஜ்ரத் அபூதர் ரலியல்லாஹு தஆலா அன்ஹு அவர்களோடு உரையாடிக் கொண்டிருக்கும்போது சொன்னார்கள். “அபூதர்! உஹதுமலை முழுவதுமே எனக்காகத் தங்கமாக ஆகிவிட்டாலும், மூன்று இரவுகள் கடக்கும்வரை அது விநியோகிக்கப்படாமல் என் வீட்டில் கிடக்கும்படி ஒருக்காலும் விட்டுவைக்க மாட்டேன்” என்று. (புகாரீ)

அவர்கள் தங்களுக்காகவோ, தங்கள் குடும்பத்தாருக்காகவோ தானதருமங்களைப் பயன்படுத்த மாட்டார்கள். அன்பளிப்பாக வருவதை மட்டுமே ஏற்று அதிலும் மற்றவர்களுக்கும் ஈவார்கள். சதக்கா—தான தருமம்—ஆக வரும் பொருள்களையோ, பணத்தையோ முற்றுமே மற்றோர்க்கு விநியோகித்து விடுவார்கள். “நான் வீடு திரும்பினால் சில சமயங்களில் என் படுக்கையில் பேரிச்சம்பழம் ஒன்றிரண்டு இருக்கக் காண்பேன். அதைத் தின்ன ஆசைப்படுவேன். ஆனால் ஒருக்கால் அது தான தருமமாக வந்ததில் உள்ளதாக இருக்கலாம் என்ற எண்ணம் வந்ததும் அதை உண்ணாமல் வைத்து விடுவேன்” என்று அவர்கள் தெரிவித்துள்ளார்கள். (புகாரீ)

ஒரு சமயம் அவர்களுடைய பேரப்பிள்ளையும், விபரம் அறியாச் சிறுவருமான ஹஸன் ரலியல்லாஹு தஆலா அன்ஹு அவர்கள் தானதருமமாக வந்த பேரிச்சம்பழத்திலிருந்து ஒன்றை எடுத்து வாயில் போட்டுவிட்டார்கள். இதைக்கண்ட பெருமானார், “பனா ஹாஷிம்களான நம் குடும்பத்தார் தானதருமத்தில் வந்ததை உண்ணக்கூடாது என்பதை நீர் அறியீரோ!” என்று அவர்களைக் கடிந்து அவர்கள் தொண்டையுள் விரலை விட்டு அந்தப் பேரிச்சம்பழத்தை வாந்தியெடுக்கச் செய்தார்கள். (புகாரீ)

சோம்பல் அகற்றுதல் ✓

பெருமானார் அள்ளிக்கொடுத்துத் தானதருமம் செய்து கை சிவந்தவர்களாயினும், இளகிய மனமும் கருணை உள்ள

மும் உடையவர்களாயினும் தன் உழைப்புக்காக உழைக்க உடலில் திராணியுள்ள ஒருவன் யாசித்துச் சோம்பேறியாவதை விரும்புவதில்லை. உண்மையிலேயே பசியில்லாதவன் யாசகம் கேட்டுப் போவதைவிடக் காட்டுக்குப்போய் விறகு சேகரித்து வந்து கடைத்தெருவில் அதை விற்று ஜீவனம் நடத்துவது, பிறர் கையை எதிர்ப்பார்ப்பதை விடக் கண்ணியமான காரியமாகும் என்பது அவர்கள் அபிப்பிரயமாகும்.

(புகாரீ)

ஒரு சமயம் நபிபெருமானாரிடம் ஒருவர் வந்து ஏதாவது உதவுமாறு கேட்டார். அவரிடம் உடைமைகள் ஏதாவது உள்ளனவா என்று பெருமானார் வினவினார்கள். “என்னிடம் தண்ணீர் குடிக்க உதவும் கிண்ணம் ஒன்றும் படுக்கை விரிப்புந்தான் உள்ளன. வேறு எதுவுமில்லை என்று அவர் பதிலளித்தார். அவை இரண்டையும் கொண்டு வர நபிபெருமானார் உத்தரவிட்டார்கள். அவை இரண்டையும் யாராவது வாங்கத் தயாரா என்று அவர்கள் தங்கள் தோழர்களை வினவினார்கள். தோழர்களுள் ஒருவர் அதற்கு ஒரு திர்ஹம் தருவதாகச் சொன்னார். அதிற்கதிகமாகத் தரக்கூடியவர்கள் யாரேனும் உண்டோ என்று பெருமானார் கேட்டார்கள். ஒருவர் இரண்டு திர்ஹம் தருவதாகச் சொன்னார். அவருக்குப் பெருமானார் அந்தப் பொருள்களை விற்றுவிட்டார்கள். பின்னர் அந்த மனிதரை நோக்கி, “இந்தாரும் இரண்டு திர்ஹங்கள்; ஒரு திர்ஹத்துக்கு உமக்கு உணவு வாங்கிக் கொள்ளும். மற்றொன்றுக்கு ஒரு துண்டுக் கயிறு வாங்கிக் கொள்ளும். காட்டுக்குச் சென்று விறகு சேகரித்து வந்து கடைத்தெருவில் விற்பனை செய்யும்” என்று கூறி அனுப்பினார்கள். அதற்குப் பதினைந்து நாட்களுக்குப்பின் பிரஸ்தாப மனிதர் நபிபெருமானாரின் சமூகத்துக்கு வந்தார். தாம் அவர்கள் சொன்னபடி செய்ததாகவும், தம்மிடம் இப்போது பதினைந்து திர்ஹங்கள் மீதமுள்ளதாகவும், தமக்குத் தேவையான கோதுமை, துணிமணி ஆகியவற்றை அதிலிருந்து பணம் செலவிட்டு வாங்கப்போவதாகவும் அவர் தெரிவித்தார்.

பெருமானார் கேட்டார்கள்: “எது மிகவும் போற்றத்தக்கதும், அறிவுடைமையுமாகும்...இதுவா, யாசகங்கேட்ட முத்திரையுடன் மறுமைநாள் சென்றடைவதா?” என்று. (அபுதாலுது, திர்மிதி.)

நபிபெருமானார் கடைசித் தடவையாக ஹஜ்ஜு செய்ய மதினாவிலிருந்து மக்கா போயிருந்தபோது அங்கே தருமம் செய்து கொண்டிருந்தார்கள். அப்போது யாசகர்களின் கூட்டத்தில் நின்ற இருவர் மீது அவர்கள் பார்வை சென்றது. அவர்கள் இருவரும் நல்ல திடசாலிகளாகவும், தேகபலமுள்ளவர்களாகவும் இருந்தார்கள். அவ்விருவரையும் நோக்கிப் பெருமானார் சொன்னார்கள்: “இதோ பாருங்கள், நீங்கள் விரும்பினால் நான் உங்களுக்கு இதிலிருந்து கொஞ்சம் தர இயலும். ஆனால், கண்ணியமாகப் பிழைக்க விரும்பும்—உடலில் பாடுபடப் பலம் உள்ளவர்களுக்கு இந்தப் பொருளில் பங்கில்லை” என்று. (அபுதாலுது, திர்மிதி.)

விருந்தோம்பல்

விருந்தினரை உபசரிப்பதில் நபிபெருமானாருக்கு நிகரானவர்கள் யாருமிருக்கவில்லை. விருந்தினரின் தரமறிந்து வசதி செய்து கொடுப்பார்கள். விருந்தினரை உபசரிப்பதில் அவர்கள் முஸ்லிம் என்றும், முஸ்லிம் அல்லாதவர் என்றும் பாகுபாடு பாராட்டுவதில்லை. அபிஸ்னியாவிலிருந்து வந்த தூதர்களையும், நீகஸிடமிருந்து வந்த கிறிஸ்தவத் தூது கோஷ்டியினரையும் அவர்கள் தங்கள் வீட்டிலேயே தங்கச் செய்து தாங்களே நேரில் சென்று அவர்களுக்குத் தேவையான பணிவிடைகளைச் செய்தார்கள், இவ்விதம் தங்கள் வீட்டில் தங்கும் விருந்தினர் நன்றாகத் தூங்குவதற்காகத் தங்கள் தலைக்கடியிலுள்ள தலையணையைக்கூட எடுத்து அவர்களுக்குக் கொடுத்து, அவர்களை வற்புறுத்தி ஏற்கச் செய்திருக்கிறார்கள். ஒருசமயம் அவர்களுடைய விருந்தினனாகத் தங்கியிருந்த யூதன் ஒருவன் அவர்கள் உபகாரத்தைத் துஷ்பிரயோகம் செய்து, படுக்கையை நாற்றப்படுத்திவிட்டுப்

போய் விட்டான், அப்போது நபிபெருமானார் தங்கள் திருக் கரங்களாலேயே அசுத்தத்தை அகற்றிப் படுக்கையைச் சுத்தஞ் செய்தார்கள்.

வேறொரு சமயம் அவர்கள் விருந்தாளியாக வந்து தங்கி யிருந்த முஸ்லிமல்லாதான் ஒருவனுக்குத் தங்கள் ஆடு ஒன் றின் பாலைக் குடிக்கக் கொடுத்தார்கள். அது முழுவதை யும் அவன் குடித்துவிட்டு மேலும் எதிர்பார்க்கவே, இன் னோர் ஆடுப்பாலைக் கொண்டு வரச்செய்து கொடுத்தார் கள். இவ்விதம் அவன் பசி அடங்கும்வரை ஏழு ஆடுகளிலி ருந்து பால் கறந்து அவனுக்குக் கொடுத்து உபசரித்தார்கள். (முஸ்லிம்)

நபிபெருமானாரின் நற்றோழர்களில் மிகவும் வறுமை யால் பீடிக்கப்பட்ட பலரும் உண்டு. இவர்களை 'அஸ்ஹா புஸ் சுஃப்பா' என்று அழைப்பார்கள். சகல முஸ்லிம்களுடைய வும் பொதுவான விருந்தாளிகள் இவர்கள். எனினும், பெரும் பாலும் நபிபெருமான் இவர்களை உபசரிப்பவர்களாக இருப் பார்கள்.

இத்தகைய வறிய தோழர்களுள் ஹஜ்ரத் அபூஹுரைரா ரலியல்லாஹுத் தஆலா அன்ஹுவும் ஒருவர். இவர்கள் ஒருநாள் பசி தாங்காமல் கஷ்டப்பட்டவர்களாக வீதியோர மாக அமர்ந்திருந்தார்கள். வேறு யாரும் கவனியாத நிலை யில் துடித்துக்கொண்டிருந்த அந்தத் தோழரை நபிபெருமா னார் தங்களோடு அழைத்துச் சென்றார்கள். அவர்கள் வீட் டில் ஒருவர் அன்பளிப்பாக அனுப்பியிருந்த பால் வந்திருந் தது. அதை மற்ற வறிய தோழர்களையும் வரவழைத்து வைத்து அபூஹுரைராவுக்கும் அவர்களுக்கும் பரிமாறி மகிழ்த்தார்கள். (திர்மிதி)

மிக்தாத் என்ற வறியவர் பசியின் கொடுமையால் கண் பஞ்சடைத்த நிலையில் நிர்க்கதியாகப் பெருமானாரிடம் வந் தார். பெருமானார் அவருக்கும் ஆட்டுப்பால் அளித்து அவர் பசியை ஆற்றினார்கள். (முஸ்லிம்)

தீரம்

உலகம் கண்டிராத மாபெரும் வீரரான ஹஜ்ரத் அலீ ரலியல்லாஹுத் தஆலா அன்ஹு சொல்கிறார்கள்; “போர்க் களத்தில் நபிபெருமானாரே மற்ற யாரையும் விட எதிரி களுக்கு மிக அருகாமையிலாகி நிற்பார்கள். நாங்கள் அவர் களை எங்களுக்குப் பாதுகாப்பிடமாகக் கொள்வதுண்டு. அப்படி அவர்களுக்கு அருகிலாகுபவர்களே அந்த நாளில் மிகக்கடுமையான போராட்டம் நடத்தியவர்களாகவும் இருப் பார்கள். போர் உக்கிரமாக நடந்து கொண்டிருக்கையில் இரண்டு தரப்புப் படைகளும் கைகலப்புப் போரில் இறங்கும் போது நாங்கள் நபிபெருமானுக்குப் பின்னாகவே வருவோம். இவ்விதம் எதிரிகளுக்கு அவர்களைவிட வேறு யாரும் அத் தனை அருகிலிருக்க மாட்டார்கள். நபிபெருமானே போரில் எப்போதும் எதிரிகளுக்கு மிகவும் சமீபமாக நின்று போரிடு பவர்களாதலால் அவர்களுக்கு மிகவும் அருகில் நின்றுபோரிடு வோரையே யாவரும் சிறந்த வீரர்களாக ஏற்றுக்கொள்வார் கள்.”

(மஸ்னது)

ஹுனைன் சண்டையில் பனூ ஹவாஸின் என்ற எதிரி கள் அம்புகளை மழையாகத் தொடுத்து எய்து கொண்டிருந் தனர். எண்ணிக்கையில் எதிரிகளைவிட மிகப்பெரிய தொகை யினரான முஸ்லிம்கள் பின்வாங்கலாயினர். ஆனால், நபி பெருமானார் மட்டும் போர்க்களத்தில் தங்கள் இடத்தைவிட்டு நகரவேயில்லை. அவர்கள் தங்கள் கோவேறு கழுதையை முன்னோக்கி விரட்டிக் கொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள் அரு கிலிருந்த முஸ்லிம் வீரர்கள் அவர்களை முன்செல்ல விடாத படி தடுத்துக்கொண்டிருந்தனர். எதிரிகளோ நபிபெருமானா ரையே இலக்காக வைத்து அம்புகளெய்துகொண்டிருந்தனர். ஆனால், அவர்கள் மட்டுமே மனங்கலங்காத மலையாக நின்றார்கள்.

(முஸ்லிம்),

ஓரிரவு எதிரிகள் மதீனாவில் தலைவாயிலுக்கே வந்து விட்டார்கள் என்று திடீரென்று செய்தியொன்று வந்தது. மக்கள் போர் முஸ்தீபுகளில் ஈடுபடலாயினர். ஆனால் எதிரிகளோடு போரிடுவதற்காக முதன் முதலில் சென்றவர்கள் பெருமானார் தாம். வெளியில் நெடுகிலும் சுற்றிப்பார்த்து எந்த எதிரியும் இல்லாமலிருப்பதை நோட்டமிட்டு வந்து, அவர்கள் ஜனங்களின் கவலையை அகற்றினார்கள்.

(புகாரீ)

பத்ரு யுத்த களத்தில் முன்னூற்றுப் பதின்மூன்று முஸ்லிம்களைக்கொண்ட சின்னஞ்சிறு சைனியத்துக்கு வீரத்தில் முன் மாதிரியாக நின்றவர்கள் நபிபெருமானார் தாம். எண்ணிக்கையில் தங்களைவிட எழுநூறு பேர்களை அதிகமாகக்கொண்ட வசதியுடைய பெரிய படையை எதிர்ப்பதில் முஸ்லிம்களுக்கு மனதளர்ச்சியுண்டாகாதவாறு முன்நின்று போரிட்டவர்கள் நபிபெருமானார் தாம். மலை குலையினும், மனம் குலையா உறுதியுடையவர்களாக நின்று அவர்கள் போரிட்டு வெற்றி கண்டார்கள்.

(மஸ்னது)

மனிதனியு

அகிலங்கள் அனைத்துக்குமே கருணை வள்ளலாக வந்த நம்பெருமானார் தங்களுக்கு எத்தகைய இன்னல்கள் இழைத்தோரையும் மன்னித்தார்கள். மாபெரும் வெற்றியாளராக அவர்கள் மக்காவில் நுழைந்தபோது அவர்கள் அந்தப் பிறந்த மண்ணைவிட்டு வெளியேறக் காரணமானவர்கள்—அவர்களை மதீனாவிலும் சென்று ஒழித்துக்கட்ட முனைந்தவர்கள் பலர் உயிரோடிருக்கவே செய்தனர். அவர்களெல்லாம் பெருமானாரிடம் எத்தகைய நடைமுறையை எதிர்ப்பார்க்க முடியும்! மனிதனின் சாதாரணச் சட்டப்படி மரண தண்டனை அடைய வேண்டிய மனிதர்கள் தாமே அவர்கள்! அவர்கள் அத்தனை பேரையும் மன்னித்ததுடன் மட்டுமன்று, தங்கள் சகோதரர்களாகவும் ஏற்றுக்கொண்ட சம்பவத்துக்குச் சரித்திரத்திலேயே ஈடு இணை காட்ட முடியுமா? அவர்களுடைய கொடிய

பகைவர்களின் தலைவர் அபூஸுப்பான், கொடுமையே உருவான அவர் மனைவி ஹிந்தா, நபிபெருமானாரின் அருமைப் புதல்வி ஜைனப் கொல்லப்படக் காரணமான ஹப்பார் இப்னு அஸ்வத், இஸ்லாத்தின் கொடும்பகைவனும், பத்ரு யுத்தத்தில் மாண்டுபட்டவனுமான அபூ ஜஹலின் புதல்வர் இக்ரிமா போன்ற யாவரும் மன்னித்து ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டனர். அன்று முதல் பழிவாங்கும் வழக்கத்துக்கே பெருமானார் முற்றுப்புள்ளி வைத்துச் சட்டம் செய்ததும் மறக்கமுடியாத தன்றோ!

ஒருக்கால் தங்கள் பிறந்த நகரமான மக்னாவிலுள்ளவர்கள் மீது—அவர்களுடைய தவறுகளுக்கு இடையிலெல்லாம் நபிபெருமானாருக்கு இதயத்தில் அன்பு இருந்து அதனால் அவர்களை மன்னித்திருக்கலாம். மற்றவர்கள் விஷயத்தில் அப்படி நடந்திருக்க முடியாது என்று சொல்லவும் இடமில்லாமல்லவா சரித்திரம் அமைந்து விட்டது! பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களிலும் பல்வேறு வகையானவர்கள் அவர்களின் மன்னிப்பைப் பெற்றதைப் பார்க்கிறோம்.

போர்க்களம் ஒன்றிலிருந்து நபிபெருமானார் தங்கள் தோழர்களுடன் திரும்பிக்கொண்டிருந்த ஒரு சமயம் வெயிலின் கொடுமை தாங்காது யாவரும் பல்வேறு மரங்களின் நிழல்களில் அமர்ந்து இளைப்பாறினார். பெருமானார் தங்கள் வாளை இடுப்பிலிருந்து அகற்றி அருகிலிருந்த கிளையொன்றில் தொங்கவிட்டுக் கீழே படுத்தார்கள். அப்போது அந்த வழியாக வந்த காட்டரபி ஒருவன் நபிபெருமானாரின் தோழர்கள் யாவரும் அசந்திருப்பதைக் கண்டவனாக, நபிபெருமானாரின் வாளை உருவி அவர்கள் தலைக்கு நேராக உயர்த்தினான். திடீரென்று பெருமானார் விழித்துக்கொள்ளவே “இப்போது உம்மை என் கையிலிருந்து யார் காப்பாற்றுவார்கள்?” என்று அவன் வினவினான். நபிபெருமானார் சற்றும் திடுக்கிடாதவர்களாக, “சர்வ வல்லமையானான அல்லாஹ் என்னைக் காப்பாற்றுவான்” என்றார்கள். அதைக் கேட்டதும் அவன் கை நடுங்கியது; வாள் அவன்

கையிலிருந்து நழுவிக்கீழே விழுந்துவிட்டது. உடனே அதைத் தங்கள் கையில் தூக்கிப் பிடித்தபடி பெருமானார். “இப்போது உன்னை என்னிடமிருந்து யார் காப்பாற்றுவார்கள்?” என்று வினவினார்கள். “நான் உங்கள் கைதி; மற்ற வெற்றியாளர்களைவிட நீங்கள் சிறந்தவர்கள் என்பதை நிரூபிக்கவே வேண்டுகிறேன்” என்றான் அந்த காட்டரபி. உடனே, தங்கள் வாளைக் கீழே தாழ்த்திவிட்டு, அவனுக்குக் கலிமாச் சொல்லிக்கொடுத்தார்கள் பெருமானார். அந்த மனிதர் மீண்டும் தம் கூட்டத்தாரிடம் சென்றதும், தாம் மானிடரில் சிரேஷ்டமான ஒரு கூட்டத்தாரிடையிலிருந்து வருவதாகத் தெரிவிக்கிறார். (புகாரீ)

கைபர் சண்டை சமயத்தில் நபிபெருமானாரைக் கொல்வதற்காக இறைச்சியில் விஷங்கலந்து கொடுத்த யூதப் பெண்ணை அவர்கள் மன்னித்துவிட்டதை முன்பே குறிப்பிட்டுள்ளோம். அந்த இறைச்சியை உண்ட தோழர் ஒருவர் விஷத்தின் வேகத்தால் மாண்டுவிடவே அதற்காகச் சட்டப்படி அவளுக்கு மரண தண்டனை அளிக்கப்பட்டது. (புகாரீ)

மதீனாவில் நபிபெருமானாரைக் கொல்வதற்காக விஷம் தோய்ந்த வாளுடன் வந்த உமைர் இப்னு வஹப் என்பாரும் பெருமானாரின் மன்னிப்பைப் பெற்று முஸ்லிமானார். (மஸ்னது)

வாக்கீனில் இனிமை

எத்துணை ஏழையிடமும், வறியவரிடமும் மிகவும் அன்புடனும் ஆதாரத்தோடும் பெருமானார் பேசுவார்கள். முதன்முறை அவர்களைக் காண்போர் சற்று அச்சமடைவார்களாயினும் அவர்களோடு நெருங்கிப் பழக நேர்ந்ததும் தங்கள் அன்பு முழுமைக்கும் அவர்களை மட்டுமே உரியவர்களாக்கி விடுவார்கள்.

ஒரு சமயம் ஒரு மனிதன் அவர்களைப் பார்க்க வந்திருப்பதாகச் சொல்லப்பட்டபோது, “அவன் நல்லவனில்லை! இருந்தாலும் அவனை உள்ளே வரச்சொல்லுங்கள்” என்று பெருமானார் அனுமதியளித்தார்கள். ஆனால், அந்த மனிதனிடம் பெருமானார் மிகுந்த பரிவோடு பேசினார்கள். இது குறித்து வியப்படைந்த ஆயிஷா நாயகி அந்த மனிதன் சென்றபின் பெருமானாரை விளித்து அவர்கள் அவனை விரும்பாத நிலையிலும் அவனிடம் எப்படி இவ்வளவு அன்பாகப் பேசமுடிகிறது என்று கேட்டார்கள். “அல்லாஹு தஆலாவின் பார்வையில் கெட்ட மனிதன் யார் தெரியுமா? தன்னோடு ஜனங்கள் உறவாட இடந்தராத அளவில் கொடுமொழி பேசுவன்தான்” என்று பெருமானார் பதிலளித்தார்கள். (புகாரீ, அபூதாலுது)

ஒரு சமயம் பெருமானார் தங்கள் தோழர்களோடு அமர்ந்திருந்தார்கள். அப்போது அவர்களுடைய செவிலித்தாய் ஹலீமாவின் கணவர் அவர்களைக் காண வந்தார். தாங்கள் அமர்ந்திருந்த விரிப்பின் ஒரு முனையை விரித்துவிட்டு, பெருமானார் அவரை அதில் அமரச்செய்தார்கள். பின்னர் ஹலீமாவின் தாயார் வந்தார். அவரையும் பெருமானார் அந்த விரிப்பின் மற்றொரு முனையில் அமரச்செய்தார்கள். பின்னர் ஹலீமாவின் சகோதரரும் அங்கே வரவே, பெருமானார் தாங்களே எழுந்து நிற்குகொண்டு அவரையும் விரிப்பில் அமர்த்தினார்கள். இதுபோன்றே வெறொரு சந்தர்ப்பத்தில் அவர்களுடைய செவிலித்தாயே அவர்களைக் காண வந்தபோதும் பெருமானார் அவரையும் தங்களுடைய விரிப்பிலேயே இருக்கச் செய்தார்கள். (அபூதாலுது)

பணிவு

எத்தனை பெரிய அந்தஸ்தை அடைந்திருந்த நிலையிலும் அவர்கள் காட்டி வந்த பணிவு மகத்தானது. ஒரு தடவை அவர்கள் முன் கொண்டுவரப்பட்ட ஒருவர் அவர்களைக் கண்டு திகிலடையலானார். அவரைத் தேற்றுமுகத்

தான் பெருமானார் சொன்னார்கள், “நான் அரசன் என்றும் நீர் எண்ண வேண்டாம்! உலர்ந்த மீன் தின்ற குறைஷிக் கூட்டத்தைச் சேர்ந்த பெண்ணொருத்தியின் மகன் தான் நான்” என்று. (புகாரீ).

பெருமானார் வீட்டிலிருந்து மஸ்ஜிதுக்கு வந்த ஒருசமயம் அவர்களைக் காண்பதற்காக வந்திருந்தவர்கள் மரியாதைக் காக எழுந்து நின்றனர். இதுபிடியாத பெருமானார், “உங்கள் மரியாதையைக் காட்டுவதற்காக அரபிகள் அல்லாதவர்கள் போல் (அஜமிகள் போல்) நீங்கள் எழுந்து நிற்க வேண்டாம்!” என்று அறிவித்தார்கள்.

(அபூதாலுது, இப்னமாஜா.)

மற்ற இடங்களில் ஜனங்கள் தங்கள் அரசர்கள் முன் முழந்தாளிட்டுப் பணிவதைக் கண்ட பெருமானாரின் தோழர்கள் சிலர் அவர்களிடம் வந்து, தாங்களும் அது போல் பெருமானார் முன் சாஷ்டாங்கம் செய்யப் பெருமானார் அனுமதியளிக்கவேண்டும் என்று வேண்டினார். “நான் மரணித்த பின் என் அடக்கஸ்தலத்தில் நீங்கள் முழந்தாளிட்டுப் பணிவீர்களா?” என்று பெருமானார் கேட்கவே, அவர்கள் “மாட்டோம்” என்று பதிலளித்தனர். “அப்படியாயின் நான் உயிரோடிருக்கும் போது மட்டும் ஏன் அப்படிப் பணிய ஆசைப்படுகிறீர்கள்!” என்று பெருமானார் கேட்டார்கள்.

(அபூ தாலுது.)

ஒரு சமயம் பெருமானார் முஆதுபுனு அப்ரா என்பவரின் புதல்னியின் திருமணத்தை நடத்தி வைப்பதற்காக அவர் வீட்டுக்குப் போயிருந்தார்கள். அப்போது அவர்கள் மணப் பெண்ணுக்காக ஆயத்தமாக்கப்பட்டிருந்த இருக்கையில் சென்று சற்று அமர்ந்தார்கள். உடனே அந்த வீட்டில் குழுமி யிருந்த சிறுமிகள் யாவரும் வந்து அவர்களைச் சுற்றி நின்று கொண்டு பத்ருப் போர்க்களித்தில் உயிர்நீத்த முஸ்லிம்களைப் பற்றிய இரங்கற் பாடல்களை உருக்கமாகப் பாடலாயினர். பின்னர், “நானை நடக்கப்போவதை (வருங்காலத்தை)

அறிந்த திருத்தாதர் நம்மிடையேயுள்ளார்கள்” என்ற கருத்துள்ள ‘பைத்து’ ஒன்றைப் பாடத்தொடங்கினர். உடனே பெருமானார், “இது வேண்டாம்; நீங்கள் முதலில் பாடிய பத்ரு ஷஹீதுகள் பற்றிய பாடல்களையே பாடுங்கள்” என்று கூறினார்கள். (முஸ்லிம்)

தங்களை யாவரும் ஸ்துதி செய்யக்கண்டால் அவர்கள் அதை ஒருக்காலும் அனுமதிப்பதில்லை. ஒரு சமயம் தங்களைப் புகழ்ந்தவர்களை நோக்கி, “நான் முஹம்மது, அப்துல் லாஹ்வின் புதல்வன்; அல்லாஹ்வின் அடியானும் தூதனும் மாவேன். அல்லாஹ் எனக்கு அருளியதைவிட அதிகப்படியாக நீங்கள் வரம்புமீறுவதை நான் விரும்பவில்லை” என்று அருளினார்கள். ஒரு தடவை உலகில் சிரேஷ்டமானவர்கள் என்று சிலர் அவர்களைப் போற்றியபோது, “அது இப்ராஹீம் அலைஹிஸ் ஸலாம் அவர்கள் தாம்” என்று பதிலளித்தார்கள். (மஸ்னது).

ஒரு சமயம் பனூ ஆயிர் கூட்டத்தார் அவர்களை “இதோ உள்ளவர்கள் நம் இறையானவர்கள்” என்று போற்றியபோது, “நம் இறைவன் அல்லாஹ் தஆலா தான்” என்று பதிலளித்துவிட்டு “நீங்கள் பேசும்போது யோசித்து, வார்த்தைகளை நிறுத்துப் பேசவேண்டும். அவற்றைத் தூண்டிவிடுபவன் ஷைத்தானா என்பதையும் சிந்திக்க வேண்டும்” என்று எச்சரித்தார்கள். (அபுதாலுத்)

உழைப்பு

உழைப்பினால் மனிதனின் மதிப்பு மங்கிவிடாது. அதிகமாகச் சுடர்விட்டுப் பிரகாசிக்கவே செய்யும் என்பதை எண்பித்தவர்கள் பெருமானார். தங்கள் வேலைகளைத் தாங்களே செய்துகொண்டவர்கள் அவர்கள். தங்கள் செருப்புக்களைத் தாங்களே செப்பணிட்டுக் கொண்டார்கள்; தங்கள் உடைகளைத் தாங்களே தைத்துக்கொண்டார்கள். தங்கள் பிராட்டியார்களுக்கு ஒத்தாசை செய்தார்கள். தங்கள் ஆடுகளைத் தாங்களே பால் கறந்தார்கள்.

வெளியிலும் அவர்கள் தங்கள் தோழர்களோடு சேர்ந்து வேலைசெய்யத் தயங்கிதில்லை. மதினா செனறடைந்தவுடன் பெருமானார் கட்டத்தொடங்கிய மஸ்ஜிதுக்காக மற்றவர்களுடன் அவர்களும் கல் சுமந்தார்கள். அப்போது பெருமானாருடைய தோழர்கள், “பெருமானே எமது உயிர்கள் உங்களுக்குக் ‘குர்பானியாகட்டும்! நீங்கள் ஏன் இப்படிக் கஷ்டப்பட்டு வேலை செய்யவேண்டும்’ நாங்கள் எதற்கு இருக்கிறோம்?” என்று கேட்டார்கள். ஆனால் பெருமானார் மற்றோருடன் சேர்ந்து கடினமான வேலைகளையும் செய்யத் தயங்குவதில்லை. அகழ் சண்டைத் தருணத்தில் அகழ் வெட்டுகையில் அவர்கள் மற்றோருடன் சேர்ந்து அதிகமும் உடலுழைத்ததால் அவர்கள் மேனியிலும், நெற்றியிலும் புழுதி படிந்து கொண்டிருந்தது. (புகாரீ)

ஒரு சமயம் நபிபெருமானார் தங்கள் தோழர்களுடன் பிரயாணம் செய்துகொண்டிருந்தார்கள். அப்போது வழியில் உணவு ஆயத்தம் செய்வதற்காக முயற்சிகள் நடந்தன. உடனே விறகு சேகரித்துவரும் பொறுப்பைப் பெருமானார் ஏற்றுக்கொண்டார்கள். அப்போது தோழர்கள் அவர்களை நோக்கி, “பெருமானே நாங்களே இந்த வேலையையும் செய்துவிட முடியும்” என்று கூறினர். “அது உண்மைதான்; ஆனால் நான் உங்களைவிட உயர்வான ஸ்தானத்தில் என்னை வைத்துக்கொள்ள விரும்பவில்லை. தன் தோழர்களைவிடத் தன்னை உயரிய நிலையில் வைத்திருப்பவனை அல்லாஹு தஆலா நேசிக்கமாட்டான்” என்று பெருமானார் பதிலளித்தார்கள். (புகாரீ)

பத்ருப் போர் நடந்த காலையில் பெருமானாரிடம் வெகு சில ஒட்டகங்களே இருந்தன. எனவே, முஸ்லிம் வீரர்கள் அவற்றைத் தமக்கு இடையிலுள்ள விகிதாச்சாரப்படி பிரித்து, மூவர் நால்வருக்கு ஒரு ஒட்டகை என்று வைத்துக்கொண்டு, ஒரு குறிப்பிட்ட நேரம் வரை ஒருவர் அதன்மீது அமர்ந்து சுவாரி செய்யவும், அதன் பின்னர் இன்னொருவர் அமர்ந்து சுவாரிசெய்யவும் அதே சமயம் மற்றவர்கள் நடந்துவரவுமாக

இப்படி முறை வைத்துப் பறிமாறிக்கொண்டனர். நபிபெருமானாரும் இதுபோன்றே ஓர் ஒட்டகத்தை வேறு சிலருடன் பகிர்ந்துகொண்டார்கள். ஆனால், அவர்களுடைய கூட்டாளிகள் தாங்கள் ஒட்டகத்தின் மீது ஏறிச் சவாரிசெய்யவேண்டிய முறை வந்தபோதெல்லாம் அதைப் பெருமானாருக்காக விட்டுக்கொடுத்துத் தாங்கள் நடந்துவர முன்வந்தனர். பெருமானார் எப்பொழுதுமே ஒட்டகத்தின்மீது சவாரி செய்து கொண்டே வரலாம் என்றும் கூறினர். ஆனால், பெருமானார் அதற்கு இணங்கவில்லை. “என்னைவிட அதிகமாக நீங்கள் நடக்க இயலும் என்று நான் நினைக்கவில்லை; சன்மானம் பெறவேண்டும் என்ற ஆசையும் உங்களைவிட எனக்கு அதிகம்” என்று கூறி, மற்றவர்களையும், அவரவர் முறை வந்ததும் ஒட்டகத்தின்மீது சவாரி செய்யச் சொல்லி விட்டு அவர்கள் நடந்து சென்றார்கள். (மஸ்னது)

நேர்மை

‘நம்பிக்கைக்கு உரியவர்கள்’ (அல்-அமீன்) என்ற பட்டத்தை மக்காவாசிகளிடம் தங்கள் இளமையிலேயே பெற்றவர்கள் பெருமானார். அக்காலையே மக்காவில் இப்படி ‘நம்பிக்கைக்கு உரியவர்’ என்று மதிக்கப்படுவதே மகத்தான காரியமாகும். மக்காவாசிகள் யாரையும் இலகுவில் நம்பி விடக் கூடியவர்களல்லர். யாருக்கும் இலகுவாக இந்த ‘அல்-அமீன்’ பட்டத்தை அளித்துவிடக் கூடியவர்களுமல்லர். எனவே, வேறு யாருக்கும் கொடுக்காத இந்தப் பட்டத்தை மக்காவாசிகள் நபிபெருமானாருக்கு வழங்கியது ஒன்றே அவர்களுடைய நேர்மையில் அவர்களுக்கிருந்த நம்பிக்கையை எண்பிக்கிறதன்றோ!

அவர்கள் சன்மார்க்கத்தைப் பிரசாரம் செய்தபோது அதைக் கைவிடுமாறு குரைஷிக் காபிர்கள் எத்துணையோ அவர்களை வேண்டிக்கொண்டனர். பொன்னாலும், பொருளாலும் அதிகார பீடத்தாலும் ஆசைவார்த்தை காட்டினர். பெருமானார் அவற்றை மறுத்து என்ன சொன்னார்கள்?

“என் ஒரு கையில் சூரியனையும், மறுகையில் சந்திரனை யுமே கொண்டுத் தருவதானாலும் என் சன்மார்க்கப் பிர சாரத்தை நான் கைவிடமாட்டேன்” என்றல்லவா பதிலளித் தார்கள்.

சாதாரணமாகப் போரில் எத்தகைய முறைகள் கையாளப் படினும் வெற்றி கிடைத்து விட்டால் போதும், அதற்காகப் பிரயோகிக்கப்பட்ட முறைகள் தவறானும், அநீதியானவை யாயினும் அவை சரியானவைதான். இல்லாவிட்டால் வெற்றி கிடைத்திருக்குமா என்று யாவரையும் ஒப்புக்கொள்ள வைத்து விடலாம். இதுவே அன்றும் இன்றும் பெரும்பாலில் ஆட்சி யாளர்களுடைய நடைமுறையாக இருந்து வந்துள்ளது. ஆனால் பெருமானார் போரிலும் எத்துணை கடுமையான நேர்மையைக் கையாண்டார்கள்—தோல்விதான் கிட்டலாம் என்ற நிலையுண்டானாலும்கூட நேர்மையைவிட்டு வழுவாத உறுதியுடையவர்களாக இருந்தார்கள் என்பதை அவர்கள் ஈடுபட்ட போர்களில் ஒவ்வொன்றும் சான்று காட்டிக்கொண் டிருக்கிறது.

மதீனா சமுதாயத்தின் ஆரம்ப நாட்களில் ஒரு சமயம் காபிர்களில் ஒரு கூட்டத்தார் அவர்களிடம் வந்து, மற்றக் காபிர்களின் கூட்டத்தாரோடு போராடுவதில் பெருமானா ருக்கு உதவுவதாகக் கூறினர். ‘நம் பகைவர்களின் பகைவர் கள் நம் நண்பர்கள்’ என்று அவர்களுடைய சகாயத்தைப் பெருமானார் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராயில்லை. அதிலும் அச்சமயம் முஸ்லிம் வீரர்கள் தொகை மிகக் குறைவானது; யாரேனும் இரண்டொருவர் வந்து அவர்களோடு சேர முன் வந்தால் கூட அது பெரிய உதவியாகத்தான் இருக்கும். அந்த நிலையிலும் பெருந் தொகையினராக அவர்களுக்கு உதவ முன்வந்த காபிர்களின் ஒத்துழைப்பை அவர்களுடைய நேர்மையுள்ளம் ஏற்கத் தயாராயில்லை. (அபூதாலூது)

அவர்களுடைய தயாளங் காரணமாக அவர்கள் அடிக்கடி கடன்படவும் நேர்வதுண்டு: அது சமயம் மதீனாவில் பணச்

செல்வாக்குடையவர்களாக இருந்தவர்கள் யூதர்கள் தாம்.. எனவே நபிபெருமானாரும் அவர்களிடம் கடன் வாங்க நேர்ந்ததுண்டு. வாங்கிய கடனைத் திருப்பிக் கொடுப்பதில் அவர்கள் மிகவும் எச்சரிக்கையுடன் நடந்துகொண்டார்கள், அவர்களுடைய மரணத் தருவாயில் அவர்களுடைய கவசம் யூதன் ஒருவனிடம் இருந்தது. காரணம் பெருமானார் அதை அவனிடம் அடகு வைத்து எண்பது ராத்தல் கோதுமை வாங்கியிருந்தார்கள்.

ஒரு சமயம் பெருமானார் ஒருவரிடம் ஒட்டகம் ஒன்று கடன் வாங்கியிருந்தார்கள். அதைத் திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டிய வசதியுண்டானதும், அதைவிட அதிக விலை மதிப்புள்ள ஒட்டகம் ஒன்றை அவருக்குக் கொடுத்தார்கள். “வர்த்தகத் தொடர்புகளில் நேர்மையுடன் நடந்துகொள் பவனே சிறந்தவனாவான்” என்றும் அவர்கள் அருளினார்கள். (திர்மதி)

சாயிப் என்ற வர்த்தகர் ஒருவர் இஸ்லாத்தை ஏற்படற்காக நபிபெருமானாரிடம் வந்தார். அவரைப்பற்றி ஜனங்கள் பெருமானாரிடம் மிகவும் உயர்வாக அறிமுகப்படுத்தினர். அது கண்ட ஸாயிப் சொன்னார், “என் உயிர் பெருமானாருக்குக் ‘குர்பானி’ ஆகுக! பெருமானார் வர்த்தகத்தில் என்னோடு பங்காளியாக இருந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் அதில் நடந்துகொண்ட முறை மிகவும் உன்னதமானதாகவும் குறை சொல்ல இடமற்றதாகவும் இருந்தது” என்று.

(அபு தாலுது)

ஒரு சமயம் மதீனா நகருக்கு வெளியில் வர்த்தகக் கூட்டத்தார் சிலர் பாடி வீடமைத்து இளைப்பாறிக் கொண்டிருந்தனர். அவர்கள் வைத்திருந்த ஒட்டகங்களில், ஒன்று சிவப்பு நிறமுடையதாய் இருந்தது. அந்தப் பாதை வழியாகப் போக நேர்ந்த பெருமன்னார் அதை வாங்க எண்ணி விலை கேட்டார்கள். அந்த வர்த்தகர்கள் சொன்ன விலையைத் தருவதாக ஒப்புக்கொண்டு அந்த ஒட்டகத்தின் முக்கணாக்

கயிற்றைக் கையில் பற்றியவர்களாகப் பெருமானார் அங்கிருந்து மதினா நகருள் சென்றுவிட்டார்கள். அவர்கள் போனதும் வர்த்தகர்கள் ஒருவர் முகத்தை ஒருவர் பார்க்கலாயினர். அவர்கள் யார் என்று விசாரித்து அறிந்து கொள்ளாமல் ஒட்டகத்தை அவர்களிடம் ஒப்படைத்தது சரியல்ல என்று அவர் முடிவு கட்டலாயினர். அப்போது அவர்கள் கூட்டத்திலிருந்த பெண்ணொருத்தி சொன்னாள். “கவலையை விடுங்கள்; இப்படி அற்புதமான முகமுடைய ஒருவரை நாம் கண்டதே இல்லை. இத்தகைய வதனமுடையவர் நிச்சயம் நம்மை ஏமாற்றமாட்டார்” என்று. அன்று பொழுது அந்தமன நேரத்தில் நபிபெருமானார் அந்த ஒட்டகத்துக்கான தொகைக்கு உரிய பேரிச்சம் பழத்தையும் உணவு வகைகளையும் அவர்களுக்கு அனுப்பிவைத்தார்கள். (தாரகுதீ)

நியாயம்

நியாயத்தை நிலைநாட்டுவதிலும் பெருமானார் மிகவும் கண்டிப்பானவர்களாக இருந்தார்கள். மக்ஜூம் கூட்டத்தைச் சேர்ந்த பெண்ணொருத்தி திருட்டுக் குற்றத்துக்காகக் கையும் களவுமாகப் பிடிக்கப்பட்டு அவர்கள் முன் நிறுத்தப் பட்டிருந்தாள். அவளுக்காக நபிபெருமானாரிடம் பரிந்து அவனை விடுவிக்குமாறு அவள் கூட்டத்தார் உஸாமா இப்னு ஜைதைக் கேட்டுக்கொண்டனர். உஸாமாவுக்கு நபிபெருமானாரிடம் நல்ல செல்வாக்கு உண்டு. ஆனால் இந்த விஷயம் பற்றி அவர்கள் பேச ஆரம்பித்ததும், பெருமானார், “உஸாமாவே, நீர் என்னிடம் வந்து அல்லாஹ்வின் சட்டத்துக்கு எதிராக நடக்கச் சொல்கிறீரா?” என்று கேட்டார்கள். பின்னர் ஒரு கூட்டத்தைக் கூட்டுவித்து அதில் இவ்விதம் பேசினார்கள். “உங்களுக்கு முந்திய கூட்டத்தவர்கள் யாவரும் இம்மண்ணுலகிலிருந்து மாண்டு ஒழிந்தனர். அதற்குக் காரணம் ஒன்றே ஒன்றுதான். அதாவது அவர்கள் ஏழைகளைத் தண்டித்துவிட்டுப் பணக்காரர்கள் அதே குற்றத்தைச் செய்துள்ள நிலையில் அவர்களைத் தண்டிக்காமல் பாரபட்சம் காட்டியதுதான். ஆண்டவன் மீது ஆணையாகச் சொல்

கிறேன். என் புதல்வி பாத்திமா திருடிய குற்றத்துக்கு ஆளானாள் என்று நிருபணமானால் அவள் கரங்களும் துண்டிக்கப்படவே நான் உத்தரவிடுவேன்'' (புகாரீ, முஸ்லிம்).

பெருமானாருடைய மரணத்தருவாயில் அவர்கள் பிரகடனம் செய்தார்கள். யாருக்காவது அவர்கள் கடன் ஏதும் தரவேண்டியதிருப்பின் அதை இப்போது இவர்கள் கேட்டுப் பெற்றுக்கொள்ளலாம். யாருடைய உடமைக்கோ, உடலுக்கோ ஏதேனும் ஊறு செய்திருந்தால் அதற்காக அவர்களை இவ்வுலகிலேயே பழிவாங்கிக் கொள்ளலாம் என்று. இந்தப் பிரகடனம் வெளியிடப்பட்டபோது கூடியிருந்த பல்லாயிரவரில் ஒருவர் கூட அசையவில்லை. ஒரே ஒருவர் மட்டும் பின்னர் எழுந்து பெருமானார் தமக்குச் சில திர்ஹங்கள் தரவேண்டும் என்றார். உடனேயே அது அவருக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. (இப்னு இஸ்ஹாக்).

ஒரு சமயம் யுத்தத்தில் கிடைத்த பொருள்களைப் பெருமானார் வினியோகித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அப்போது ஜனங்கள் அவர்களைச் சுற்றி நின்றன்கொண்டிருந்தனர். கூட்டத்தில் ஒருவன் தன் பாரம் முழுவதையுமே பெருமானார் மீது சாய்ந்தவனாக நின்றன்கொண்டிருந்தான். நபிபெருமானாரிடம் சிறிய குச்சியொன்று இருந்தது. அதை எடுத்து அதனால் அவனை அப்பால் தள்ளினார்கள். அப்போது அந்தக் குச்சியின் முனை அவன் முகத்தில் பட்டு லேசாகக் காயப்படுத்திவிட்டது. பெருமானார் அவனை நோக்கி ''இதற்கு நீ என்மீதும் அதேபோல் காயமுண்டாக்கிப் பழிதீர்த்துக் கொள்ளலாம்'' என கூறினார்கள். அவன் சொன்னான், ''பெருமானே, நான் என் உரிமையை விட்டுக்கொடுத்து உங்களை மன்னித்துவிட்டேன்'' என்று. (அபு தாலுது)

ஹஜ்ரத் பிலால் ஹஜ்ரத் ஸல்மானுல் பார்ஸி ஆகிய இருவரும் அடிமைகளாக இருந்து விடுவிக்கப்பட்டவர்கள்.

இஸ்லாத்தின் பெரிய வைரியாக இருந்த அபூ ஸுப்யானைச் சபையொன்றில் கண்ட அவர்கள், “இறைவனின் பகைவரான இவர்மீது வாள் தன் முழுவகத்தையும் காட்டவில்லையே!” என்று தங்களுக்குள் பேசிக்கொண்டனர். அதைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்த ஹஜ்ரத் அபூ பக்கர் ரலியல்லாஹு அன்ஹு அவர்களை நோக்கி “குறைஷி குலத் தலைவனைப் பார்த்து இப்படி நீங்கள் பேசலாமா?” என்று சற்று குடாகக் கேட்டார்கள். பின்னர் அவர்கள் பெருமானாரிடம் வந்து இந்தத் தகவலைச் சொன்னபோது “அந்த இரண்டு கனவான்களுடையவும் மனத்தை நீங்கள் புண்படுத்தி விட்டீர்களோ என்று நினைக்கிறேன். அப்படியிருப்பின் ஆண்டவனின் அதிருப்தியையே நீங்கள் சம்பாதித்தவர்களாவீர்கள்” என்று பெருமானார் தெரிவித்துவிட்டார்கள். உடனே ஹஜ்ரத் அபூ பக்கர் பிலாலிடமும், ஸல்மானிடமும் விரைந்து, “சகோதரர்களே! நான் சொன்ன வார்த்தைகளால் உங்கள் மனம் புண்பட்டதா?” என்று கேட்டார்கள். “இல்லை சகோதரா, அல்லாஹ் உங்களை மன்னிப்பானாக!” என்று அவர்கள் பதிலளித்துவிட்டனர். (முஸ்லிம்)

சபியாமை

முஸ்லிம் யாரையும் பெருமானார் கண்டித்துவிட்டால் அந்த முஸ்லிம்மீது இறைவன் கருணை பொழியப்படுவதற்காக அவர்கள் பிரார்த்திப்பதுண்டு; அவர்கள் யாரையும் சபித்ததே இல்லை. ஒரு சமயம் போர் நடந்துகொண்டிருக்கையில் அவர்களுடைய எதிரிகளைக் சபிக்குமாறு அவர்களிடம் சொல்லப்பட்ட போது தாங்கள் வாழ்த்துவதற்காகவே யன்றிச் சபிப்பதற்காக அனுப்பப்பட்டவர்களல்லர் என்று பதிலளித்துவிட்டார்கள்; யாருக்கு எதிராகவும் இறைவனின் பெயராலன்றி அவர்கள் தங்கள் சிறு விரலையும் அசைத்ததில்லை. தாங்கள் எத்துணை இழிவுபடுத்தப்பட்டபோதும், இறைவனை இழிவாகப் பேசாத யாரையும் அவர்கள் தண்டித்ததில்லை.

நாணம்

மனிதரில் நாணத்தில் மிகைத்தவர்களும் பெருமானார் தாம். யாரையும் அவர்கள் உறுத்துப் பார்த்ததில்லை. அவர்களின் பார்வை தரை நோக்கியதாகவே இருக்கும். கன்னிப் பெண்களையும்விட அவர்கள் நாணமுடையவர்களாக இருந்தார்கள் என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது.

பொதுவாக அரபிகள் நாணத்தைப் பெரிதாகக் கருதாது இருந்தவர்கள். நிர்வாணமாய் இருப்பது ஒன்றும் பெரிய தவறல்ல என்று எண்ணியவர்கள். அறியாமைக் காலத்தில் கஃபத்துல்லாஹ்வையே நிர்வாணமாகச் சுற்றிவந்தவர்களல்லவா அவர்கள்! ஆனால், நபிபெருமானாரோ மானத்தை மறைப்பதையும், நாணமுடையவர்களாய் இருப்பதையும் பெரிதும் வற்புறுத்தியவர்கள். நிர்வாணமாகக் குளிப்பதையும் ஆதரியாதவர்கள். “நீங்கள் குளிக்கும் இடங்களுக்கு (ஹமாம்களுக்குப்) போவதுண்டா?” என்று ஒரு தடவை வெளி நபிகள் சென்று வந்த சிலரிடம் வினவினார்கள். “ஹமாம்களுக்குப் போய்க் குளிப்பது உடல் சுகத்துக்கு உறுதுணையாய் இருக்கிறது; உடலிலுள்ள அழுக்கு அகலவும் உதவுகிறது” என்று அவர்கள் கூறவே, “நீங்கள் குளிக்கும்போது நிர்வாணமாக நின்றுகொண்டு குளிக்க வேண்டாம்!” என்று பெருமானார் உத்தரவிட்டார்கள். அப்போது அரேபியாவில் ஹமாம்கள் கிடையாது; அதற்கு வெளியிலிருந்த நகரங்கள் சிலவற்றில் இருந்தன. எனவே பெருமானார் சொன்னார்கள், “நீங்கள் பாரஸீகத்தையும் பிற நாடுகளையும் வெற்றிகொள்ளப் போகும்போது, ஆங்காங்கே எத்தனையோ ஹமாம்களைக் காண்பீர்கள். அவற்றில் சென்று குளிக்க விரும்பினால் உங்கள் இடுப்பைச் சுற்றித் துணி கட்டிக்கொண்டே குளிக்கவேண்டும்” என்று.

ஸிரியாவிலுள்ள கும்ஸ் என்ற இடம் குளிக்குமிடங்களுக்குப் பெயர்போனது. அந்த நகரைச் சேர்ந்த பெண்கள்—நபி

பெருமானார் காலமான பின்னர்—மதீனா வந்திருந்தனர். அவர்கள் பெருமானாரின் பிராட்டியார்களுள் ஒருவரான உம்மு ஸல்மாவைக் காணவந்திருந்தனர். அவர்கள் கும்ஸ் என்ற நகரைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று அறிந்ததும் அன்னை உம்மு ஸல்மா, “அப்படியானால் நீங்களும் பொதுக் குளிக்குமிடங்களில் குளிக்கும் பெண்கள்தாமா?” என்று வினவினார்கள். “பொது இடங்களில் குளிப்பது அப்படி என்ன தவறான காரியமா?” என்று அந்த பெண்கள் வினவினர். அதற்குப் பதிலாக, “தன் வீட்டையன்றி வேறு இடத்தில் தன் உடைகளை அகற்றும் பெண் இறைவனின் அருளை இழந்தவளாவாள்” என்று பெருமானார் சொன்னதை நான் கேட்டிருக்கிறேன்” என்று உம்மு ஸல்மா பதிலளித்தார்கள்.

(புகாரீ)

கடமைப்படாமை

நபிபெருமானார் யாருக்கும் கடமைப்பட்டிருப்பதை ஒருக்காலும் விரும்பாதவர்களாவார்கள். அவர்களுடைய சத்திய நேயரான—அவர்களுக்காக யாவையும் இறைவன் பாதையில் தத்தம் செய்த—ஹஜ்ரத் அபூபக்கர் ரலியல்லாஹு தஆலா அன்ஹு அவர்களிடம்கூடக் கடமைப்பட்டவர்களாக இருப்பதைப் பெருமானார் விரும்பியதில்லை. மக்காவில் பெருமானாருக்கு எதிராகச் சதி நடந்த சமயம் பெருமானார் ஹஜ்ரத் அபூபக்கருடன் ஹிஜ்ரத் செய்தார்களல்லவா! அப்போது அந்தப் பிரயாணத்துக்காக இரண்டு ஒட்டகைகளை ஹஜ்ரத் அபூபக்கர் ஆயத்தம் செய்து வைத்திருந்தார்கள். அவற்றுள் ஒன்றை விலைபேசி வாங்கிய பின்னரே பெருமானார் அதில் ஏறிச் சவாரி சென்றார்கள்.

(புகாரீ)

பொருளடக்கம் அருள்மொழிகள்

அடியான் ஒருவன் பாவஞ் செய்யுங்கால் அவன் இதயத்தில் கறுப்புக் கோடு ஒன்று உண்டாகிறது. அந்தப் பாவத்திலிருந்து விடுபட்டு: அவன் பாவமன்னிப்புத் தேடுவானாயின் அந்தக் கறுப்புக் கோடு மறைந்து விடுகிறது. அந்தப் பாவத்தை அவன் தொடர்ந்து செய்து வருவானாயின் அந்தக் கறுப்புக்கோடு பரவலாகிவந்து கடைசியில் இதயம் முழுவதும் இருண்டு விடுகிறது. (தீர்மதி.)

“இதயம் திறப்பது எப்படி?” என்று தோழர்கள் வினவினர். பெருமானார் சொன்னார்கள், “நூர் இதயத்தில் நுழைந்தால் அது திறக்கிறது; விசாலமாகிறது” என்று. “அதற்கான அறிகுறிகள் யாவை?” என வினவப்பட்டதற்கு, “சாந்தி நிலையத்தை தோக்கியே முற்றும் திரும்பியவனாகி விடுவதும், இவ்வுலகைவிட்டு ஒதுங்கியிருப்பதும், மரணம் வருமுன் அதற்கு ஆயத்தமாய் இருப்பதுமாகும்” என பெருமானார் பதிலளித்தார்கள். (தப்ஸீர் ருஹுல் பயான்)

“ஹாரிஸே, உமக்குப் பொழுது புலர்ந்த விதம் எப்படி?” என்று பெருமானார் வினவினார்கள். “ஓர் உண்மையான மெய்விஸ்வாசியான அடியானுக்கு விடியும் விதத்திலேயே அது எனக்கும் விடிந்தது” என்று ஹாரிஸ் பதிலளித்தார்கள். “உமது மெய் விஸ்வாசத்துக்கான அடையாளங்கள் யாவை?” என்று பெருமானார் கேட்டார்கள். ஹாரிஸ் சொன்னார்கள்: “நான் உலகைவிட்டு என்னை அப்பாலாகிக் கொண்டுவிட்டேன். நான் இரவை விழித்திருந்தவனாக (தெய்வ தியானத்தில்) கழிக்கிறேன்; பகலைப் பசியிலும், தாகத்திலும் கழிக்கிறேன்” என்று. பெருமானார் சொன்னார்கள், “ஹாரிஸே, நீர் உணர்ந்து விட்டீர்; அதுவே உண்மை என்று கொள்ளும்!” என்று. (இமாம் அபுஹஸீபாவின் டிக் ஹுல் அக்பரில் காணப்பட்டது.)

சில-9

பாவகரமான செயல் எதையும் செய்து விட்டால் அதற்காக உடனேயே பாவமன்னிப்புத் தேடி மன்றாடுங்கள்—இரகசியமாகச் செய்த பாவத்துக்கு ரகசியமாகவும் பகிரங்கமாகச் செய்த பாவத்துக்குப் பகிரங்கமாகவும் பாவமன்னிப்புத் தேடுங்கள் (திப்ரானி, கபீர்.)

பனீ இஸ்ராயீல் (யூதர்) கூட்டத்தினர் பாவாத்மாக்களாக இருந்தனர். அவர்களிடையிலிருந்த அறிஞர்கள் அவர்களைக் கண்டித்தார்களாயினும், அவர்களும் பாவஞ் செய்யாமலிருக்க வில்லை. அறிஞர்கள் அவர்களோடு அமர்ந்து உண்ணவும் பருகவும் தொடங்கினர். இதற்காக அல்லாஹுத் தஆலா அவர்கள் இதயத்தை இருளடையச்செய்து கடினமானதாக ஆக்கிவிட்டான். (திர்மதி.)

உங்கள் பெற்றோர்கள், குழந்தைகளையும்விட என்னை அருமையானவனாகக் கருதாத யாரும் உங்களில் உண்மையான மெய்விஸ்வாசியாக மாட்டான். (புகாரீ.)

இவ்வுலகை இறைவன் கொசுவின் ஒற்றை இறகுக்காவது சமமாக மதித்திருப்பானாயின், இதில் காபிர்களுக்கு (தன்னை நிராகரிப்பவர்களுக்குத்) தாகம் தீர்ப்பதற்கான தண்ணீரைக்கூட அனுமதித்திருக்க மாட்டான். (திர்மதி.)

செத்த ஆட்டுக்கு உடையவன் அதன் மீது வைக்கும் அளவுகூட இறைவன் இவ்வுலகின் மீது மதிப்பு வைக்கவில்லை (திர்மதி.)

அல்லாஹ் தன் அடியான்மீது மிகவும் கருணையுடையவன். நோயாளி ஒருவனை நீங்கள் தண்ணீரிலிருந்து காப்பாற்றுவதுபோல அவன் அடியானைக் காப்பாற்றுகிறான். (திர்மதி.)

இவ்வுலகில் ஒரு பிரயாணியைப் போலிரு. (புகாரி.)

பிறக்கும் சிசு ஒவ்வொன்றும் இஸ்லாத்திலேயே பிறக்கிறது. அதன் பெற்றோர்களே அதை யூதனாகவோ கிறிஸ்தனாகவோ

தவனாகவோ, தெருப்பை வணங்குபவனாகவோ ஆக்கிவிடுகின்றனர். (புகாரீ.)

பெரும் பாவங்களுக்கு அடுத்தபடியாகச் சொல்லக்கூடிய பாவம், தான் பட்ட கடன்களைச் செலுத்த எதுவும் விட்டுவையாமல் மரணிப்பதாகும். (அபூதாலுது.)

தான் காப்பாற்ற வேண்டியவர்களை ஒருவன் காப்பாற்றாமல் இருப்பானாயின் அவன் பாவாத்மா ஆவதற்கு அது போதுமானதாகும். (முஸ்லிம்.)

“இறைவா, என் பாவங்களை மன்னித்தீர்!” என்று அடியான் பிரார்த்திக்கும்போது அல்லாஹுத் தஆலா பெரிதும் திருப்தியடைகிறான். (திர்மதி.)

ஜனங்கள் உன்னைக் கிறுக்கன் என்று சொல்லுமளவு அல்லாஹுத் தஆலாவின் திருநாமத்தைப் பஜித்துக்கொண்டே இரு. (பைஹக்கி.)

ஒவ்வொரு கல்லையும், மரத்தையும் அணுகும் போதும் அல்லாஹுத் தஆலாவின் பெயரைச்சொல்லுங்கள். (திப்ரானி, கபீர்.)

நபிமார்களின் புகழைப் பேசுவதும் வணக்கத்தில் சேர்ந்ததுதான்; பயபக்தியுள்ளவர்களின் (தெய்வ நேயர்களின்) புகழைப் பேசுவது பாவங்கள் அகல உதவும். (மஸ்னது)

சத்தியமாகவே, அல்லாஹ்வை அதிகம் அறிந்தவனும் நான் தான்; அவனுக்கு அதிகமாக அஞ்சுவவனும் நான் தான். (புகாரீ.)

பிரேதத்தின் எலும்புகளை முறிப்பதும், அதற்குத் துன்பம் தருவதும் ஜீவனுள்ள ஒருவனுடைய எலும்பை முறிப்பதற்கும், அவனைத் துன்புறுத்துவதற்குமே ஒப்பாகும். (அபூதாலுது.)

மரணித்துவிட்ட ஒருவனுக்காகத் யாரும் தான தருமம் செய்தால் ஜிப்ரயீல் அதை ஒளிமயமான தட்டில் வைத்து எடுத்துச் செல்கிறார். இதனால் மரணித்தவன் பெரிதும் திருப்தி அடைகிறான். அவனோடுள்ள மற்றவர்கள் தத்தம் உறவினரும் தமக்காக இவ்விதம் தானதருமம் செய்யாமலிருப்பதுபற்றி வருந்துகின்றனர். (திப்ரானி.)

மரணித்த ஒருவன், நீரில் மூழ்குபவனைப் போன்ற நிலையில் தனக்காகத் 'துஆ' ஒதப்படுவதை ஆவலுடன் எதிர்பார்த்திருக்கிறான். அவன் பெற்றோர் அல்லது நண்பர்களின் பிரார்த்தனை அவனை அடைந்ததும் அவர்களை அவன் இவ்வுலகிலுள்ள தன் உண்மையான உறவினராகக் கருதுகிறான். (பைஹக்கி.)

மரணித்தவனோடு மூன்று விஷயங்கள் செல்கின்றன. அவற்றுள் இரண்டு திரும்பிவிடுகின்றன. ஒன்று மட்டும் அவனோடு தங்குகிறது. அவன் அமல்கள் அவனோடு தங்குகின்றன: அவன் செல்வமும், உறவினரும் திரும்பி விடுகின்றனர். (புகாரீ.)

நீங்கள் உணவுண்ணத் தொடங்குமுன் உங்கள்காலணியை அகற்றிவிடுங்கள்; அதனால் உங்கள் கால்களுக்கு சுகமுண்டாகும். மேலும், அது நல்ல செயல்முறையுமாகும். (திப்ரானி.)

உண்மையுள்ள, அடைக்கலப் பொருள்களைக் காப்பாற்றும் வர்த்தகன் நபிமார்கள், நேர்மையாளர்கள், வீரத்தியாகிகளின் கூட்டத்தில் சேர்ந்தவனாவான். (திர்மதி)

ஒருவன் தன் நண்பனின் மார்க்கத்தில் சேர்ந்தவனாகிறான். எனவே, யாருடனும் நட்புறவு பூணுமுன் நன்கு சித்தித்து அவ்விதம் செய்க! (திர்மதி).

ஒரு கூட்டத்தாரை நேசிப்பவனை அல்லாஹ்வும் அதே கூட்டத்தாரோடு சேர்ந்த ஒருவனாக எழுப்புவான்.

(திப்ரானி, கபீர்.)

தன் சகோதர முஸ்லிமின் மானத்தைக் காப்பாற்றும் முஸ்லிமை நியாயத் தீர்ப்பு நாளில் இறைவன் நரக நெருப்பின் கொடுமையிலிருந்தும் காத்தருள்வான். (திர்மதி).

தன் சகோதர முஸ்லிம்களுக்குத் தமக்குத் தேவையானதைக் கொடுத்து உதவுபவர்களுக்கு இறைவன் அவர்களுக்குத் தேவையானதைக் கொடுத்து உதவுகிறான். தன் சகோதர முஸ்லிமின் துயரங்களைத் துடைப்பவனுக்கு நியாயத் தீர்ப்பு நாளில் அவனுடைய துயரை இறைவன் துடைத்து விடுவான். (அபூதாலுது).

ஓர் அடியான் தன் சகோதர முஸ்லிம்களுக்கு உதவிக் கொண்டிருக்கும் வரை அல்லாஹ்வும் அவனுக்கு உதவி செய்து கொண்டே இருக்கிறான். (இப்னு மாஜா.)

தானதருமம் கொடுப்பது செல்வத்தைக் குறையச் செய்வதில்லை. மன்னிப்பது கண்ணியத்தை அதிகரிக்கச் செய்கிறது. பணிவுடைமை அந்தஸ்தை உயர்த்துகிறது. (புகாரீ)

அனாதைகளை ஆதரிப்பவர்கள் எனக்கு எத்துணை அருகிலிருப்பார்களென்றால், என் நடு விரலும் ஆள்காட்டி விரலும் எத்துணை நெருக்கமாய் உள்ளனவோ அதுபோன்று (அத்துணை அருகிலிருப்பார்கள்). (புகாரீ)

அல்லாஹ்வையும், இறுதி நாளையும் மெய்யுறுதி கொண்டவன் தன் விருந்தினனிடம் பரிவோடு நடந்து கொள்வான். (புகாரீ.)

பேராசையைவிட்டும் உங்களைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளுங்கள். ஏனெனில், அது உங்களுக்குமுன்பு வாழ்ந்த மக்களை அழித்தது. பேராசை அவர்களுக்குக் கருமித்தனத்

தைக் கற்றுக்கொடுத்தது. அவர்கள் கருமிகளாயினர். அது கருணையின்மையையும் கற்றுத் தந்து, அவர்களைக் கொடியவர்களாகவும் ஆக்கிற்று. பாவஞ் செய்யவும் அதுகற்பித்து, அவர்களை வழிகேட்டில் ஆக்கிற்று. (அபூ தாலுது)

பக்திமான்களின் கேண்மை புனுரு விற்கும் கடையில் புனுரு வாங்குவதையோ, அல்லது அதன் மணத்தையாவது நுகர்வதையோ ஒக்கும். தீயோர் கேண்மை கொல்லன் பட்ட கடையில் அம்ர்ந்திருப்பது போலாம். அதனால் புகையடிபடுவதுடன் உடையும் கரிந்து போகும். (புகாரீ)

ஏழைவரிக் கொடுப்பதன் மூலம் உன் செல்வத்தைப் பலமான கோட்டையுள் பாதுகாப்படையச் செய்! உன் (மனப்) பிணிக்குத் தான தருமத்தால் நிவாரணங்காண்! உன்னைத் துயரங்கள் தொடரும்போது அல்லாஹ்விடம் கெஞ்சிக் கண்ணீர் விட்டுப் பிரார்த்திப்பதன் மூலம் உதவி தேடு! (அபூ தாலுது).

நாயோ, அசுத்தமானவனோ, உயிருடைய எதனுடை படமோ இருக்கும் வீட்டினுள் கருணையுடையவும், நல்லருளுடையவும் அமரர்கள் நுழைவதில்லை. (இப்னு மாஜா)

உங்களில் யாரும் தான் தொழுது முடித்த இடத்தில் எத்துணை நேரம் இருக்கிறாரோ அத்துணை நேரமும் அமரர்கள் அவர்மீது அருளைச் சொரிந்து கொண்டிருக்கின்றனர்: “இறைவா, இவன் பாவங்களை மன்னித்தருள்! இறைவா இவனிடம் கருணை காட்டு!” என்று பிரார்த்திக்கின்றனர். அவருடைய ஒலு முறியும்வரை இவ்விதம் நடக்கிறது. (ஹஜ்ரத் அபூஹுரைராவின் தொகுப்பு; அவர்கள் சீடர் ஹமாம் இப்னு முனப்பீஹின் பெயரால் ‘ஸஹீபா ஹமாம் இப்னு முனப்பீஹ்’ என்ற பெயருடையது. கீழேயுள்ள ஏழு ஹதீஸ்களிலும் இதுவே ‘ஸஹீபா’ என்றுக் குறிக்கப்பட்டுள்ளது.)

இறைவனைச் சந்திக்க ஆசைப்படுபவனை இறைவனும் சந்திக்க ஆசை கொள்கிறான்; இறைவனைச் சந்திக்க ஆசைப்

படாதவனை இறைவனும் சந்திக்க விரும்புவதில்லை.
(ஸஹீபா)

அல்லாஹுத் தஆலாவுக்குத் தொண்ணூற்றொன்பது திருநாமங்கள் உண்டு. நூற்றுக்கு ஒன்று குறைவான எண் இது. இவற்றை நினைவில் கொள்பவன் (தன் செயல்களில் அவற்றின் இயல்பை உணர்ந்தவனாய் நடப்பவன்) சொர்க்கமடைவான். இறைவன் ஒற்றையானவன்; ஒற்றைப்படை எண்ணிக்கையை விரும்புவன். (ஸஹீபா).

கிழவன்கூட இரண்டு விஷயங்கள் சம்பந்தப்பட்டவரை வாலிபனாகவே இருக்கிறான். அவை அவன் வாழ்நாள் நீளவேண்டும், பொருள்கள் அதிகமாகக் கிடைக்க வேண்டும் என்ற ஆசைகளாம். (ஸஹீபா).

இமாமாக முன்னின்று தொழுகையை நடத்துபவர் கூடியவரை அதைச் சுருக்கமாக முடித்துக்கொள்ளவேண்டும். ஏனெனில், (அவரைப் பின்பற்றி) தொழுபவர்களிடையே முதியவர்கள் பலஹீனர்கள், பிணியாளிகள் முதலியோர் இருக்கலாம், தனியாகத் தொழுபவர் தன் விருப்பப்படி அதை எவ்வளவு நேரமாயினும் நீடித்துக் கொள்ளலாம். (ஸஹீபா.)

உன் சகோதரன் ஒருவன் (தன் வாடிக்கைக்காரனிடம்) ஒரு பொருளை விற்றுக் கொண்டிருக்கும் போது அவனுடன் அதில் போட்டியிடவேண்டாம்! உன் சகோதரன் ஒருவன் ஒரு பெண்ணை மணம் பேசும் போது, அதே பெண்ணை நீயும் மணம் பேச வேண்டாம்! (ஸஹீபா.)

உங்களில் யாரும் நள்ளிரவில் தஹஜ்ஜத் தொழுகைக்காக நின்றதும், திருகுர்ஆன் வசனங்கள் ஒழுங்காக உச்சரிக்க வராமல் நாக்குக் குழறுமாயின், அதன் மூலம் அவன் தான் சொல்வதை விளங்கிக் கொள்ள முடியாமலிருக்குமாயின் அவன் படுக்கையில் படுத்துக் கொள்ளட்டும்.

(ஸஹீபா)

“காலத்தை அவமதித்துப் பேசவேண்டாம்! ஏனெனில் நான்தான் காலமாவேன்; நானே இரவையும் பகலையும் நகரச் செய்கிறேன்; நான் விரும்பினால் அவற்றை (நகரம்) ஒரே நிலையில் நிற்குமாறும் செய்வேன்” என்று இறைவன் அருளியுள்ளான். (ஹதீஸ் குத்ஸ். ‘ஸஹீபா’வில் உள்ளது.)

அருட்குடரை அடையப்பெற

(க்)கி முஹம்மத்ஸே—வ பா—தூனே—

(த்)தோ—ஹம்—தேரெ—ஹய்(ன்)

ஏ ஜஹா(ன்)—சீஸ் ஹை கியா—

லௌஹோ—கலம்—தேரெ—ஹய்(ன்)

நீ முஹம்மதிடம் விஸ்வாசமுடையவனாயின்

நாம் நம்மையே உனக்குத் தருவோம்.

இந்த உலகம் மட்டுமல்ல,

லௌஹும், கலமுமே உனக்கு

அன்பளிப்பாகிவிடும்.

—மகாகவி இக்பாலின்

ஜவாபெ-ஷிக்வாவின் கடைசிப் பாடல், (இறைவன் பதில் சொல்லும் பாணியில் அமைந்தது.)

எம்பெருமான் முஹம்மது நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்கள் இறைவனின் அன்புக்குரிய நேயராகவும், அவனுடைய உன்னதமான பிரதிநிதியாகவும் இம்மண்ணுலகுக்கு வந்தார்கள். திருகுர்ஆன் அவர்கள் மூலமே வெளியாயிற்று. அதன் விளக்கங்களையும் அவர்கள் சுற்றுத்தந்தார்கள். மார்க்க போதனைகளை அனுஷ்டித்து மக்கள் தங்களைத் தூய்மைப்படுத்திக் கொள்ளவும் வழி காட்டினார்கள். யாவரையும் பரிசுத்தமாவார்களாக ஆக்குவதற்கான வழி வகைகளையும் மார்க்க அகமியங்களையும் எடுத்தோதி

னார்கள்.★ இறைவனை அண்மித்து அவனில் திளைத்திருக்கும் வழிமுறையையும் காட்டிச் சென்றார்கள். பெருமானாரோடு 'நுபுவ்வத்' முடிவடைந்து விட்டது. "எனக்குப்பின் நபி இல்லை" என்று காத்தமுந் நபி திட்டவட்டமாக அறிவித்து விட்டார்கள். எனினும், இறைவனை அண்மிக்கும் மகா பேறும் அல்லாஹுத் தஆலாவை அண்மிக்கும் மகா பேறும், ருஹெ-முஹம்மதீயிலிருந்து மெய்ஞானத்தை அடையப் பெறும் மாபெரும் பாக்கியமும் நம்மேனார்க்கு அவர்கள் பொருட்டால் இன்றும், என்றும் கிட்டுவனவாகவே உள்ளன. எம்பெருமானாரின் அடியொற்றி நின்ற மெய்ஞான நாதர்கள் தத்தம் தரத்துக்கு ஏற்ப இதில் அதிகமான அல்லது குறைவான அளவைப் பெற்றுக் கொள்ள முடிகிறது. இவ்விதம் கௌதுல் அஃலமும், ரிபாயீ ஆண்டகையும், குத்புல் ஹிந்தும், ஷாதுலி நாயகமும் மற்றும் மகான்கள் பலரும் தத்தம் படித்தரங்களில் சிறந்தவர்களாக இருந்துள்ளனர். இத்தகைய மகான்களுடைய உபதேசங்களிலும் வழிகாட்டலிலும், நமக்கு மெய்ஞானத்தை அடையப் பெறுவதற்கான வழிவகைகள் சுட்டிக் காட்டப்பட்டுள்ளன.

"என்னைக் கண்டவனும், என்னைக் கண்டவனைக் கண்டவனும் பாக்கியசாலிகளாவர்" என்று பெருமானார் அருளியுள்ளார்கள். இதற்கு விளக்கம் நல்கவந்த மௌலானா ருமி அவர்கள், "ஒரு விளக்கு இன்னொரு விளக்கிலிருந்து வெளிச்சம் பெறாமல் அதைக் காணும் யாவரும் அந்த மூல விளக்கையே காண்கின்றனர். இவ்விதம் (வெளிச்சம்) பரிமாறிக் கொண்டே போய் நூறு விளக்குகள் ஏற்றப் பட்டதும், கடைசி விளக்கைப் பார்ப்பது முதல் விளக்கைப் பார்ப்பதாகவே ஆகிவிடுகிறது"★ என்று கூறுகிறார்கள். 'நூறு' என்பது யாதார்த்தத்தில் அதற்குப்பின்னுள்ள ஆயிரம், பத்தாயிரம், லக்ஷம் என்ற எந்த எண்ணையும் குறிக்க

★திருகுர்ஆன் அத் 3: ஆயத் 163 பார்க்க.

★கிதாபுல் மஸ்னவீ: கிதாப் 1: பாடல்கள் 1946—1948.

கலாம். எனவே, அந்த வழியில் நூரெ முஹம்மதியின் ஜோதிச் சுடரிலிருந்து ஒளிபெறும் பாக்கியத்தை ரப்பல் ஆலமீன் நமக்குத் தந்தருள்வானாக!

ஆனால், முஸ்லிம்கள் யாவருக்கும் கிட்டிவிடக்கூடிய பேறு அல்ல இது. எனவே, அகிலம் அனைத்துக்குமே அருட்கொடையாக வந்த அண்ணல் நபி நாம் யாவருக்கும் விட்டுச் சென்ற அழகிய முன்மாதிரியைக் கொண்டே நாம் நற்பேறு பெறமுடியும் என்பதை மனத்தில் கொள்வது அவசியமாகும். அவர்கள் காட்டித்தந்த ஷரீஅத் என்ற சன்மார்க்க நெறிமுறையின் அனுஷ்டானங்களை—வணக்கங்களை—நிறைவேற்றும் ஒவ்வொரு முஸ்லிமும் பாக்கியமுடையவராவார். அவர்கள் மூலம் இறைவன் ஏவியுள்ள கடமைகளை நிறைவேற்றுவதாலும், விலக்கியுள்ளவற்றை விலக்கிக் கொள்வதாலும் நாம் விமோசனமடைய மார்க்கமுண்டு. அவர்கள் காட்டிய நடைமுறைப்படி நாம் நடவாதவரை அல்லாஹுத் தஆலாவை நேசிப்பதாகச் சொல்லிக் கொள்வதெல்லாம் வெறும் பேச்சுத்தான். அந்த நடைமுறையை ஏற்று ஒழுகினாலே இறைவனும் நம் பாவங்களை மன்னித்து நம்மை நேசிப்பான்.

“(நபியே;) சொல்லீராக, ‘(ஜனங்களே,) நீங்கள் அல்லாஹ்வை நேசித்து, எனக்கும் பணிவீர்களாயின், (என் கட்டளைப்படி நடப்பீர்களாயின்), அல்லாஹ் உங்களை நேசிப்பான்’ என்று” (அத் 3:ஆயத் 31) என்று திருமறை பிரகடனஞ் செய்கிறது. “என் கட்டளைக்குப் பணிபவர்கள் அல்லாஹுத் தஆலாவின் கட்டளைகளுக்குப் பணிபவர்களாவர்” என்று பெருமானார் அருளிய சமயம் வழிதவறிய ஜனங்கள் பெருமானார் தாங்களே இறைவனின் இடத்தை அடைய முயல்வதாகப் பேசலாயினர். உடனே பெருமானார் சொன்னதை ஆமோதித்து இறைவன் புறத்திலிருந்து வசனம் இறங்கிற்று, “ரஸூலின் கட்டளைகளுக்குக் கீழ்ப்படிபவன் அல்லாஹ்வின் கட்டளைகளுக்கே கீழ்ப்படிபவனாவான்” என்று (அத் 4:ஆயத் 79).

இதுபோன்ற ஸ்பஷ்டமான கருத்துக்களை இறைவன் திருகுர்ஆனில வேறுசில இடங்களிலும் தந்துள்ளான்: “உம்மிடம் விஸ்வாசப் பிரமாணம் செய்து கொடுப்பவர்கள் அல்லாஹ்விடமே விஸ்வாசப் பிரமாணம் செய்து கொடுப்பவர்களாவர். அல்லாஹ்வின் கரமே அவர்கள் கரத்தின் மீதுள்ளது” (அத் 48; ஆயத் 10).★ என்பது அவற்றுள் ஒன்றாகும்.

எனவே, பெருமானாரைத் திருப்திப்படுத்தியவன் இறைவனையே திருப்திப்படுத்தியவன் என்பது தெளிவாகிறதல்லவா! பெருமானாருடைய மகிமை மகத்தானது. வேடிக்கையாகவோ, கேலியாகவோகூட ஒரு முஸ்லிம் பெருமானாரைப் பற்றி ஒருவார்த்தை சொல்வானாயின் அந்தக்கணமே அவன் ‘காபிர்’ ஆகிவிடுகிறான். இதோ திருகுர்ஆன் பகர்கிறது: “அல்லாஹ்வைப்பற்றியும், அவன் வெளியாக்கித்தந்த வசனங்களைப்பற்றியும், அவனுடைய ரஸூலைப்பற்றியுமா நீங்கள் கேலியாகப் பேசுகிறீர்கள்! (இதற்காக) நீங்கள் சாக்குப் போக்குச் சொல்ல வேண்டாம்! இஸ்லாத்தில் வந்தபின் காபிர்களாகி விட்டவர்கள் நீங்கள்.” (அத் 9: ஆயத் 65, 66). எம்பெருமானாரைப்பற்றி மறந்தும் அவர்களுடைய மகிமைக்கும் மாண்புக்கும் பங்கமான எந்த ஒருவார்த்தையையும்—விளையாட்டுக்குக் கூடச்—சொல்லாமல் பேணுதலாக நடந்து கொள்ள வேண்டும். அவர்கள் நமக்கு நமது உயிரைவிட உன்னதமானவர்கள். “ரஸூல் முஸ்லிம்களுக்கு அவர்களுடைய ஆன்மாவைவிட அருமையானவர்கள்.” (அத் 33: ஆயத் 6) அவர்கள் இன்றேல் நாம் இல்லை, எதுவுமில்லை என்பதை எண்ணிப்பார்ப்போமாயின் நாம் அவர்கள் விஷயத்தில் எவ்வாறு நடந்து கொள்ளவேண்டும் என்பது தெளிவாகிவிடும்.

★ நபிபெருமானாரிடம் முஸ்லிம்கள் பைஅத்துச் செய்து கொடுத்தபோது, தங்கள் தங்கள் கரத்தின்மீது பெருமானார் கரத்தை வைக்கச் செய்தனர். அப்போது அல்லாஹ்வின் நூரெ-தாத்தி பெருமானாரில் கூடர் விட்டுக்கொண்டிருந்ததும் என்று மெய்ஞ்ஞானியர் கூறுகின்றனர்.

மேலும், பெருமானாரை 'வஸீலா'வாகக் கொண்டு அவர்கள் மூலம் இறைவனிடம் பாவமன்னிப்புத் தேடினால் அவன் நம்முடைய பாவங்களைத் தாராளமாக மன்னிப்பவனாய் இருக்கிறான். இதுசம்பந்தமாக ஆதம் (அலை) அவர்கள் சம்பந்தப்பட்ட இந்தச் சம்பவம் இங்கே நினைவு கூரத் தக்கதாகும்.

நமது வீடுகளில் ஒதப்படும் 'ஸுப்ஹான மௌலி'தின் முதல் ஹிகாயத்தில் இது விவரிக்கப்பட்டுள்ளது: ஷைத்தானின் தூண்டுதலால் இறைவனின் கோபத்துக்கு ஆளான ஆதம் (அலை) தங்கள் பாவங்கள் மன்னிக்கப்படுவதற்காக இருநூறு ஆண்டுகள் மன்றாடினார்கள். பின்னர் அவர்களுக்கு ஒருவிஷயம் நினைவுக்கு வந்தது. அதாவது, அவர்கள் சிருஷ்டிக்கப்பட்டதும் தலையைத் தூக்கியபோது அர்ஷெ மஜீதில் அல்லாஹ்வின் பெயரோடு சேர்ந்ததாக எழுதப்பட்டிருந்த முஹம்மதுர் ரஸூலுல்லாஹ் என்ற பெயரைக் கண்டு அது யாருடைய பெயர் என்று இறைவனிடம் அவர்கள் வினவினார்களல்லவா! அப்போது அவர் இன்றேல் உம்மையும்தம், சொர்க்கம், நரகம், பிரபஞ்சம் முதலான எதையுமே நான் சிருஷ்டித்திருக்க மாட்டேன் என்று இறைவன் அருளினானல்லவா! அந்த விஷயம் இப்போது ஆதம் (அலை) அவர்களுக்கு நினைவுக்கு வரவே, 'என் இறைவா, உன் திருநாமத்துடன் சேர்த்து வரையப்பட்டிருந்த, என் சுந்ததியில் இறுதி நபியாக வரவிருக்கும் உன் அன்பர் முஹம்மது ரஸூலுல்லாஹ் பொருட்டால், அந்தப் புண்ணிய புருஷரின் ஆதிபிதா என்ற முறையில் என் பாவங்களை மன்னித்தருள்!' என்று பிரார்த்தித்தார்கள். இரு நூறு ஆண்டுகளாக மன்னிக்கப்படாமலிருந்த பாவம் இந்தப் பிரார்த்தனை கேட்கப்பட்டதும், உடனே மன்னிக்கப்பட்டது, எனவே, எந்தப் பிரார்த்தனையும் நபிபெருமானாரை வஸீலாவாகக் கொண்டு செய்யப்படாவிட்டால் இறைவன் அதை ஏற்பதில்லை.

என்பெருமானாரை வஸீலாவாகக் கொண்டு பிரார்த்திப்பதால் கைமேல் பயன் கிட்டுவதாய் இருக்கிறது. 'அவர்

கள் (முஸ்லிம்கள்) தங்கள் ஆத்மாக்களைக் கொடுமைக்கு உள்ளாக்கி (பாவஞ் செய்து) விட்ட நிலையில், அவர்கள் (நபியே) உம்மிடம் வந்து, அல்லாஹ்விடம் தங்கள் பாவங்கள் மன்னிக்கப்படப் பிரார்த்தித்து, ரஸூலும் அவர்களுடைய பாவங்களை மன்னிப்பதில் அல்லாஹ் அதிகக் கருணையுள்ளவனாக இருப்பான் என்பது நிச்சயம்.” (அத் 4:ஆயத் 164)

எனவே, முஸ்லிம்களுடைய பிரார்த்தனைகள் சகலமுமே “அல்லாஹும்ம ஸல்லி அலா ஸையிதினா முஹம்மதின் பாரிக்க வ ஸல்லிம் அலைஹி” (எங்கள் சிரேஷ்டத் தலைவரான முஹம்மது (ஸல்) மீதும், அவர்களைச் சார்ந்தோர் மீதும் அல்லாஹ்வே, நீ உன் ஸலவாத்தைப் பொழிவாயாக!) என்பது போன்ற ஸலவாத்தின் வாசகத்துடன் தொடங்குகின்றன. இவ்விதம் அவர்கள் மீது ஸலவாத்தைச் சொல்வதை முன்னிறுத்திச் செய்யப்படும் எந்தப்பிரார்த்தனையும் சித்தசுத்தியுடன் அமையுமாயின் அது இறைவனின் சந்நிதியில் ஏற்கப்படுவதாய் இருக்கிறது. ஒரு முஸ்லிமுக்கு இவ்விதம் தன் பிரார்த்தனைகள் ஏற்கப்படுவதைவிட மகத்தான பாக்கியம் வேறு என்னதான் இருக்கமுடியும்!

இவ்விதம் அவர்கள் மீதும், அவர்களைச் சார்ந்தோர் அனைவர்மீதும் இறைவனையே ஸலவாத்துச் சொல்லும்படி நாம் கேட்பதன் தாத்தபரியத்தை அறிந்து செய்வதும் இன்றியமையாததாகும். ஏனெனில், இறைவனும், “திண்ணமாக, அல்லாஹ்வும் அவன் அமரர்களும் நபி மீது ஸலவாத்துச் சொல்கின்றனர்” (ஸல்லா அலந் நபிய்யி); மெய்விஸ்வாசங் கொண்டோரோ, நீங்களும் அவர்மீது ஸலவாத்துக் கூறி அவருக்கு ஸலாம் சொல்லிக் கொண்டிருங்கள்” (அத் 33 ஆயத் 56) என்று உத்தரவிட்டுள்ளான். எம்பெருமானார்மீது இறைவன் ஸலவாத்துச் சொல்கிறான்: அவனுடைய அமரர்கள் ஸலவாத்துச் சொல்கிறார்கள். மனிதர்களாகிய நாமும் ஸலவாத்துச் சொல்கிறோம், நாம் சொல்வது போலவே இறைவனும், அவனுடைய அமரர்களும் நபி மீது ஸலவாத்துச்

சொல்கிறார்கள் போலும் என்று எண்ணிக் கொள்ளக்கூடாது' காரணம், ஸலவாத்து என்பதன் ஏகல் வினை 'ஸல்லூ. இதன் பொருள் 'சுடர்களைப் பொழிவாயாக!' என்பதாகும். எனவே, ஸலவாத்து என்பதற்குச் சுடர்கள் பொழியப்படுவது என்று பொருள் கொள்ளலாம். இறைவனும், அவன் அம்மரர்களும் நபி மீது சுடர்களைப் பொழிகின்றனர். வானங்களும், பூமியும் தாங்க இயலாத சுடரை (தஜல்லியை) அல்லாஹுத் தஆலா தன் நபிமீது பொழிகிறான். இதுதான் அவன் நபிமீது செய்யும் ஸலவாத்து. இது போன்றே, அம்மரர்களின் பொறுப்பில் விடப்பட்டுள்ள அருட்சுடர்களும் உண்டு. அவற்றை அவர்கள் சதாவும் எம்பெருமானார் மீது பொழிந்து கொண்டே இருக்கின்றனர். இதுதான் நபி மீது அம்மரர்கள் சொல்லும் ஸலவாத்து.

மெய்விஸ்வாசிகள் (ஸலவாத்துச் சொல்வதென்னவென்றால், (அல்லாஹும்மீஸல்லி அலா முஹம்மதின் அலா ஆலி முஹம்மது) என்று அவர்கள் சொல்வது கொண்டு) அல்லாஹ் நபிமீது சொரியும் அருட்சுடர்களிலும், அம்மரர்கள் அவர்கள் மீது பொருடும் சுடர்களிலும் தாங்களும்—நபிபெருமானாரைச் சேர்ந்தவர்கள் என்ற முறையில்—ஒரு சிறிதைப் பெறும் அருகதையைத் தங்களுக்குத் தருமாறு இறைவனிடம் வேண்டுவதுதான். இவ்விதம் இந்தச் சுடரில் ஒரு சிறிதையேனும் அடையப்பெறும் பாக்கியசாலியே இறைவன் மீதும், நபி மீதும் உண்மையான அன்புடையவனாவான், இந்தத் தகுதியை அடையப்பெற்ற மெய்விஸ்வாசி இம்மை, மறுமை இரண்டிலும் எம்பெருமானார் கூட்டத்தில் சேர்ந்தவனாக இருப்பான். அவர்கள் மீதும் பொழியப்படும் அருட்சுடர்களில் பங்கு பெறுவான். சுருங்கக் கூறின், ஷைகு ஸதக் கத்துல்லாஹ் (தங்களுடைய 'வித்ரிய்யா' கடைசி பைத்தில்) சொல்வது போல, "பாவங்கள் அனைத்தையும் கழுவும் யானிலும் சிரேஷ்டமானது ஸலவாத்து. அதன் மூலம் ஆத்ம தான் நாடுவதை அடைந்து கொள்கிறது. அதன் மூலம் நன்மையானதிலிருந்து அது தனக்குத் தேவையான எத்

துணை பெரிய அளவு நன்மைகளையும் பெற்றுக் கொள்ள முடிகிறது.” இத்தகைய நிலையை அடைவது கொண்டு தான் மெய்விஸ்வாசி ஒருவன் நபிபெருமானாரையும், அவர்கள் மூலம் அல்லாஹுத் தஆலாவையும் திருப்திப்படுத்திய வனாகிறான்.

ரஸூலுல்லாஹ் எங்கோ இருக்கிறார்கள் என்று எண்ணக் கூடாது. “உங்களிடையிலிருந்து உங்களில் ஒருவராக ரஸூல் வந்துள்ளார்; அவர் உங்களுடைய கஷ்டங்களைக் கண்டு வேதனை அடைகிறார்; உங்களுடைய நன்மைகள் பெருகுவதில் அவர் பேராசை யுடையவர்; மெய்விஸ்வாசிகள் மீது மிகுந்த அன்பும் கருணையுமுடையவர்.” (அத் 9: ஆ 128) என்று இறைவன் விவரித்துள்ளான். அவர்கள் நமது உயிரினும் மேலானவர்கள்: நமது ஆத்மாவின் அந்த ரங்கத்திலுமே இருப்பவர்கள். அவ்விதமாக அவர்களைக் காண்பதும், அவர்கள் மீது இணையிலாக் காதல் கொள்வதும் நமது கடமையாகும். அவர்களுடைய அன்பையும் கருணையையும் அடையப்பெறும் மெய்விஸ்வாசிகளாக நாம் ஆக வேண்டும். இதற்கு முதல்படிதான் அவர்கள் காட்டியுள்ள சன்மார்க்க நெறிமுறையை—ஷரீஅத்தை—ஏவல் விலக்கல் களை ஏற்று ஒழுகி, அவர்கள் அடிச்சுவட்டைப் பூரணமாகப் பின்பற்றுவதாகும். இந்தச் சன்மார்க்க ஒழுக்கம் பூரணமானதாக ஆகாவிடின், எந்தத் தவறும் நடைமுறையும் பயன் தராது. “நற்குணமுடையவனே உத்தமமான மெய்விஸ்வாசி” என்று அவர்கள் அருளியுள்ளதற்கொப்ப நம்மை நாம் குணத்தில் சிறந்தவர்களாக ஆக்கிக் கொள்ளவேண்டும். சுருங்கச் சொல்லின், நம்மை நாம் முஹம்மதியத்தான குணமும், மணமும், நிறமும் உடையவர்களாக ஆக்கிக்கொள்ள வேண்டும். இத்தகைய உன்னதமான அந்தஸ்தை அடையப் பெற எல்லாம் வல்ல ரப்பில் ஆலமீன் நம் அனைவருக்கும் நல்லருள் பாலிப்பானாக! இறைவா, எங்கள் இருலோக ரகசுகர் முஹம்மது நபி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வ ஸல்லம் அவர்கள் மீதும், அவர்களுடைய கிளையார்கள், தோழர்கள்

அவர்கள் வழியொற்றி நடந்தோர், அவர்கள் பெருமையைப்
பேசுவோர் அனைவர் மீதும் உன்னுடைய ஸலவாத்தைப்
பொழிந்தருள்வாயாக! (ஆமீன்).

குவ்வத்தெ—இஷ்க் ஸே —

ஹர் பஸ்தீ(க்)கு—பகா—கர்தே

தஹ்ருமே—இஸ்ம முஹம்மத் ஸே —

உஜாலா—கர் தே.

வீழ்ந்து பட்டோரை

அவர்களுடைய இழிநிலையிலிருந்து

கை தூக்கி விடு!

நீண்ட நாட்களாய்

இருண்டுகிடக்கும் உலகுக்கு

முஹம்மதின் ஒளிபொருந்திய திருநாமத்தால்

வெளிச்ச முண்டாக்கு!

கைம—அப்லாக் கா—இஸ்(த்) தாத—

இஸீ—நாமு ஸே—ஹை

நப்ஜ—ஹஸ்தீய—(த்) தப்ஷி—ஆமாத

இஸீ—நாமு ஸே—ஹை.

வானமுகடு தனக்குரிய இடத்திலிருப்பது

இந்தத் திருப் பெயரால்தான்.

இந்தத் திருப் பெயரால்தான்

ஜேபனின் நாடியே துடி துடிக்கிறது;

அகண்டத்தில் மலவுகிறது.

மகாகனி இக்பாலின் ஜவாபெ—ஷிக்வா

★★★

பொருளடக்கம்

முதற் பதிப்பு:

ஹிஜ்ரி
கி. பி.

1419 ஜமாதுல் அவ்வல்
1998 செப்டம்பர்

விலை ரூ. 25-00

தஞ்சையில் எமது சில்லறை
விற்பனை நிலையம்:

காஜியார் புக் டிப்போ
(ஷோரூம்)

ஆற்றங்கரை ஜும்ஆ பள்ளி வளாகம்
தஞ்சாவூர்-613 001.
போன்: 31263

ஜோதி. பிரிண்டர்ஸ் திருச்சி-2 போன்: 700416

TELEGRAM

PDFஇஸ்லாம்WEB